

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Embassy of Switzerland in Georgia

Kingdom of the Netherlands

საქართველოს პოლიტიკის ინსტიტუტი
GEORGIAN INSTITUTE OF POLITICS

პოლიტიკური ნარჩვავაბის კრიტიკა

ივნისი 2024

საქართველო გზაკვარის დროი
ავცნობის არიზონა და
ეთმოქმაციის მისწოდების
მოწინააღმდეგ

ყდაზე განთავსებული ფოტო ეკუთვნის თეკლა მელაძეს.

ფოტოს ავტორის კომენტარი: „ვინ არიან ტილოზე გამოსახული ფერადი ჭიანჭველები? – ფერად ჭიანჭველებში, ფერად საწვიმრებში გამოწყობილი თქვენი შვილები და შვილიშვილები არიან, რომლებსაც სჯერათ, რომ იმას, რაც ნინა თაობებმა ვერ შეძლეს, ბევრი მცდელობის, თავდადების და სისხლისღვრის მიუხედავად, ისინი შეძლებენ, თქვენი დახმარებით, რომ იცხოვრონ თავისუფალ, გაერთიანებულ (არა ოკუპირებულ) საქართველოში, ძლიერი სტრატეგიული პარტნიორებით... სიბნელეში და სიბნელის ნინააღმდეგ გამოსულ ფერად ჭიანჭველებში, არცერთი ჯგუფის პროპაგანდა არ არის, ის ფერად საწვიმრებში გამოწყობილი ადამიანების ალეგორია.“

პოლიტიკური ნარკოვაზების ქრება

ივნისი 2024

საქართველო გზაჯვარედნები
ავცონის მიზანისა და
ეთოპოსტილი მისწოდებების
მოწის

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Embassy of Switzerland in Georgia

Kingdom of the Netherlands

საქართველოს პოლიტიკის ინსტიტუტი
GEORGIAN INSTITUTE OF POLITICS

საქართველოს პოლიტიკის ინსტიტუტი (GIP) არის არაკომერციული, არაპარტიული, კვლევითი და ანალიტიკური ორგანიზაცია, რომელიც 2011 წლის დასწყისში დაარსდა. GIP ცდილობს საქართველოში დემოკრატიული ინსტიტუტების ორგანიზაციული საფუძვლების გაძლიერებას და ეფექტური მმართველობის პრინციპების განვითარებას პოლიტიკური კვლევისა და ადვოკატირების გზით. ორგანიზაციის მიზანია, გახდეს კვლევებისა და პოლიტიკური ინიციატივების წარმყანი ცენტრი საქართველოსა და შავი ზღვის რეგიონში და საკუთარი წვლილი შეიტანოს რეგიონული თანამშრომლობის განვითარებისა და პოლიტიკური სტაბილურობის მისაღწევად. 2013 წლიდან საქართველოს პოლიტიკის ინსტიტუტი არის ეუთოს აკადემიური ინსტიტუტებისა და ანალიტიკური ორგანიზაციების ქსელის წევრი, ასევე, არის ევროკავშირის აღმოსავლეთ პარტნიორობის კვლევითი ორგანიზაციების ქსელის წევრი, რომელიც ამოქმედდა 2020 წლის სექტემბრიდან ევროკომისიის მხარდაჭერით.

პუბლიკაცია მომზადდა „საქართველოში შვეიცარიის კონფედერაციის საელჩოს“ და „საქართველოში ნიდერლანდების საელჩოს“ მხარდაჭერით. აქ გამოთქმული მოსაზრებები ეკუთვნის ავტორებს და, შესაძლოა, არ ემთხვეოდეს „საქართველოს პოლიტიკის ინსტიტუტის“, „საქართველოში შვეიცარიის კონფედერაციის საელჩოს“ და „საქართველოში ნიდერლანდების საელჩოს“შეხედულებებს.

რედაქტორი:	კორნელი კაკაჩია
ავტორები:	ლევან კახიშვილი, შოთა კაკაბაძე, სალომე კანდელაკი, ნინო სამხარაძე, ნინო კვირიკაშვილი

გამომცემლობა: გრიფონი
ISBN 978-9941-499-76-0

© Georgian Institute of Politics, 2024

Tel: +995 599 99 02 12

Email: info@gip.ge

www.gip.ge

ავტორების შესახებ

ლევან კახიშვილი არის საქართველოს პოლიტიკის ინსტიტუტის არარეზიდენტი ანალიტიკოსი დაპოსტდოქტორანტი მკვლევარი ევროპული პოლიტიკის კვლევის ჯგუფში ციურისის ფედერალური ტექნოლოგიების ინსტიტუტში (ETH Zurich) შვეიცარიაში. ლევანმა სადოქტორო დისერტაცია მოამზადა ბამბერგის უნივერსიტეტში გერმანიაში პარტიული კონკურენციის ბუნების შესახებ საქართველოში. დოქტორანტურის პერიოდში ის იყო მოწვეული მკვლევარი აღმოსავლეთ ევორპის შესწავლის ცენტრში ციურისის უნივერსიტეტში და დიუკის უნივერსიტეტის პროფესორის, ჰერბერტ კიტშელტის კვლევითი პროექტის, დემოკრატიული ანგარიშვალდებულებისა და კავშირების კვლევის (DALP II) კოორდინატორი საქართველოში. პარტიული პოლიტიკის გარდა, ლევანის კვლევითი ინტერესები მოიცავს ევროპულ პოლიტიკასა და საგარეო პოლიტიკის ანალიზს, განსაკუთრებით, პოსტკომუნისტურ ქვეყნებში. მისი ნაშრომები გამოქვეყნებულია უურნალებში East European Politics, Post-Soviet Affairs და Europe-Asia Studies. როგორც მოწვეულილექტორი, იგი პოლიტიკის მეცნიერების მიმართულებით ლექციებს კითხულობდა შვეიცარიის, გერმანიისა და საქართველოს უნივერსიტეტებში. ლევანი ფლობს ოქსფორდის უნივერსიტეტისა და ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის მაგისტრის ხარისხებს.

შოთა კაკაბაძე Iscte – ლისაბონის უნივერსიტეტის ინსტიტუტის პოსტდოქტორანტი მკვლევარი და საქართველოს პოლიტიკის ინსტიტუტის ანალიტიკოსია. იგი არის ტარტუს უნივერსიტეტის (ესტონეთი) ფილოსოფიის დოქტორი პოლიტიკის მეცნიერებებში. მას ამავე უნივერსიტეტში მიღებული აქვს ევროკავშირი-რუსეთის კვლევების მაგისტრის ხარისხი. სადოქტორო დისერტაციაზე მუშაობის პერიოდში, შოთა ასევე იყო შვედეთის ინსტიტუტის მიწვეული მკვლევარი რუსეთისა და ევრაზიის კვლევების ინსტიტუტში (უფსალას უნივერსიტეტი) და საერთაშორისო ურთიერთობების უმცროსი მკვლევარი იოპან შუტეს სახელობის პოლიტიკის კვლევის ინსტიტუტში (ტარტუს უნივერსიტეტი). მისი კვლევითი ინტერესები მოიცავს ეროვნული იდენტობის დისკურსებს, საგარეო პოლიტიკას, აღმოსავლეთ პარტნიორობას. შოთას გამოქვეყნებული აქვს რამდენიმე აკადემიური ნაშრომი და წიგნის თავი (book chapter) საქართველოს საგარეო პოლიტიკისა და ეროვნული იდენტობის ურთიერთდამოკიდებულებაზე.

სალომე კანდელაკი საქართველოს პოლიტიკის ინსტიტუტის (GIP) პროექტის მენეჯერი და პოლიტიკის ანალიტიკოსია. ის აგრეთვე არის პოლიტიკის მეცნიერების დოქტორანტი ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში (თსუ). სალომე ასევე არის თსუ-სა და ევროპის უნივერსიტეტის მოწვეული ლექტორი. 2017 წელს მან მოიპოვა ცენტრალური ევროპის უნივერსიტეტის (CEU) მაგისტრის ხარისხი პოლიტიკის მეცნიერებაში. მისი ვინწო სპეციალიზაციის სფეროა შედარებითი პოლიტიკა. გარდა ამისა, მას დამთავრებული აქვს გერმანიის ადმინისტრაციულ მეცნიერებათა უნივერსიტეტისა (Speyer) და ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ერთობლივი სამაგისტრო პროგრამა საჯარო ადმინისტრირებაში. მისი გამოცდილების სფეროა შედარებითი ანალიზი, განსაკუთრებული აქცენტით რელიგიასა და პოლიტიკაზე, ეროვნულ მედეგობასა და დემოკრატიზაციაზე. მის კვლევით ინტერესებში ასევე შედის

ევროპეიზაცია და სეკულარიზმის საკითხები ევროპაში.

ნინო სამხარაძე არის პოლიტიკის ანალიტიკოსი საქართველოს პოლიტიკის ინსტიტუტში. ამავე დროს ის არის დოქტორანტი თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში პოლიტიკის მეცნიერების მიმართულებით. მაგისტრის ხარისხი მან ნაციონალიზმსა და ეთნიკურობის კვლევებში მიღლო თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში, ხოლო ბაკალავრიატი საერთაშორისო ურთიერთობებში დაამთავრა შავი ზღვის საერთაშორისო უნივერსიტეტში. ამავე უნივერსიტეტში მოწვეული ლექტორის სტატუსით კითხულობს კურსებს შესავალი პოლიტიკის მეცნიერებაში და ნაციონალიზმი საერთაშორისო ურთიერთობებში. ამავდროულად, ნინო არის რადიო თავისუფლების თბილისის ოფისის დილის გადაცემის საგარეო და უსაფრთხოების პოლიტიკის თემატური ეთერის თანაწამყვანი. ნინოს კვლევითი ინტერესები ეხება ნაციონალიზმს და იდენტობის პოლიტიკას და მათ გავლენას პოლიტიკურ პროცესებზე პოსტ-საბჭოთა რეგიონში.

ნინო კვირიკაშვილი არის საქართველოს პოლიტიკის ინსტიტუტის პოლიტიკის უმცროსი ანალიტიკოსი და ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის მოწვეული ლექტორი, სადაც ის კითხულობს აკადემიური წერის კურსებს. ნინოს მინიჭებული აქვს გლაზგოს უნივერსიტეტის (დიდი ბრიტანეთი), ტარტუს უნივერსიტეტისა (ესტონეთი) და იაგელონიის უნივერსიტეტის (პოლონეთი) ერთობლივი საერთაშორისო მაგისტრის დიპლომი ცენტრალური და აღმოსავლეთ ევროპის, რუსეთის და ევრაზიის კვლევებში. მას ასევე მოპოვებული აქვს საერთაშორისო ურთიერთობების ბაკალავრის ხარისხი თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში. 2018-2020 წლებში ნინო სწავლობდა სამხრეთ ინდიანას უნივერსიტეტში (აშშ), Global UGRAD პროგრამის ფარგლებში და ოსლოს უნივერსიტეტში (ნორვეგია), Erasmus+ გაცვლითი პროგრამის ფარგლებში. იგი ასევე იყო „საქართველოს ახალგაზრდა დიპლომატთა კლუბის“ მმართველი გუნდის წევრი. მისი კვლევითი ინტერესები დაკავშირებულია ევროპის კვლევებთან, პოპულიზმსა და სოციალურ მოძრაობებთან.

შესავალი

დღესდღეობით საქართველო მორიგ მნიშვნელოვან გზაგასაყარზეა – ქვეყანამ უნდა გადაწყვიტოს, გააგრძელებს თუ არა სვლას დემოკრატიული და ევროპული მომავლისაკენ. ავტორიტეტული საერთაშორისო პლატფორმის Freedom House-ის თანახმად, რომელიც მსოფლიოს მასშტაბით დემოკრატიის ხარისხს აფასებს, საქართველომ დაიწყო სწრაფი სვლა ნახევრად-კონსოლიდირებული დემოკრატიიდან ნახევრად-კონსოლიდირებული ავტორიტარიზმისკენ.¹ 2024 წლის არჩევნების წინ, მმართველმა პარტიამ „ქართულმა ოცნებამ“, წარმატებით მიიღო საგანგაშო „კანონი უცხოური გავლენის გამჭვირვალობის შესახებ“ (ე.წ. „აგენტების კანონი“). ეს კანონი ძლიერი და აქტიური სამოქალაქო საზოგადოებისათვის ისევე როგორც თავისუფალი მედიისთვის სერიოზულ საფრთხედ აღიქმება. ამ ნაბიჯით საქართველოს მთავრობა დისტანცირდება ქვეყნის ტრადიციულ დასავლელ პარტიით მიმდინორებისგან – როგორიცაა ევროკავშირი და ამერიკის შეერთებული შტატები – და ზოგადად, ხდება ქყეყნის იზოლაცია საერთაშორისო დემოკრატიული სივრცისგან.² მეტიც, საქართველოს პროგრესი ევროკავშირში ინტეგრაციის გზაზე, უკუსვლის რისკის პირასაა. საქართველოს პოლიტიკის ინსტიტუტი მოხარულია, GEODEM მე-9 ყოველწლიურ კონფერენციაზე, წარმოგიდვინოთ პოლიტიკის ნარკვევების კრებული 2024, რომელიც ტრადიციულად მოიცავს პოლიტიკის ნაშრომებს საქართველოში არსებული პოლიტიკური სიტუაციის შესახებ.

საქართველოს მთავრობის ბოლოდროინდელი ნაბიჯების ფონზე, მოახლოებულმა არჩევნებმა კრიტიკული მნიშვნელობა შეიძინა, რადგან ის, მეტწილად, განსაზღვრავს როგორც ქართული დემოკრატიის ბედს ასევე მის მომავალს. არჩევნებამდე პერიოდში კი პოლიტიკური გარემო უფრო და უფრო მეტად იძაბება. არსებობს საფუძვლიანი ეჭვები, არსებულ გარემოში თუ რამდენად შეუძლია მთავრობას, ჩაატაროს სამართლიანი და თავისუფალი არჩევნები, მითუმეტეს როცა რისკები და გამოწვევები კი, თავის მხრივ, მნიშვნელოვნად გაიზარდა.³ ამდენად, ამომრჩეველთა მაღალი აქტივობა არჩევნებში, როგორც არასდროს, ისე მნიშვნელოვანია. წინამდებარე კრებული შეეხება და მიმოიხილავს იმ მექანიზმებს, რომელთა მეშვეობითაც უნდა მოხდეს ელექტორატის ყველაზე პასიური ნაწილი გააქტიურების უზრუნველყოფა და მათი მიზიდვა საარჩევნო ყუთთან.

ქართველი ხალხის მასობრივ პროტესტში მთავრობის არადემოკრატიული მისწრაფებების წინააღმდეგ ახალგაზრდები, განსაკუთრებით „Gen Z“ წარმომადგენლები, იქცნენ პროცესის ლოკომოტივად. ახალგაზრდულმა ორგანიზაციებმა, პოლიტიკური პარტიების ახალგაზრდულმა ფრთხებმა და სტუდენტებმა გამოაღვიძეს და შეინარჩუნეს საქართველოში პრო-დემოკრატიული საპროტესტო მოძრაობა. ამ მოვლენებმა ცხადყო ახალგაზრდა თაობასთან დაკავშირებით ანგარიშვალდებულების მზარდი მნიშვნელობა და მათ პოლიტიკურ მონაწ-

¹ Freedom House. 2024. Nations in Transit 2024, A Region Reordered by Autocracy and Democracy. ხელმისაწვდომია: <https://shorturl.at/Wp3PJ>.

² Kucera, Joshua. 2024. Interview: Georgian Dream Is ‘Isolated’ And The ‘Foreign Agent’ Law Is Just ‘A Way To Maintain Power’. ხელმისაწვდომია: <https://www.rferl.org/a/georgia-foreign-agent-law-stephen-jones-harvard/32948744.html>.

³ Thornton, Laura. 2024. Georgia’s 2024 Parliamentary Election: Pre-Election Risk Assessment. ხელმისაწვდომია: <https://www.gmfus.org/news/georgias-2024-parliamentary-election-pre-election-risk-assessment>.

ილეობის პროცესში არსებული დაბრკოლებების გადაჭრის საჭიროება. ამასთან, ელექტორალური მონაწილეობის მნიშვნელოვანი გამოწვევაა საქართველოდან ემიგრანტების მზარდი რაოდენობა. საქართველოს მოქალაქეების წინაშე არსებული ამ ბარიერების დაძლევა განსაკუთრებით მნიშვნელოვანი იქნება, რათა 2024 წლის არჩევნები წარმომადგენლობითი და ლეგიტიმური იყოს.

ამ ტურპულენტურ დროს, პოლიტიკურ პარტიებს კრიტიკული როლი ენიჭებათ. ისინი უნდა იქცნენ საჯარო ცხოვრების კომპონენტად, რომლის გარშემოც საქართველოს მოქალაქეებს შეეძლებათ პროევროპული ხედვების დღის წესრიგში ხმის მიცემით დაყენება. მიუხედავად იმისა, რომ საქართველოში პოლიტიკური პარტიების მიმართ ნდობა 50%-ს არასდროს აჭარბედა,⁴ ცხადია, პარტიებს მოუწევთ თავიანთი მდგომარეობის გადახედვა, უფრო მტკიცე შიდა დემოკრატიული მექანიზმებისა და სტრატეგიული კომუნიკაციების მოდელების განვითარება. თუმცა ელექტორალური კლიენტელიზმის ტენდენციები, რაც ქართული პოლიტიკური კულტურის დამახასიათებელ ნაწილად მიიჩნეოდა, დემოკრატიის განვითარებისათვის სერიოზულ საფრთხეს წარმოადგენს და 2024 წლის არჩევნების კონტექსტში განსაკუთრებულ ყურადღებას მოითხოვს. თუკი პარტიებს სურთ, მოიპოვონ და შეინარჩუნონ საზოგადოების ნდობა, სტრატეგიული მნიშვნელობა აქვს ამ ნდობისა და ხმების მოპოვება-შენარჩუნებისათვის სწორი გზავნილების შემუშავებას. პოლიტიკურ პარტიებს ნამდვილად აქვთ მნიშვნელოვანი როლი საქართველოში არადემოკრატიული განვითარების და დალმასვლის გადალახვაში და ისინი, მომზადებულნი უნდა იყვნენ ამ როლის ეფექტი-ანად შესასრულებლად.

საქართველოს პოლიტიკის ინსტიტუტი მოხარულია, წარმოგიდგინოთ პოლიტიკის ნარკვევების 2024 წლის კრებული, რომელიც ეხება მიმდინარე და აქტუალურ პოლიტიკურ პროცესებს, გამოწვევებსა და პერსპექტივებს საქართველოში. ვიმედოვნებთ, პუბლიკაცია წახალისებს ნაყოფიერ დისკუსიას ქართულ საზოგადოებაში. პოლიტიკის დოკუმენტები და ნარკვევები შესაძლებელია მნიშვნელოვან რესურსად გამოიყენონ პოლიტიკურმა პარტიებმა, სამოქალაქო საზოგადოების წარმომადგენლებმა, აკადემიურმა საზოგადოებამ და ჩვენი ქვეყნის დემოკრატიული განვითარების პროცესში ჩართულმა სხვა დაინტერესებულმა მხარეებმა.

წინამდებარე კრებული, მსგავსად წინა პუბლიკიციებისა, ვერ გამოქვეყნდებოდა საქართველოში ნიდერლანდებისა და შვეიცარიის საელჩოების გულუხვი მხარდაჭერის გარეშე. ასევე, მადლობას ვუხდით საქართველოს მოქალაქეებს, სამოქალაქო საზოგადოების ორგანიზაციებსა და მედიას ჩვენი საქმიანობის მუდმივი მხარდაჭერისა და სამოქალაქო საზოგადოების განვითარების მიმართულებით გაწეული ძალისხმევისათვის. მეტიც, გამოვხატავთ მადლიერებას საქართველოში დემოკრატიული ინსტიტუტებისა და პრაქტიკის გაძლიერების მიმართულებით მხარდაჭერისათვის, რის გარეშეც საქართველოში დემოკრატიული პროცესების განვითარება შეუძლებელი იქნებოდა.

პოლიტიკაზე

საქართველოს პოლიტიკის
ინსტიტუტის დირექტორი

⁴ Caucasus Barometer. 2023. Do you believe that at least one political party in Georgia more or less represents your interests? ხელმისაწვდომია: <https://caucasusbarometer.org/en/no2023ge/PARTREP/>.

საარჩევნო კლიენტებიზმი:
სამართლიანი და პონდერენტული
პრჩევნების მთავარი ბარიერი
საქართველოში

ლევან პახიშვილი

მოკლე შინაარსი

როგორ იგებენ არჩევნებს საქართველოში? რა თამაშობს გადამწყვეტ როლს – ქარიზ-მატული პოლიტიკური ლიდერი თუ პოლი-ტიკური დებატები? წარმოდგენილი პოლი-ტიკის ნარკევი განიხილავს საარჩევნო კლიენტელიზმის ფენომენს საქართველო-ში, რომელიც ტრანზაქციული პოლიტიკის ფორმაა და გულისხმობს პოლიტიკური პარტიების მიერ შეთავაზებული პირადი სარგებლის სანაცვლოდ პოლიტიკური მხ-არდაჭერის უზრუნველყოფას შუამავლების მეშვეობით. მიუხედავად იმისა, რომ კლი-ენტელიზმი და შუამავლების ჩართულო-ბა საარჩევნო კამპანიებში საქართველოში

საყოველთაოდაა ცნობილი, მის ანალიზს იშვიათად თუ იხილავთ. ნაშრომის მიხედ-ვით, კლიენტელიზმი კრიტიკულად მნიშ-ვნელოვან როლს თამაშობს არჩევნების მო-გებაში საქართველოში, რაც საქართველოს დემოკრატიული განვითარებისთვის მნიშ-ვნელოვანი გამოწვევაა და განსაკუთრებულ ყურადღებას საჭიროებს 2024 წლის საპარ-ლამენტო არჩევნების კონტექსტში.

საკვანძო სიტყვები: არჩევნები, საარჩევნო კლიენტელიზმი, პოლიტიკური პარტიები, დემოკრატია.

შესავალი

2024 წლის საპარლამენტო არჩევნები საქა-რთველოში დემოკრატიის განვითარების მნიშვნელოვანი ეტაპია სამი მიზეზის გამო. ვარდების რევოლუციის და 2004 წელს ჩატარებული არჩევნების შემდეგ პირველად მოხდება პარლამენტის არჩევა პროპორციული სისტემით. მაურიოტარული სისტემის გაუქმება მხარდამჭერებსა და პარტიებს შორის კავშირების პერსონალიზების შემ-ცირკებას შეუწყობს ხელს. ამასთან, პირ-ველად მოხდება ხმის მიცემის ელექტრო-ნული ტექნოლოგიების გამოყენება, რაც, სავარაუდოდ, არჩევნების მიმართ ნდობას გაზრდის. დაბოლოს, ეს იქნება პირველი არჩევნები მას შემდეგ, რაც ევროკავშირმა საქართველოს კანდიდატის სტატუსი მიან-იჭა. ამდენად, ხმის მიცემის პროცესსა და წინასაარჩევნოდ განვითარებულ მოვლენ-ებს ყურადღებით დააკვირდებიან საქართ-ველოს საერთაშორისო პარტნიორები. თუკი თბილისის მიზანი გაწევრიანების შესახებ მოლაპარაკებების პროცესის დაჩარებაა, აუცილებელია, ქვეყანამ საჭირო მოთხ-ოვნები დააკმაყოფილოს და ევროკომისიას

საქართველოს დემოკრატიული მომავლის მიმართ რწმენისთვის საკმარისი საფუძვე-ლი მისცეს.

ამ კონტექსტში თავისუფალი, სამართლიანი და კონკურენტული არჩევნების ხელის შემშლელი ნებისმიერი ფაქტორი საშიში ხდება. საარჩევნო კლიენტელიზმი სწორედ ამ საფრთხეებს შორისაა. იმ პოლიტიკურ პარტიებს, რომელთაც საკმარისი ადმინის-ტრაციული და ფინანსური რესურსი აქვთ კლიენტელისტური კავშირების კულტივირე-ბისთვის არჩევნებამდე ან არჩევნებს შორის პერიოდში, უსამართლო უპირატესობა აქვთ. ისინი ამომრჩეველთან იმგვარ კავშირებს ამყარებენ, რომელიც ეფუძნება პირადი კეთილდღეობის უზრუნველყოფას ხმის მი-ცემის სანაცვლოდ. ეს კი დემოკრატიული არჩევნების ერთ-ერთ ძირითად პირობას – კონკურენტებისთვის თანაბარი გარემოს შექმნას უშლის ხელს. ამასთან, როგორც წესი კლიენტელიზმი კარგად მუშაობს გან-ვითარებად საზოგადოებებში, სადაც მცირე მატერიალური საჩუქარი ამომრჩევლის

თვალში მაღალი ზღვრული სარგებლით ხა-
სიათდება და დემოკრატიული ღირებულე-
ბების მნიშვნელობას აჭარბებს. ეს კი ისეთ
გარემოს ქმნის, სადაც ამომრჩევლის სილ-
არიბის ზღვარზე შენარჩუნება მმართველი
პარტიის ინტერესშია იმისათვის, რომ კლი-
ენტელიზმი იმუშაოს. თუმცა ეს პოლიტი-
კური ლიდერებისთვის ერთგვარი ხაფანგია,
რადგან ამომრჩევლის მზარდი უკმაყო-
ფილება მთავრობის გაძევებით სრულდება.
ამდენად, კლიენტელიზმი მმართველი პარ-
ტიებისთვისაც კი სახიფათო ფენომენია,
რომლებიც ყველაზე მეტად სარგებლობენ
ამ სისტემით. შესაბამისად, მნიშვნელოვა-
ნია, კლიენტელიზმის პრობლემა მოგვარდეს
სწრაფოდ და სრულყოფილად იმ მხარეების
ჩართულობით, ვის ინტერესშიცაა საქართ-
ველოს დემოკრატიული განვითარება.

პოლიტიკის ნარკვევში გამოკვეთილია კლი-
ენტელიზმის სამი ასპექტი. პირველი, ნაშ-
რომი აანალიზებს იმ გარემოებებს, რომელ-
შიც ქართული კლიენტელიზმი მუშაობს.

შემდეგ აღწერილია კლიენტელისტური
ქსელის სტრუქტურა და მისი მოქმედების
სპეციფიკა. წარმოდგენილი ანალიზი
გვეხმარება იმ მექანიზმებისა და კონტე-
ქსტუალური ფაქტორების გაგებაში, რაც
პოლიტიკურ პარტიებს კლიენტელისტური
პრაქტიკის გამოყენებისკენ უბიძგებს. დაბ-
ოლოს, ნარკვევში განხილულია კლიენტელ-
იზმის გავლენა დემოკრატიულ არჩევნებსა
და პარტიული პოლიტიკის გრძელვადიან
სტაბილურობაზე საქართველოში. ამდენად,
ქვემოთ მოცემული ანალიზის მიხედვით,
კლიენტელიზმი პრობლემას უქმნის ქარ-
თულ პოლიტიკურ პარტიებსა და მათ შო-
რის არსებულ კონკურენციას, რაც თავის
მხრივ სტაბილური დემოკრატიის საფუძვე-
ლია. პოლიტიკის ნარკვევის დასკვნით სე-
ქციაში წარმოდგენილია რეკომენდაციები,
თუ როგორ შეიძლება აღმოიფხვრას კლი-
ენტელიზმი და რა უნდა განიხილონ პოლი-
ტიკურმა პარტიებმა კლიენტელისტური
სტრატეგიების ჯანსაღ ალტერნატივად.

რა პირობებში მუშაობს კლიენტელიზმი საქართველოში?

კლიენტელიზმი კარგად დოკუმენტირებუ-
ლი ფენომენია, რომელიც ახალ დემოკრა-
ტიულ და პიბრიდულ რეჟიმებს და ხანდახან
დამკვიდრებულ დემოკრატიებსაც კი ახასი-
ათებს (იხილეთ Kitschelt and Kselman 2013;
Yıldırım and Kitschelt 2020). ის სხვადასხ-
ვა ფორმით გვხვდება, თუმცა მათ შორის
ყველაზე მარტივი ხმების მოსყიდვის პრაქ-
ტიკაა. ამასთან, პარტიებსა და ამომრჩევ-
ლებს შორის ტრანზაქცია შესაძლოა დადებ-
ითად ან უარყოფითად ხასიათდებოდეს.
პოზიტიური ტრანზაქციები, შესაძლოა,
გულისხმობდეს ფულს, მცირე საჩუქარს,
დასაქმების ან სოციალური სერვისების,
მაგალითად ჯანდაცვისა და საცხოვრისის
უზრუნველყოფას. ეს პირობითობაზე და-

ფუძნებული პრაქტიკაა და პირადი სარგებ-
ლის უზრუნველყოფა ამომრჩევლის პოლი-
ტიკურ მხარდაჭერაზეა დამოკიდებული.
ნეგატიური ტრანზაქციები კი გულისხმობს
სამუშაო ადგილთან ან სოციალურ სერ-
ვისებთან წვდომის შეზღუდვას ან მუქარას
ან ძალადობასა და ფსიქოლოგიურ ზეწო-
ლას. შეიძლება გამოკვეთოთ გარკვეული
სტრუქტურა იმისა, თუ რა ფორმებს იღებს
კლიენტელიზმი საქართველოში და რა რეა-
ქციებს იწვევს ის ამომრჩევლებს შორის.

საარჩევნო კლიენტელიზმისთვის საჭიროა
კონკრეტული სოციო-ეკონომიკური და
პოლიტიკური მოცემულობები. ამ თემაზე
მრავალფეროვანი აკადემიური ლიტერა-

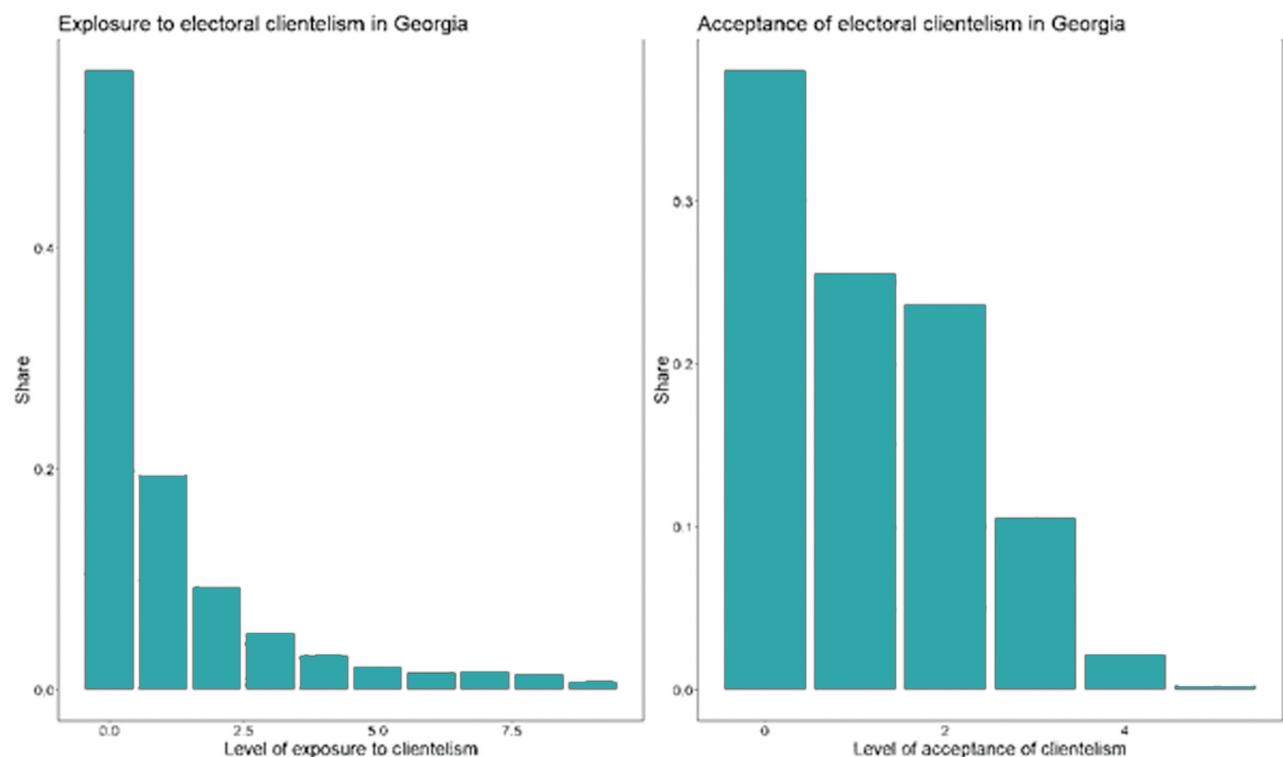
ტურა არსებობს, თუმცა ამ ნაშრომში წარმოდგენილია ფაქტორების სამი კატეგორია, რომელიც კლიენტებიზმზე ახდენს გავლენას. პირველი, მნიშვნელოვანია სოციო-ეკონომიკური მდგომარეობა – მეტად სავარაუდოა, რომ დაბალი სოციალური კლასის ამომრჩევლისთვის ზღვრული სარგებელი მოჰკონდეს მცირე საჩუქარსაც კი (იხილეთ Kitschelt and Wilkinson 2007; Stokes et al. 2013). მეორე, ამომრჩევლები სხვადასხვანაირად რეაგირებენ კლიენტელიზმის სხვადასხვა ფორმაზე, სადაც პოზიტიური ფორმები ნაკლებად ისჯება, ვიდრე ნეგატიური (იხილეთ Gherghina and Saikonen 2023; Mares and Visconti 2020). დაბოლოს, მნიშვნელოვანია ის, მეორდება თუ არა კლიენტელისტური პრაქტიკა ისე, რომ პარტიებსა და ამომრჩევლებს შორის ჩამოყალიბდეს იმგვარი ნდობა, როცა ორივე მხარე ასრულებს საკუთარ დანაპირებს (იხილეთ Gherghina and Tap 2022; Yıldırım and Kitschelt 2020).

საქართველოში კლიენტელიზმის შესახებ მონაცემები მნირია. თუმცა არსებობს სამართლიანი არჩევნებისა და დემოკრატიის საერთაშორისო საზოგადოების (ISFED) დაკვეთითა და კავკასიის კვლევითი რესურსების ცენტრის (CRRC Georgia) მიერ ქვეყნის მასშტაბით ჩატარებული საჯაროდ ხელმისაწვდომი წარმომადგენლობითი გამოკითხვა არჩევნებთან დაკავშირებულ პროცესებზე.

კვლევა ჩატარდა 2021 წელს, რა დროსაც რესპოდენტებს საქართველოში ჩატარებული არჩევნების შესახებ დაუსვეს შეკითხვები. გამოკითხვის შედეგების საფუძველზე შეგვიძლია გავზომოთ ის, თუ რამდენად შესწრებიან ამომრჩევლები საარჩევნო კლიენტელიზმის შემთხვევებს საკუთარ გარემოში და რამდენად დიდია ამ შემთხვევებისადმი მიმღებლობა ამომრჩევლებში.

კლიენტელიზმის გავრცელების ხარისხის შესაფასებლად, გამოკითხვაში (იხილეთ CRRC Georgia 2021) რესპოდენტებს უსამენ ცხრა კითხვას. რაც შეეხება კლიენტელიზმის მიმღებლობას, ამ მიმართულებით კვლევაში ექვსი კითხვაა. კითხვები შეეხება კლიენტელიზმის სხვადასხვა ფორმას. მონაცემები აჩვენებს, რომ ამომრჩევლების თითქმის 44 პროცენტი შესწრებია კლიენტელიზმის სულ მცირე ერთ ფორმას, ხოლო 62 პროცენტის თქმით, მათთვის მისაღებია კლიენტელიზმის სულ მცირე ერთი ფორმა (იხილეთ ნახ. 1). ეს მონაცემები ძალიან მაღალია. მაგალითად, რუმინეთში, სადაც მიჩნეულია, რომ კლიენტელიზმი ფართოდაა გავრცელებული, რესპოდენტების მხოლოდ ერთი მესამედი ადასტურებს, რომ შესწრებია კლიენტელიზმის ერთ ფორმას მაინც, და ეს მისაღები დაახლოებით იმავე რაოდენობისთვისაა (Gherghina and Lutai 2024). ამდენად, მასშტაბები საქართველოში გაცილებით დიდია.

ნახ. 1. კლიენტელიზმის გავრცელებისა (მარცხენა პანელი) და მიმღებლობის (მარჯვენა პანელი) ხარისხი საქართველოში.

წყარო: ავტორის იღუსტრაცია (მონაცემების წყარო CRRC Georgia 2021)

კლიენტელიზმი რთულად ასახსნელი ფენომენია. ეს საქართველოს შემთხვევაშიც ასეა. მონაცემებში რამდენიმე ურთიერთგამომრიცხავი დინამიკა იკვეთება. კლიენტელიზმის გავლენის ფაქტორების კვლევისას, რეგრესიული ანალიზის შედეგად სამი დასკვნის გაკეთება გახდა შესაძლებელი (დეტალური შედეგებისათვის იხილეთ ცხრილი 1 დანართში). კვლევის პირველი შედეგის მიხედვით, პოზიტიური ხმის მოსყიდვა – მაგალითად ამომრჩევლისთვის საჩუქრის ჩუქება, და ნეგატიურს ხმის მოსყიდვა – მაგალითად ზენოლა და ამომრჩევლის დაშინება, სხვადასხვა ამხსნელ ფაქტორებთანაა სტატისტიკურად მნიშვნელოვნად ასოცირებული. კვლევის მეორე შედეგში სწორედ ეს განსხვავებებია წარმოდგენილი. დედაქალაქში მცხოვრებ ამომრჩევლებთან შედარებით, ალბათობა იმისა, რომ სოფლად მცხოვრები პოზი-

ტიური ხმის მოსყიდვას შესწრებიან, 30%-ით მაღალია. მსგავსი გავლენა შეინიშნება უმუშევარ ამომრჩევლებში. ალბათობა იმისა, რომ რესპონდენტების ეს სეგმენტი პოზიტიური ხმის მოსყიდვის შემთხვევებს შეესწორს 32%-ით მაღალია. მეორე მხრივ, ნეგატიური ხმის მოსყიდვის შემთხვევები მეტად სავარაუდოა დაფიქსირდეს იმ ამომრჩევლებთან მიმართებით, ვინც თბილისში ცხოვრობს და მიღებული აქვს უმაღლესი განათლება. ალბათობა ორივე შემთხვევაში 16 პროცენტით იზრდება. კვლევის მესამე შედეგი დამაბნეველია და აჩვენებს, რომ მეტად სავარაუდოა, რომ რაც უფრო შეძლებულია ამომრჩეველი, მიტ უფრო იზრდება ალბათობა იმისა, რომ ორივე ტიპის ხმის მოსყიდვას შეესწოროს. ეს შედეგი პარადოქსულია პოზიტიური და არა იმდენად ნეგატიური ხმის მოსყიდვის შემთხვევებში. ნეგატიური ხმის მოსყიდვის შემთხვევებში,

პარტიის სამიზნე დედაქალაქში მცხოვრები, უნივერსიტეტის ხარისხის მქონე შეძლებული მოქალაქეები არიან. პოზიტიური ხმის მოსყიდვისას კი, პარტიების სამიზნე არამხოლოდ სოფლად მცხოვრები უმუშევარი ამომრჩეველი, არამედ შეძლებული ამომრჩეველიცაა. ამდენად, ამომრჩევლების პროფილი იმდენად თანმიმდევრული არაა, როგორც კლიანტალიზმის სხვა ფორმების შემთხვევაში.

მეორე მხრივ, კლიენტელიზმის წარსული გამოცდილება ამცირებს კლიენტელიზმის მიმართ ქართველი ამომრჩევლის მიმღებლობას (დეტალებისთვის იხილეთ ცხრილი 2 დანართში). რაც უფრო ხშირად აქვთ ამომრჩევლებს კლიენტელიზმთან შეხება, მით უფრო ნაკლებად მისაღებია ეს პრაქტიკა მათვის. მაგალითად, პოზიტიური ხმის მოსყიდვის თითოეული შემთხვევა კლიენტელიზმის მიმართ მიმღებლობის აღბათობას 8%-ით ამცირებს, მაშინ როდესაც ნეგატიური ხმის მოსყიდვის შემთხვევაში ეს მაჩვენებელი 14%-ია. ამდენად, შეიძლება დავასკვნათ, რომ ქართველი ამომრჩეველი უფრო მეტად უარყოფითად რეაგირებს წესზე და მუქარაზე, რაც ლოგიკურია. ეს

დასკვნა ენინააღმდეგება იდეას, რომ კლიენტელიზმი ნდობის შენების პრაქტიკაა პარტიებსა და ამომრჩევლებს შორის, თითქოს განმეორებადი მოქმედება მიმღებლობის დონეს ზრდის საერთო ნდობის ფაქტორის გათვალისწინებით.

ზემოხსენებულიდან გამომდინარე, საქართველოში კლიენტელიზმის შესახებ სამი ძირითადი დასკვნის გაკეთება შეიძლება. პირველი, სოციო-ეკონომიკური მდგომარეობა მნიშვნელოვანია, რადგან მეტია ალბათობა თბილისში მცხოვრებმა უმაღლესი განატლების მქონე ამომრჩეველმა პოლიტიკური პარტიებისგან ზენოლა განიცადონ, მაშინ, როდესაც მეტად სავარაუდოა, სოფლად მცხოვრებმა უმუშევარმა ამომრჩეველმა პარტიებისგან საჩუქრები მიიღოს. მეორე, ამომრჩევლების წარსული გამოცდილება კლიენტელიზმთან დაკავშირებით, მნიშვნელოვნად ამცირებს მათი მიმღებლობის დონეს მსგავსი პრაქტიკის მიმართ. დაბოლოს, პოზიტიური ხმის მოსყიდვის პრაქტიკასთან შედარებით, ამომრჩევლების ნეგატიური ხმის მოსყიდვის გამოცდილება უფრო მეტად ამცირებს კლიენტელიზმის მიმღებლობას.

როგორ მუშაობს კლიენტელიზმი საქართველოში?

კლიენტელისტური ტრანზაქციები პარტიებსა და ამომრჩევლებს შორის, როგორც წესი, შუამავლების მიერ ხორციელდება.¹ შუამავლები მნიშვნელოვანი აქტორები არიან, რომლებიც მაღალ სოციალურ კაპიტალს ფლობენ საკუთარ უშუალო გარემოცვაში და მარტივად შეუძლიათ ამომრჩეველთან კომუნიკაცია. ისინი აგროვებენ ინფორმაციას ამომრჩევლების სურვილებსა და საჭიროებებზე და ამ ინფორმაციას პარ-

ტიას უზიარებენ. ამის სანაცვლოდ, შუამავლები უზრუნველყოფენ სხვადასხვა ტიპის სარგებელს იმ ამომრჩევლისთვის, რომელიც მათ პოლიტიკურ მხარდაჭერას ჰპირდება. იმისათვის, რომ ამ პრაქტიკამ იმუშაოს, აუცილებელია შუამავლების ფართო ქსელის ოპერირება, რაზეც ქვემოთ ნაჩვენები რიცხვობრივი მონაცემებიც მიუთითებს. საქართველოში კლიენტელისტურ ქსელებს ინარჩუნებს როგორც მმართველი პარტია,

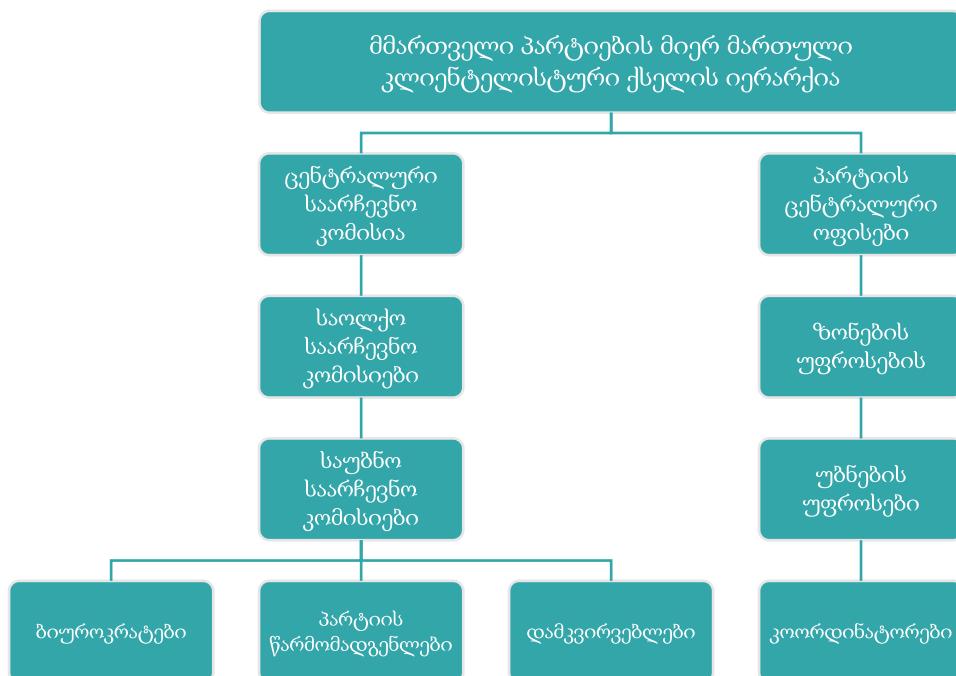
¹ პოლიტიკის ნარკვევის ეს ნაწილი ეფუძნება ავტორის მიერ 2021 წელს ჩატარებულ საველე კვლევას.

ისე ოპოზიციური პარტიებიც. თუმცა ამი-სათვის აუცილებელი რესურსების გათვალ-ისწინებით, მცირე ზომის პარტიებს ეს ფუ-ფუნება არ აქვთ. ეს მაშინ, როცა ქართული ოცნება ყველაზე დიდ ქსელს მართავს, რო-მელსაც განსაკუთრებული მახასიათებლები აქვს, რადგან ის ადმინისტრაციულ-ბიურო-კრატიულ რესურსს აკონტროლებს. ამდე-ნად, წარმოდგენილი პოლიტიკის ნარკვევი აღნერს ყველაზე დიდ და ყოვლისმომცველ კლეინტელისტურ ქსელს.

ქართული ოცნების მიერ მართული არა-ფორმალური კლიენტელისტური ქსელის სტრუქტურა ძალიან ჰგავს ცენტრალური საარჩევნო კომისიის (ცესკო) სტრუქტურას (იხილეთ ნახ. 2), რომელიც 2020 წელს დაყ-ოფილი იყო 73 ოლქად და თითქმის 3800 უბნად. საუბნო საარჩევნო კომისიები განსა-კუთრებით საინტერესოა, რადგან სწორედ ისინი ატარებენ ადგილზე არჩევნებს. ქარ-თული ოცნების არაფორმალურ პარტიულ ქსელ შუამავლები ჰყავს უბნების დონეზე, რომლებიც საარჩევნო კამპანიაში კარდაკარ

სიარულით არიან ჩართულნი საკუთარ სა-მეზობლოებში. ამ ადამიანებს შორის არიან კოორდინატორებიც, რომელთაც ქართველი ამომრჩევლები ყველაზე კარგად იცნობენ, და უბნის უფროსები, რომლებიც კოორ-დინატორებს ხელმძღვანელობენ. ამასთან, რამდენიმე უბანი ქმნის ზონას, რომელ-საც ჰყავს უფროსი, ვინც უბნის უფროსებს მართავს. ქართული ოცნება აცხადებს, რომ 2020 წლის საპარლამენტო არჩევნებ-ში მათი ქსელი დაახლოებით 2000 კოორ-დინატორს ითვლიდა, რომელთაც განეული სამუშაოსთვის კომპენსაციის სახით 600,000 ლარამდე მიიღეს (იხილეთ საერთაშორი-სო გამჭვირვალობა საქართველო 2021). თუმცა, სავარაუდოდ, კოორდინატორების რიცხვი გაცილებით დიდია: უბნების გათ-ვალისწინებით ეს რიცხვი შეიძლება 5-6 იყოს, ხოლო ზოგიერთ უბანში, შესაძლოა, 20 კოორდინატორამდეც კი გაიზარდოს. კონსერვატიული ვარაუდებითაც კი, კოორ-დინატორების ქსელის შენარჩუნება ოფი-ციალურ რიცხვზე 8-10-ჯერ მეტიც კი შეი-ძლება დაჯდეს.

ნახ. 2. მმართველი პარტიების მიერ მართული კლიენტელისტური ქსელის სტრუქტურა.

წყარო: ავტორის პირადი კვლევა.

არაფორმალური პარტიული ქსელის მიზანი ცესკოს ფორმალურ ბიუროკრატიაზე გავლენის მოპოვება და საუბნო საარჩევნო კომისიებში ლოიალური ხალხის დანიშნვაა. ეს ლოიალური ადამიანები ხელს უწყობენ ე.წ. კარუსელის პრაქტიკას, როდესაც ცარიელი ბიულეტენი საარჩევნო უბნიდან გამოაქვთ, ავსებენ და არიგებენ ამომრჩეველებში კონკრეტული პარტიისთვის იძულებით ხმის მისაცემად. ამ მეთოდს ძირითადად მმართველი პარტია მიმართავს, რადგან ოპოზიციურ პარტიებს არ აქვთ ცესკოს ბიუროკრატიაზე საკმარისი გავლენა. 2021 წელს, ნეტგაზეთმა გამოააშკარავა შემთხვევა, როდესაც საუბნო საარჩევნო კომისიის წევრმა ქუთაისში განაცხადა, რომ ქართული ოცნების წარმომადგენლები აიძულებდნენ ბიულეტენი ისეთ პირზე გაეცა, ვინც სიაში არ იმყოფებოდა.

თუმცა აღსანიშნავია, რომ საქართველო ელექტრონული ხმის მიცემის ტექნოლოგიის დანერგვას გეგმავს, რასაც ცალსახა უპირატესობა აქვს ეფექტურობისა და ადამიანური შეცდომების აღმოფხვრის კუთხით. ცესკოს თქმით, 2024 წლის არჩევნებში 2262 უბანში, მათ შორის თბილისის ყველა უბანში ხმის მიცემა ელექტრონულად, ხოლო 768 უბანში ტრადიციული პროცედურით მოხდება (იხილეთ საქართველოს ცენტრალური საარჩევნო კომისია 2024). იმის გათვალისწინებით, რომ საქართველოში გამოიყენებენ ამომრჩევლის მიერ ვერიფიცირებულ მეთოდს, რომელიც ტოვებს ე.წ. „ქალალდის კვალს“ და მარტივი გადასამოწმებელია, არჩევნებზე მაინც გამოიყენებენ ქაღალდის ბიულეტენებს, რომლის საარჩევნო უბნიდან გატანაც თეორიულად შესაძლებელია. თუმცა, ამის გაკეთება ბიულეტენის დაზიანების გარეშე და ისე, რომ ხმის მისაცემი მოწყობილობისთვის ბიულეტენები მაინც აღქმადი იყოს, უფრო მეტად გართულდება. ჯერ ისევ გასარკვევია, როგორ იმოქმედებს ეს „კარუსელის“ მეთოდზე.

მიუხედავად იმისა, რომ მოცემული იერარქიული ქსელი მმართველ პარტიას უკავშირდება, კლიენტელისტურ ქსელებს ოპოზიციური პარტიებიც ფლობენ. თუმცა ამ შემთხვევაში, ქსელებს არ აქვთ გავლენა ცესკოს ბიუროკრატიულ აპარატზე და შეზღუდული ფინანსური რესურსების გათვალისწინებით, არც იმდენად მასშტაბური ხასიათი აქვთ. ამდენად, ოპოზიციური პარტიების მიზანი უფრო მეტად ჰგავს ამერიკული კარდაკარ შემოვლის პრინციპს შუამავლების არაფორმალური სოციალური კაპიტალის გამოყენებით. შესაბამისად, კლიენტელიზმისგან მიღებული სარგებელი ოპოზიციური პარტიებისთვის უფრო შეზღუდულია, თუმცა ისინი მაინც იყენებენ ამ პრაქტიკას და ხანდახან მტაცებლურ გზებსაც მიმართავენ წარმატებული შუამავლების სხვა პარტიებიდან გადმოსაბირებლად უფრო მაღალი კომპენსაციის სანაცვლოდ. თუმცა ოპოზიციურ პარტიებთან ასოცირებული შუამავლები ხშირად განიცდიან ფსიქოლოგიურ ზენოლას და ოფიციალური პირების მხრიდან უსამართლო გადაწყვეტილებების სამიზნეც ხდებიან (იხილეთ Urchukhishvili 2023).

ამასთან, მმართველი პარტიის ადმინისტრაციული რესურსი მხოლოდ ცესკოს ბიუროკრატიით არ შემოიფარგლება. საქსტატის მონაცემებით, 2022 წელს საჯარო დაწესებულებებში 308,000 ადამიანი იყო დასაქმებული, მაშინ როცა პენსიის მიმღები პირების რაოდენობა 808,300 იყო (იხილეთ GeoStat 2023a; 2023b). ეს ორი რიცხვი ჯამში მილიონს აჭარბებს და საქართველოში ამომრჩევლების 31.8%-ს შეადგენს, რაც თითქმის ყოველი მესამე ამომრჩეველია (ცესკოს ცნობით 2020 წელს ამომრჩევლების რაოდენობა 3.5 მილიონზე მეტი იყო). ეს ოპოზიციურ პარტიებს განსაკუთრებულად ურთულებს ქართულ ოცნებასთან კონკურენციის გაწევას.

შეჯამებისთვის შეიძლება ითქვას, რომ საქართველოში კლიენტელიზმის მუშაობის სპეციფიკაზე დაკვირვების შედეგად ოთხი ძირითადი დასკვნა გამოიკვეთა. პირველი, მმართველ პარტიას შეუძლია ელექტორალურ ადმინისტრაციასა და ბიუროკრატიულ აპარატზე გავლენის მოპოვება, რომლებიც დემოკრატიული და კონკურენტული არჩევნების პირობებში წეიტრალურ და მიუკერძოებელ ინსტიტუტებად უნდა რჩებოდეს.

მეორე, პარტიებს შეუძლიათ წინასწარ განსაზღვრონ ამომრჩევლის ქცევა და პოზიტიური ან/და ნეგატიური მასტიმულირებელი ფაქტორების გამოყენებით წაახალისონ ან/და დასაჯონ ასეთი ქცევა. მესამე, საქართველოში პარტიები მაღალი სოციალური კაპიტალის მქონე შუამავლების ქსელების ხელში ჩასაგდებად იბრძვიან. დაბოლოს, კლიენტელიზმი საქართველოში არჩევნების გაყალბების შესაძლებლობებს ქმნის.

რა გავლენა აქვს კლიენტელიზმს პარტიულ კოლეგიაზე საქართველოში?

საარჩევნო კლიენტელიზმი, განსაკუთრებით კი ამომრჩევლის მოსყიდვის პრაქტიკა, ძირი უთხრის სამართლიან და კონკურენტულ არჩევნებს თანასწორი საარჩევნო გარემოს ხელყოფით. შესაბამისად, კლიენტელისტური ტრანზაქციები პარტიებსა და ამომრჩევლებს შორის სასწრაფოდ უნდა აღმოიფხვრას. ამის ნაცვლად, პარტიული პოლიტიკა უნდა ეფუძნებოდეს საჯარო სიკეთეების შეთავაზებას ამომრჩევლების მოსაზიდად და მათი პოლიტიკური მხარდაჭერის მოსაპოვებლად. კლიენტელიზმს საქართველოში სამი ძირითადი ნეგატიური გავლენა აქვს, რაც პარტიებმა უნდა გაითვალისწინონ: მაღალი ფასი, ბუნდოვანება, და კლიენტელიზმის ორმაგი რისკი. ეს შედეგები პირდაპირ უკავშირდება იმ პარტიების მოქმედებებს, რომლებიც ჩართული არიან კლიენტელიზმში და აჩვენებს, რომ პარტიები მსგავსი პრაქტიკის აღმოფხვრით უფრო მეტად ისარგებლებენ. ეს კი, თავის მხრივ, ხელს შეუწყობს ჯანსაღი კონკურენციის გაჩენას პარტიულ სისტემაში და, შესაბამისად, ქართული დემოკრატიის განვითარებას. პარტიულ პოლიტიკაზე საარჩევნო კლიენტელიზმის ერთ-ერთი პირველი უარყოფითი გავლენა ისაა, რომ კლიენტელიზმი პოლიტიკური პარტიებისთვის ძვირადღირებუ-

ლი პრაქტიკაა. ის უზარმაზარ ფინანსურ, ორგანიზაციულ და ადამიანურ რესურსს მოითხოვს. კლიენტელიზმი პოლიტიკურ კონკურენციას მდიდრების რბოლად აქცევს. ის მმართველ პარტიებს უსამართლო უპირატესობას ანიჭებს დიდი ადმინისტრაციული რესურსის კონტროლის გზით. როგორც ზემოთ უკვე აღინიშნა, მმართველ პარტიებს შეუძლიათ ბიუროკრატიულ აპარატზე გავლენის მოპოვება და კლიენტელისტური ქსელების ორმაგი იერარქიის შენარჩუნება. მათ ომ აქვთ საკმარისი ინგუნიზაციული შესაძლებლობა (როგორც ამას ქართული ოცნება აცხადებს ანგარიშგების დროს) მართონ ათიათასობით თუ არა, ათასობით შუამავალი. თუმცა არც მმართველი პარტიები არიან დაცულები კლიენტელისტური კონკურენციის პირობებში. მაგალითად, 2012 წლის საპარლამენტო არჩევნების დროს ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის შუამავლების დიდმა ნაწილმა პარტია დატოვა, რადგან ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის აქტიური მხარდაჭერა განსაკუთრებით არაპოპულარული გახდა ამომრჩეველთა უმრავლესობისთვის. ამასთან, არსებობდა ძალა, რომელსაც ერთიანი ნაციონალური მოძრაობისთვის კონკურენციის გასაწევად საკმარისი რე-

სურსები გააჩნდა. ამდენად, ნაციონალურ-მა მოძრაობამ კლიენტელისტური ქსელის დიდი ნაწილის დაკარგვით ხმებიც დაკარგა. საჯარო სიკეთეების შეთავაზება ამომრჩევ-ლის მხარდაჭერის მისაღებად გაცილებით იაფია პოლიტიკური პარტიებისთვის. საჯა-რო სიკეთეები იმ პოლიტიკის შედეგია, რაც ამომრჩევლის ინტერესებს ემსახურება და მათი პრობლემების მოგვარებას უკავშირ-დება. წინასაარჩევნო დაპირებებთან დაკა-ვშირებული სლოგანების ნაცვლად, პოლი-ტიკურმა პარტიებმა ყოვლისმომცველი პოლიტიკის დოკუმენტები უნდა შეიმუშა-ონ, რომელიც საჯარო პოლიტიკის ყველა სფეროს მოიცავს და საარჩევნო კამპანიის ისეთ სახელმძღვანელოდ აქცევს, რომელ-იც პოლიტიკურ დებატებს პოლარიზაციის ხელშემწყობი ცილისმნამებლური განცხა-დებების ნაცვლად კონკრეტულ საკითხებზე ორიენტირებულ კონკურენციად გარდაქმ-ნის. ამისათვის კრიტიკულად მნიშვნელოვა-ნია ამომრჩეველთან მუდმივი ჩართულობა იმ დროსაც კი, როდესაც არჩევნები მოახ-ლოებული არაა. მიუხედავად იმისა, რომ ქვეყნის მასშტაბით ოფისების შენარჩუნება, შესაძლოა, საკმაოდ ძვირი იყოს ნაკლები რესურსების მქონე პარტიებისთვის, ენთუ-ზიაზმის მქონე აქტივისტების შემოკრება ღირებულებებზე დაფუძნებული იდეოლო-გიური კავშირებით, შესაძლოა, პარტიებს მატერიალური რესურსების ნაკლებობით გამოწვეული ხარვეზების კომპენსირებაში დაეხმაროს.

კლიენტელიზმის მეორე უარყოფითი გავ-ლენა ბუნდოვანებას უკავშირდება. კლიენ-ტელიზმს პოლიტიკური პარტიები საარჩევ-ნო შედეგის წინასწარგანჭვრეტადობის გასაზრდელად იყენებენ, თუმცა ეს სწორხ-აზოვანი პროცესი არაა. კლიენტელიზმი ამომრჩევლის კეთილ წებას ეფუძნება, რომ ისინი შეასრულებენ პირობას და ხმას მის-ცემენ იმ პარტიას, რომელმაც მათ პირა-დი სარგებელი მოუტანა. თუმცა, თითქმის,

შეუძლებელია ამომრჩევლის ქმედებების მონიტორინგი. ამდენად, პარტიებს უწ-ევთ იმოქმედონ ვარაუდების საფუძველზე საარჩევნო დღის დასრულებამდე. კლიენ-ტელისტური ტრანზაქციების მსგავსი ბუნ-დოვანება პარტიებს ახალისებს მიმართონ არჩევნების გაყალბებასა და ამომრჩევ-ლის დაშინებას. მაგალითად, საარჩევნო კარუსელის მიზანია უზრუნველყოს ის, რომ ამომრჩევლებმა, რომლებიც პარტიებს მხ-არდაჭერას დაპირდნენ პირადი სარგებლის სანაცვლოდ, ეს დაპირება შეასრულონ. ამ-დენად კლიენტელიზმი ახალისებს ისეთ უკანონო მოქმედებებს, რომელიც ზიანს აყენებს არამხოლოდ დემოკრატიას საქა-რთველოში, არამედ არყევს ნდობას ამომ-რჩევლებსა და პარტიებს შორის. როგორც ზემოთ წარმოდგენილი მონაცემები აჩვენ-ებს, ამომრჩეველი, რომელიც კლიენტელ-იზმის მსგავს უარყოფით შედეგებს საკუ-თარ თავზე განიცდის, დიდი ალბათობით, ასეთ პრაქტიკას შეეწინააღმდეგება. ამდე-ნად, ამომრჩევლის ქცევის მონიტორინგის მცდელობა, რის გარეშეც პარტიები ვერ-ასოდეს იქნებიან დარწმუნებულნი, რომ ამომრჩეველი პირობას ასრულებს, კიდევ უფრო მეტად ზრდის ამომრჩევლის უკმაყ-ფილებას. შესაბამისად, იმისათვის, რომ თა-ვიდან აირიდონ უარყოფითი რეაგირება და პოტენციური სასჯელი ამომრჩევლის მხრი-დან, პარტიებმა კლიენტელიზმის პრაქტიკა უნდა შეწყვიტონ.

დაბოლოს, პოლიტიკური პარტიებისთვის კლიენტელიზმის მესამე უმთავრესი უარყ-ოფითი გავლენა პარტიასა და ამომრჩევ-ელს შორის, გრძელვადიან პერსპექტივაში, კლიენტელისტური კავშირების არასტაბი-ლურობას გულისხმობს. კლიენტელიზმის საფუძველი შუამავლები არიან, რომლებიც პარტიებსა და ამომრჩევლებს შორის ტრან-ზაქციულ პოლიტიკურ ურთიერთებს აი-ოლებენ. იმის გათვალისწინებით, რომ შუა-მავლები პარტიისთვის პირადი სარგებლის

მიღების მიზნით მუშაობენ და არა იმიტომ, რომ ეს სწორ ქმედებად მიაჩნიათ, მათ პარტიების მიტოვება სჩვევიათ. ამდენად, შუამავლების ფართო ქსელი, რომლის გარეშეც კლიენტელიზმი ვერ იმუშავებს, ჩამოიშლება თუკი ახალი კონკურენტი გამოჩენდება უფრო მეტად მისაღები და სასურველი შეთავაზებით. ამასთან, შუამავლებს დამოუკიდებლად მოქმედებაც შეუძლიათ, პირადი ინტერესის ან მის გარეშე, რაც დამატებით გართულებებს ქმნის პოლიტიკური პარტიებისთვის. მაგალითად, შუამავლებმა შესაძლოა იმდენი ენერგია არ დახარჯონ ამომრჩევლების მობილიზებაში, როდესაც არჩევნების მეორე ტურია მოსალოდნელი, რადგან ასეთ შემთხვევაში, მათ მეორეჯერ შეუძლიათ განეული სამუშაოსთვის ანაზღაურების მიღება. ამასთან, პოლიტიკური პარტიების მომავალი გაცილებით სტაბილური იქნება იმ შემთხვევაში, თუ ისინი ამომრჩევლების მოზიდვას კონკრეტული პოლიტიკის შეთავაზებით შეძლებენ და ამომრჩეველთან კავშირებს პარტიის პრო-

გრამის იდეების საფუძველზე დაამყარებენ. საბოლოო ჯამში, კლიენტელიზმი პოლიტიკური პარტიებისთვის მაღალ რისკებთანაა დაკავშირებული. ასეთი პრაქტიკა პარტიებს განსაკუთრებით ძვირი უჯდებათ კონკურენციაზე დაფუძნებულ პროგრამულ სტრატეგიებთან შედარებით, განსაკუთრებით მაშინ, როდესაც მეტი რესურსების მქონე კონკურენტებს ხელისუფლებაში მყოფი პარტიის ჩანაცვლების შესაძლებლობა აქვთ. ამასთან, რთულია ამომრჩევლისა და შუამავლების ქმედების მონიტორინგი და იმაში დარწმუნება, რომ ეს ორი მხარე ტრანზაქციის საკუთარ პირობას შეასრულებს. აქედან გამომდინარე, ამომრჩევლებსა და შუამავლებს შეუძლიათ მიატოვონ ან დასაჯონ კლიენტელიზმში ჩართული ნებისმიერი პოლიტიკური პარტია, რაც იმას ნიშნავს, რომ პარტიები მსგავს პრაქტიკას სიფრთხილით უნდა მოეკიდონ და უფრო მეტი იმუშაონ ამომრჩევლებთან პროგრამულ საფუძველზე შექმნილ კავშირებზე.

დასკვნა და რეკომენდაციები

წინამდებარე ნარკვევში გაანალიზებულია საქართველოში საარჩევნო კლიენტელიზმის პრაქტიკა და ნაჩვენებია, რამდენად ფართოდაა გავრცელებული ქვეყანაში ეს ფენომენი. პარტიები სოფლად მცხოვრებ, უმშევარ და დაბალი შემოსავლის მქონე ამომრჩევლებთან კლიენტელიზმის ისეთ დადებით ფორმებს იყენებენ, როგორიცაა საჩუქრები და ფული, მაშინ, როდესაც კლიენტელიზმის უარყოფით ფორმებს, მაგალითად ზენოლას, დედაქალაქში მცხოვრებ, უმაღლესი განათლების მქონე ამომრჩევლებთან მიმართავენ. ამასთან, ამომრჩევლები კლიენტელიზმზე უარყოფითად რეაგირებენ, თუმცა უფრო მეტად უპირისი იძულებით მეთოდებს, ვიდრე მცირე საჩუქრებს. პოლიტიკური პარტიები

და, განსაკუთრებით, ქართული ოცნება ფართო კლიენტელისტურ ქსელს მართავენ, რაც მმართველი პარტიის შემთხვევაში საარჩევნო ადმინისტრაციაზე გავლენის მოპოვებასა და არჩევნების გაყალბების სქემების ამოქმედებას გულისხმობს. შუამავლებს სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანი როლი აქვთ ტრანზაქციული პოლიტიკის განხორციელებაში და პარტიისა და ამომრჩევლებს შორის ინფორმაციისა და შესაბამისი სარგებლის გაცვლაში. თუმცა მიუხედავად იმისა, რომ მსგავსი პრაქტიკა პოტენციურად დიდი სარგებლის მომტანია, მას დიდი რისკებიც ახლავს თან: უზარმაზარი ხარჯი, საარჩევნო ქცევის მონიტორინგის სირთულე, შუამავლებისა და ამომრჩევლების მხრიდან პარტიის მიტოვების რისკი - ეს ყველაფერი

კლეინტალიზმის ის უარყოფითი გავლენებია, რაც ამ პრაქტიკის განმახორციელებლ პარტიებს ეხებათ. ამდენად, ნაშრომში წარმოდგენილია რეკომენდაციები სხვადასხვა

დაინტერესებული მხარისთვის საქართველოში საარჩევნო კლიენტელიზმის აღმოსაფხვრელად.

ყველა პოლიტიკური პარტიისთვის საქართველოში

- **შეწყვიტონ კლიენტელისტური პრაქტიკა** – მსგავსი პრაქტიკა უაღრესად ხარჯიანია, ხელს უწყობს არჩევნების გაყალბებას, აჩენს შუამავლებისა და ამომრჩევლების განდგომის რისკს, უკმაყოფილებას იწვევს ამომრჩევლებში და ქმნის მანკიერ გარემოს კონკურენტებს შორის. ამის გაცილებით იაფი და სტაბილური აღტერნატივა საარჩევნო პროგრამაზე დაფუძნებული კავშირებია, რაც გულისხმობს პოლიტიკური პარტიების მხრიდან ამომრჩევლის ინტერესების საპასუხოდ ისეთი პოლიტიკის შეთავაზებას, რაც ამომრჩევლისთვის მისაღები და სასურველია.
- **მოახდინონ ყველანაირი ტრანზაქციის ფორმალიზება** – პოლიტიკურ პარტიებსა და შუამავლებს შორის არსებული ტრანზაქციული ურთიერთობები არაფორმალურია და არ ხდება მათთვის ოფიციალური სახის მიცემა. პარტიებმა ამ ტრანზაქციული ურთიერთების ფორმალიზება უნდა მოახდინონ კოორდინატორებთან კონტრაქტების დადგებით და ანაზღაურების საბანკო გადარიცხვის მეთოდით უზრუნველყოთ.
- **გააძლიერონ ძალისხმევა ამომრჩევლებთან პოლიტიკურ პროგრამაზე დაფუძნებული კავშირების დასამყარებლად** – მსგავსი კავშირები გრძელვადიან პერსპექტივაში სტა-

ბილურობას უზრუნველყოფს და ამომრჩევლის ქმედებებსაც მეტად პროგნოზირებადს ხდის. ეს ხელს უწყობს პოლიტიკურ პარტიებს შექმნან სტაბილური ამომრჩევლების ბაზა, რაც არ საჭიროებს შუამავლებსა და/ან ქარიზმატულ ლიდერებს მობილიზაციისთვის. ამის მიღწევა ორი ძირითადი მექანიზმის საშუალებითაა შესაძლებელი. პირველი, პარტიებმა პრიორიტეტად უნდა აქციონ იმ პოლიტიკის პრობლემების გადაწყვეტის გზების შეთავაზება, რაც ამომრჩევლისთვისაა მნიშვნელოვანი. მეორე, პარტიებმა უნდა უზრუნველყონ ამომრჩევლებთან აქტიური კომუნიკაცია არამხოლოდ წინა საარჩევნო კამპანიისას, არამედ არჩევნებს შორის პერიოდშიც.

- **ჩამოაყალიბონ საკუთარი იდეოლოგიური პროფილი** – არათანმიმდევრული იდეოლოგიური პროფილი, მაგალითად პარტიის დაპირება, რომ გაიზრდება ცხოვრების ხარისხი და სოციალური კეთილდღეობა, მაშინ როდესაც შემცირდება მთავრობის დანახარჯები, და მსგავსი ურთიერთგამომრიცხავი დაპირებები არჩევნებიდან არჩევნებამდე ამომრჩევლებსა და სხვა დაინტერესებულ მხარეებს ურთულებს პარტიის სავარაუდო პოლიტიკის განსაზღვრას მათი ხელისუფლებაში მოსვლის შემთხვევაში. ამის ნაცვლად, აუცილებელია პარტიებმა ინსტი-

ტუციური არჩევანი გააკეთონ საკუ-
თარი იდეოლოგიური პლატფორმის
შესახებ და საკუთარი პოლიტიკა
ამ იდეოლოგიური პლატფორმ-

ის შესაბამისად განსაზღვრონ. ეს
ამომრჩევლებს პარტიებთან პრო-
გრამაზე დაფუძნებული კავშირების
ჩამოყალიბებაში დაეხმარება.

აკადემიური ინსტიტუტების, მედიისა და სხვა სამოქალაქო საზოგადოების ორგანიზაციების სთვის

- **შეისწავლონ და დაკვირდნენ საქართველოში საარჩევნო კლი-ენტელიზმს** – გარდა რამდენიმე გამონაკლისისა, არ მოიპოვება საქართველოში კლიენტელიზმზე ჩატარებული კვლევა, რაც დღემდე რჩება არჩევნების გაცხადებულ პრაქტიკად საქართველოში. ამ ფენომენის გაგება და ინტერვენციის გზების იდენტიფიცირება აღნიშნული სოციალურ-პოლიტიკური პრაქტიკის ტრანსფორმაციისა და აღმოფხვრის მიზნით, წარმატების უმთავრესი საფუძველია.
- **ცენტრალური საარჩევნო კომისიის დაბალი რანგის მოხელეების ინ-ფორმირება საკუთარი უფლებების შესახებ** – ხშირად ამა თუ იმ პრაქტიკის წარმატების ან წარუმატებლობის მიზეზი საარჩევნო ადმინისტრაციის ყველაზე დაბალი რანგის ბიუროკრატები არიან. ეს ადამიანები, ვინც ადგილზე უწევენ არჩევნებს ადმინისტრირებას, ხშირად არ არიან ინფორმირებულები როგორ იმოქმედონ უკანონო ფაქტების აღმოჩენის შემთხვევაში, როგორიცაა მაგალითად არცევნების გაყალბების მცდელობა, ზე-წოლა ან ძალადობის საფრთხე.
- **კოორდინატორებისთვის მათვის მორგებული იურიდიული დახმარების გაწევა** – კოორდინატორებს,
- ცინც ხშირად განიცდიან ზეწო-ლასა და შეურაცხყოფას, არ აქვთ საკმარისი ინსტრუმენტები სა-კუთარი უფლებების დასაცავად. იმის გათვალისწინებით, რომ მათი სამუშაო შეუმჩნეველი რჩება, მათი უფლები, შესაძლოა, არამხოლოდ ოპონენტებმა, არამედ მათმა სა-კუთარმა პარტიებმაც კი დაარღვიონ დაპირებულ კომპენსაციაზე უარის თქმით. თუკი პარტიები არ გაწყვეტენ კოორდინატორების მუშაობაზე დამოკიდებულებას, ამ ადამიანების, როგორც დამოუკიდებელი აქტორების გაძლიერება შეიძლება, იყოს საარჩევნო კლიენტელიზმის ტრანსფორმაციის წინაპირობა.
- **პარტიების წინასაარჩევნო პრო-გრამების ანალიზი და გასაჯვაროება** – პარტიების წინასაარჩევნო პრო-გრამებზე ფოკუსირება ხელს შეუწყობს პარტიებსა და ამომრჩევლებს შორის ინფორმაციის გაცვლასა და კონკრეტული საკითხების გარშემო პოლიტიკური დებატების დაწყებას. სხვადასხვა პარტიების მიერ შემოთავაზებული პოლიტიკის ანალიზი ამომრჩევლებს წინასაარჩევნოდ მათვის სასურველი პოლიტიკური კურსისა და შესაბამისი პოლიტიკური პარტიების იდენტიფიცირებაში დაეხმარება.

- ამომრჩევლებისთვის ამომრჩევლის რჩევის აპლიკაციის (VAA) შეთავაზება – ამომრჩევლის რჩევის აპლიკაცია მნიშვნელოვანი მექანიზმია ამომრჩევლებისთვის განსაზღვრონ საკუთარი და პოლიტიკური პარტიების პრიორიტეტები. მსგავსი აპ-

ლიკაციების წარმატების წარსული გამოცდილების გათვალისწინებით, აუცილებელია ეს პრაქტიკა გაგრძელდეს. ეს ასევე ხელს უწყობს დროთა განმავლობაში კონკრეტული პოლიტიკური პარტიების პოლიტიკის ცვლილების მონიტორინგს.

საქართველოს საერთაშორისო პარტნიორებს

- ხელი შეუწყონ პარტიული პოლიტიკის ცოდნის გაზიარებას – ქართულ პოლიტიკურ პარტიებში დაბალია სხვადასხვა პროცედურების ინსტიტუციონალიზაციის დონე, მათ შორის, ისეთი პროცედურებისა, რაც არჩევნებამდე საკუთარი პროგრამის შექმნასა და მის გარშემო კამპანიის ჩატარებას ეხება. საქართველოში პოლიტიკურ პარტიებს სჭირდებათ ცოდნის გაზიარება იმის შესახებ თუ როგორ მოიპოვონ ინფორმაცია ამომრჩევლის სურვილებზე და საჭიროებებზე, როგორ უპასუხონ მათ დაკვეთას, როგორ ჩამოაყალიბონ რეალისტური პროგრამა და როგორ დაამყარონ ამომრჩეველთან კავშირები ამგვარი პროგრამებით. ეს განსაკუთრებით ეხებათ იმ პარტიებს, რომელთაც არ აქვთ საკმარისი მატერიალური რესურსი მმართველ პარტიისთან შედარებით.

- მხარი დაუჭირონ საარჩევნო პროექტებს – რაც უფრო ღრმავდება ცოდნა არჩევნებთან დაკავშირებულ პროცესებზე საქართველოში, მით უფრო მარტივია გამოწვევებზე საპასუხო გზების პოვნა. ამდენად, მნიშვნელოვანია იმ პროექტების მხარდაჭერა, რომელთა მიზანს წარმოადგენს, მაგალითად, კოორდინა-

ტორებისთვის და იმ პირებისთვის იურიდიული დახმარების გაწევა, ვინც წინა საარჩევნო პერიოდში ზენოლას განიცდის; ამომრჩევლის რჩევის აპლიკაციის შექმნა პარტიული პროგრამების გამჭვირვალობისა და ამომრჩევლებისთვის ხელმისაწვდომობის უზრუნველსაყოფად; საქართველოში არჩევნების შესახებ ფუნდამენტური კვლევის ჩატარება; ახალგაზრდა თაობის არჩევნებში ჩართულობის ხელშეწყობა და ა.შ.

- კლიენტელიზმში ჩართული პოლიტიკური პარტიების ანგარიშვალდებულების უზრუნველყოფა – ამომრჩევლის საჭიროებების მიმართ პოლიტიკური პარტიების ანგარიშვალდებულებისა და მათზე რეაგირების უზრუნველყოფა მარტივი არ არის. არსებობს პირობითობის გარკვეული შესაძლებლობები, თუმცა იძულება და წნეხი, შესაძლოა, კონტრპროდუქტიული აღმოჩნდეს და წინააღმდეგობა წარმოშვას. ამდენად, აუცილებელია ბალანსის დაცვა ისეთი ეფექტური მექანიზმების ძიებისას, რომლებიც კიდევ უფრო მეტად არ გაართულებს არსებულ სიტუაციას. ერთ-ერთი ასეთი გამოსავალი პარტიის სტრუქტურაში ისეთი კონკრეტული გადაწყვეტილების

მიმღები პირების დარწმუნებაა,
რომლებსაც გავლენა აქვთ პარტი-
ის ქმედებებზე. ამ შემთხვევაში,
შესაძლებელია კონკრეტულ ლიდ-

ერებზე ზეწოლა იმისათვის, რომ
მათ შეწყვიტონ კლიენტელისტური
პრაქტიკის გამოყენება.

გამოყენებული ლიტერატურა

- Central Election Commission of Georgia. 2024. "საქართველოს პარლამენტის არჩევნები 2024 [Elections of the Parliament of Georgia 2024]." Cesko.ge. Available at: <https://cesko.ge/ge/archevnebi/2024>. Accessed on April 09, 2024.
- Central Election Commission of Georgia. 2020. "აქტივობის სტატისტიკა [Statistics of Turnout]." Cesko.ge. Available at: <https://cesko.ge/static/res/docs/2020110718072020.00..pdf>. Accessed on April 09, 2024.
- CRRC Georgia. 2021. "ISFED: Survey on Election-Related Processes, 2021." Caucasus Barometer: Online Data Analysis. 2021. Available at: <https://caucasusbarometer.org/en/is2021ge/downloads/>. Accessed on April 09, 2024.
- GeoStat. 2023a. "Employment and Unemployment." National Statistics Office of Georgia. Available at: <https://www.geostat.ge/en/modules/categories/683/Employment-Unemployment>. Accessed on April 09, 2024.
- GeoStat. 2023a. "Social Protection." National Statistics Office of Georgia. Available at: <https://www.geostat.ge/en/modules/categories/55/social-protection>. Accessed on April 09, 2024.
- Gherghina, Sergiu, and Inga Saikonen. 2023. "Partisanship and Tolerance for Clientelism: Evidence from a Conjoint Experiment in Romania." *Political Studies*, June, 00323217231178994. <https://doi.org/10.1177/00323217231178994>.
- Gherghina, Sergiu, and Paul Tap. 2022. "Buying Loyalty: Volatile Voters and Electoral Clientelism." *Politics*, November, 026339572211327. <https://doi.org/10.1177/02633957221132707>.
- Gherghina, Sergiu, and Raluca Lutai. 2023. "More than Users: How Political Parties Shape the Acceptance of Electoral Clientelism." *Party Politics*, January, 135406882311516. <https://doi.org/10.1177/13540688231151655>.
- Kitschelt, Herbert, and Daniel M. Kselman. 2013. "Economic Development, Democratic Experience, and Political Parties' Linkage Strategies." *Comparative Political Studies* 46 (11): 1453–84. <https://doi.org/10.1177/0010414012453450>.
- Kitschelt, Herbert, and Steven I. Wilkinson. 2007. "Citizen-Politician Linkages: An Introduction." In *Patrons, Clients and Policies: Patterns of Democratic Accountability and Political Competition*, edited by Herbert Kitschelt and Steven I. Wilkinson, 1st ed., 1–49. Cambridge: Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/CBO9780511585869.001>.
- Mares, Isabela, and Giancarlo Visconti. 2020. "Voting for the Lesser Evil: Evidence from a Conjoint Experiment in Romania." *Political Science Research and Methods* 8 (2): 315–28. <https://doi.org/10.1017/psrm.2019.12>.
- Transparency International Georgia. 2021. "Campaign Finances in Georgia's 2020 Parliamentary Elections (Final Report)." Tbilisi: Transparency International Georgia. Available at: <https://transparency.ge/en/post/campaign-finances-georgias-2020-parliamentary-elections-final-report>. Accessed on April 09, 2024.
- Urchukhishvili, Giorgi. 2023. "Examining and Analyzing the Challenges Faced by Women Coordinators in Their Work." Tbilisi: SAPARI. Available at: https://drive.google.com/file/d/1BQ3rbe-q87TCeZVoBG3i0XuU6fbgOpZ/view?usp=embed_facebook. Accessed on April 09, 2024.
- Yıldırım, Kerem, and Herbert Kitschelt. 2020. "Analytical Perspectives on Varieties of Clientelism." *Democratization* 27 (1): 20–43. <https://doi.org/10.1080/13510347.2019.1641798>.
- ბიძინაშვილი [Bidzinashvili], ნინო [Nino]. 2021. „„ოცნება“ მაიძულებდა არჩევნების გაყალბებას“ – საუბ-

ნო კომისიის წევრი ქუთაისიდან [‘The GD Tried to Force Me Rig the Vote’ – A Member of a Precinct Election Commission from Kutaisi].” Netgazeti. November 1, 2021. Available at: <https://netgazeti.ge/news/573064/>. Accessed on April 09, 2024.

დანართი

ცხრილი 1. საქართველოში საარჩევნო კლიენტელიზმის გავრცელების რეგრესიული ანალიზი.

	ცვლადები	შეჯამებული	პოზიტიური ხმების მოსყიდვა	ნეგატიური ხმების მოსყიდვა
ძირითადი დამოუკიდებელი ცვლადები	დასახლების ტიპი (ურბანული)	0.905 (0.085)	1.026 (0.336)	0.836* (0.077)
	დასახლების ტიპი (სოფელი)	1.038 (0.091)	1.305* (0.388)	0.899 (0.085)
	უმაღლესი განათლება	1.145 ⁺ (0.075)	1.089 (0.293)	1.169* (1.021)
	უმუშევარი	1.180* (0.080)	1.325* (0.347)	1.149 ⁺ (0.074)
	ქონება	1.119*** (0.017)	1.103*** (0.082)	1.122*** (0.016)
საკონტროლო ცვლადები	ეთნიკური უმცირესობები	0.682* (0.173)	0.788 (1.051)	0.580** (0.175)
	ხმა მისცა საკანონმდებლო	1.350** (0.102)	1.104 (0.489)	1.399*** (0.094)
	ორგანოს ბოლო არჩევნებში	0.807** (0.076)	0.722** (0.360)	0.827** (0.071)
	მდედრობითი	0.992* (0.002)	0.992* (0.009)	0.899 (0.002)
	ასაკი	0.502*** (0.203)	0.201*** (0.988)	0.304*** (0.187)

შენიშვნა: უარყოფითი ბინომური და პუასონის რეგრესიის მოდელების შედეგები. ყველა
მოდელში წარმოდგენილია სიხშირის კოეფიციენტები ფრჩხილებში სტანდარტული გადახრის
მითითებით. საცხოვრებელი ტიპის ცვლადის საწყისი კატეგორია დედაქალაქია.

ცხრილი 2. საქართველოში საარჩევნო კლიენტელიზმის მიმართ მიმღებლობის რეგრესიული ანალიზი.

ჰიპოთეზები	ცვლადი	
ძირითადი	პოზიტიური ხმის მოსყიდვის გავლენა	0.915* (0.035)
დამოუკიდებელი ცვლადები	ნეგატიური ხმის მოსყიდვის გავლენა	0.863*** (0.024)
საკონტროლო ცვლადები	ხმის მიცემისას წინასაარჩევნო დაპირებების მნიშვნელობა დასახლების ტიპი (ურბანული) დასახლების ტიპი (სოფელი) უმაღლესი განათლება უმუშევრობა ქონება ეთნიკური უმცირესობები ხმა მისცა საკანონმდებლო ორგანოს ბოლო არჩევნებში მდედრობითი ასაკი პეტის წერტილი	1.144** (0.041) 1.061 (0.047) 1.018 (0.050) 1.033 (0.041) 0.971 (0.043) 1.025** (0.008) 1.298*** (0.062) 1.123* (0.055) 0.972 (0.041) 1.001 (0.001) 0.901 (0.102)

შენიშვნა: უარყოფითი ბინომური რეგრესიის მოდელის შედეგები. მოდელში წარმოდგენილია სიხშირის კოეფიციენტები ფრჩხილებში სტანდარტული გადახრის მითითებით. საცხოვრებელი ტიპის ცვლადის საწყისი კატეგორია დედაქალაქია.

⁺ p < 0.1, * p < 0.05, ** p < 0.01, *** p < 0.001.

ლაპარგული სენი და რომელ
ვიკოვოთ ისინი: ქართველი
მამაკანტი ამომრჩევლის არჩევნებში
მონაცილეობის ხალმაწყობა

შოთა პაპაბაძე

მოკლე შინაარსი

საქართველოდან ემიგრაციის ზრდა ელექტორალური ჩართულობის კუთხით მნიშვნელოვანი გამოწვევაა. ბიუროკრატიული და გეოგრაფიული ბარიერების გამო ემიგრანტებს შორის ხმის მიცემის დაბალი მაჩვენებელი “დაკარგული ხმების” მნიშვნელოვანად მაღალ რაოდენობას განაპირობებს. ამომრჩეველთა დაახლოებით 18%-ის საზღვარგარეთ ყოფნის პირობებში, ეს ხმები შესაძლოა გადამწყვეტი იყოს ქართული პოლიტიკური ლანდშაფტის მრავალფეროვნების გაზრდისა და ერთ-პარტიული დომინაციის გარღვევისთვის. ამდენად, დიასპორის ჩართულობის უზრუნველყოფა ქართული პოლიტიკური პარტიების, განსაკუთრებით კი ოპოზიციის დღის წესრიგში უფრო და უფრო მნიშვნელოვან პრიორიტად გველინება. წინამდებარე პოლიტიკის დოკუმენტი გისინგისა და შიკორას (2023) ნაშრომე-

ბის საფუძველზე შეისწავლის უკანასკნელი სამი არჩევნების განმავლობაში ქართველი ემიგრანტების მიერ ხმის მიცემის დინამიკას და ასაბუთებს “დაკარგული ხმების” პრობლემურობას ქართული დემოკრატიის წარმომადგენლობითობისა და პოლიტიკური პლურალიზმისთვის. ამ გამოწვევებზე საპასუხოდ, პოლიტიკის რეფორმების, გაზრდილი ჩართულობისა და საერთაშორისო თანამშრომლობის უზრუნველყოფაშ საარჩევნო პროცესი შესაძლოა უფრო მონაწილეობითი გახადოს, სადაც საქართველოს ყველა, მათ შორის საზღვარგარეთ მცხოვრები მოქალაქების პოლიტიკური არჩევანი იქნება გათვალისწინებული.

საკვანძო სიტყვები: არჩევნები, ემიგრანტები, დემოკრატია, წარმომადგენლობითობა

შესავალი

საქართველოს მოქალაქეების მობილობისა და ეკონომიკაში მათი წვლილის გაზრდის კვალდაკვალ, უფრო მწვავედ დგება ემიგრანტების არჩევნებში უფრო ფართო ჩართულობის წახალისებისა და მათი მხარდაჭერის საჭიროება. სტატისტიკა აჩვენებს, რომ საქართველოდან ემიგრაციის ტალღა მზარდია (არაბული 2023), რაც ინვესტ ფულადი გადარიცხვების წილის გაზრდას ქვეყნის მშპ-ში. არსებული მონაცემების თანახმად, 2022 წლისთვის, ემიგრანტების მიერ გადმორიცხული თანხის წილი ქვეყნის მშპ-ში თითქმის 16%-ით გაიზარდა (ვარადაშვილი 2023). რაც კიდევ უფრო საინტერესოა, ცენტრალური და აღმოსავლეთ ევროპის ქვეყნების (CEE) გამოცდილება გვკარნახობს, რომ ევროინტეგრაციის გზაზე საქართველოს წინსვლის პარალელურად, კიდევ უფრო აშკარა გახდება იმიგრაციისა და მოქალაქეთა წარმოშობის ქვეყნის საზღვრებს გარეთ ცხოვრების პრობლემა. 2004-2007 წლებში ევროკავშირის გაფართოების შემდეგ, ცენტრალური და აღმოსავლეთ ევროპის ქვეყნებიდან მიგრაციის მაჩვენებელი

მერყეობს საზღვარგარეთ მცხოვრები მოსახლეობის 5%-დან (ჩეხეთი), 12,5% (პოლონეთი) და თითქმის 20%-მდე (ლიტვა) (Giesing and Schikora 2023; Szulecki et al. 2022, 1).

არჩევნებში ხმის მიცემა მოქალაქეთა ერთ-ერთი ფუნდამენტური უფლებაა. ამიტომ, საქართველოში შესაბამის დაინტერესებულ მხარეთა პრიორიტეტად უნდა განისაზღვროს იმ გამოწვევებზე მუშაობა, რომლებიც ყოველწლიურად უფრო მძიმდება. წინამდებარე პოლიტიკის დოკუმენტი გისინგისა და შიკორას (2023) ნაშრომების საფუძველზე, შეისწავლის მიზეზებს, თუ რატომ შეიძლება გახდეს ემიგრანტი ამომრჩევლების საარჩევნო პროცესში ჩართულობა გადამწყვეტი საქართველოში ლიბერალური დემოკრატიის გასაძლიერებლად და შესაბამისი დაინტერესებული მხარეებისთვის წარმოადგენს რეკომენდაციებს, რომელიც მიემართება “დაკარგული ხმების” პრობლემის გადაჭრის გზებს.

“დაკარგული ხევბი” და რატომ აქვს მათ მნიშვნელობა?

ევროკავშირში განევრიანების პროცესში საქართველოს ნინსვლის პარალელურად, ქართველი პოლიტიკის განმახორციელებლისთვის განსაკუთრებით აქტუალური ხდება ცენტრალური და აღმოსავლეთ ევროპის ქვეყნების გამოცდილება. 2004 წელს ამ ქვეყნების ევროკავშირში განევრიანებას დასავლეთ ევროპის უკეთესი ეკონომიკური მდგომარეობის მქონე ევროკავშირის წევრ ქვეყნებში მიგრაციის დრამატული ზრდა მოჰყვა. გისინგისა და შიკორას (2023) თანახმად, 2004 წლის შემდეგ პოლონეთიდან მასობრივა ემიგრაციამ მემარჯვენე პარტიების მხარდამჭერთა ზრდა გამოიწვია, ხოლო მემარცხენე ემიგრანტების ხმა „დაკარგა“. ამასთან, ზულეცკის et al. (2023) მიხედვით, ემიგრანტი ამომრჩევლები ცენტრალური და აღმოსავლეთ ევროპის ქვეყნებიდან, როგორც წესი, უფრო მეტად უჭერენ მხარს ლიბერალურ და ეკონომიკურად მემარჯვენე იდეოლოგიის მქონე პარტიებს, ვიდრე წარმოშობის ქვეყანაში მყოფი ამომრჩევლები. მოლდოვას შემთხვევაც ადასტურებს, თუ რა როლის თამაში შეუძლიათ ემიგრანტებს არჩევნებში. 2020 საპრეზიდენტო არჩევნებში, რეფორმებისა და ევროკავშირის მომხრე მაია სანდუს პრო-რუსი პრეზიდენტი დოდონის წინააღმდეგ გამარჯვება დიდწილად დიასპორის მიერ მიცემული ხმების შედეგი იყო (Hernandez 2020).

გისინგისა და შიკორას (2023, 4) მტკიცებით, იმის დასადგენად, თუ რა გავლენას ახდენს „დაკარგული ხმები“ ემიგრანტთა წარმოშობის ქვეყანაში არჩევნების შედეგებზე, როგორც მინიმუმ, აუცილებელია სამი წინაპირობის არსებობა. ეს წინაპირობებია:

1. ემიგრანტები შერჩეული უნდა იყვნენ მათი პოლიტიკური პრეფერენციების მიხედვით;
2. ემიგრანტები უფრო ნაკლებად უნდა მონაწილეობდნენ წარმოშობის ქვეყნის არჩევნებში იმ პიპოთეტურ სცენართან შედარებით, როდესაც ისინი არ არიან ემიგრაციაში და
3. ემიგრანტების რაოდენობა უნდა აღემატებოდეს წარმოშობის ქვეყნის მოსახლეობის რაოდენობას იმისთვის, რომ მათ არჩევნების შედე-

გებზე მნიშვნელოვანი გავლენა ჰქონდეთ.

წინამდებარე პოლიტიკის დოკუმენტი ქართველი ემიგრანტი ამომრჩევლის არჩევნებში ჩართულობის კვლევისას სწორედ ამ მოდელს ეფუძნება და აჩვენებს, რომ ეს სამი წინაპირობა ამ შემთხვევაშიც სახეზეა. როგორც დგინდება, ქართველი ემიგრანტებს, რომლებიც საზღვარგარეთ აძლევენ ხმას, აქვთ მკვეთრად გამოკვეთილი, საქართველოში მყოფ ამომრჩევლებში არსებული ტრენდისგან განსხვავებული პოლიტიკური პრეფერენციები. გარდა ამისა, ადმინისტრაციული, ბიუროკრატიული და გეოგრაფიული ბარიერების გამო, არჩევნებში მონაწილეობის მაჩვენებელი ბევრად დაბალია საზღვარგარეთ, ვიდრე წარმოშობის ქვეყანაში (CESKO 2016, 2018, 2020), რაც დასტურდება დიდი რაოდენობის „დაკარგული ხმებით“. ამ „დაკარგულ ხმებს“ შეუძლია გადამწყვეტი როლი ითამაშოს საქართველოში ერთ-პარტიული დომინაციის მოჯადოებული წრის გარღვევასა და დიდი ხნის ნანატრი მრავალპარტიული კოალიციური მთავრობის შექმნაში. და ბოლოს, ოფიციალური სტატისტიკა აჩვენებს, რომ ემიგრაციის საერთო მაჩვენებელი გამოკვეთილად უარყოფითია და მზარდი ტრენდით ხასიათდება (საქართველოს სტატისტიკის ეროვნული სამსახური, 2023). ზოგიერთი მაჩვენებელი იმაზეც კი მიუთითებს, რომ საზღვარგარეთ მცხოვრებ ამომრჩეველთა რიცხვი შესაძლოა ამომრჩეველთა საერთო ხმების თითქმის 18%-აც კი აღნევდეს (ცუცქირიძე 2024). ეს ასევე ხსნის იმას, თუ რატომ იკავებს დიასპორის ჩართულობა და საზღვარგარეთ ხმის მიცემის პროცესის წახალისება მონინავე ადგილს ქართული პოლიტიკური პარტიების, განსაკუთრებით კი ოპოზიციური პარტიების დღის წესრიგში, რომელთაც სურთ მეტ ამომრჩეველზე გასვლა და თავიანთი პოტენციური ელექტორატის გაზრდა.

შედეგად, შეიძლება ითქვას, რომ ემიგრანტთა „დაკარგული ხმები“ მნიშვნელოვან გავლენას ახდენს

საარჩევნო შედეგებში პოლიტიკური პრეფერენციების გადანაწილებაზე. ემიგრანტების მიერ ხმის მიცემის ფუნდამენტური უფლების გამოყენების წახალისება და ამ პროცესზე წვდომის გამარტივება ხარისხობრივად გააძლიერებს წარმომადგენლობითობას და მმართველ უწყებებში პოლიტი-

კური ძალების გადანაწილებას. ამასთან, სრულად პროპორციული საარჩევნო სისტემის პირობებში, ემიგრანტების ხმების მაქსიმალური ჩართულობა საკანონმდებლო ორგანოში ამომრჩეველთა პოლიტიკური პრეფერენციების უფრო ადექვატურ და დაბალანსებულ წარმომადგენლობას უზრუნველყოფს.

ქართველი ემიგრანტების “დაკარგული ხელის” პოტენციური გავლენა

წინამდებარე პოლიტიკის დოკუმენტი ბოლო სამი არჩევნების – 2016 წლის საპარლამენტო, 2018 წლის საპრეზიდენტო, და 2020 წლის საპარლამენტო არჩევნების – კვლევას ეფუძნება ქართველი ემიგრანტების საარჩევნო ქცევისა და იმ გამოწვევების გასაანალიზებლად, რომელთაც ისინი ხმის მიცემის ფუნდამენტური უფლებით სარგებლობისას აწყდებიან. ამასთან, მხედველობაში მიიღება მხოლოდ პროპორციული არჩევნების შედეგები საზღვარგა-

რეთის საარჩევნო უბნების შედეგებთან შესადარებლად, რადგან, საქართველოს საზღვრებს გარეთ ჩატარებულ არჩევნებში მაჟორიტარული უბნებზე არ ხდება ხმის მიცემა. დოკუმენტის ეს ნაწილი ეფუძნება გისინგის და შიკორას (2023) მოდელს და ადასტურებს ქართველი ემიგრანტების “დაკარგული ხელის”, რომელთაც შეეძლოთ პოტენციურად მნიშვნელოვანი გავლენა მოეხდინათ ქვეყანაში არჩევნების შედეგებზე.

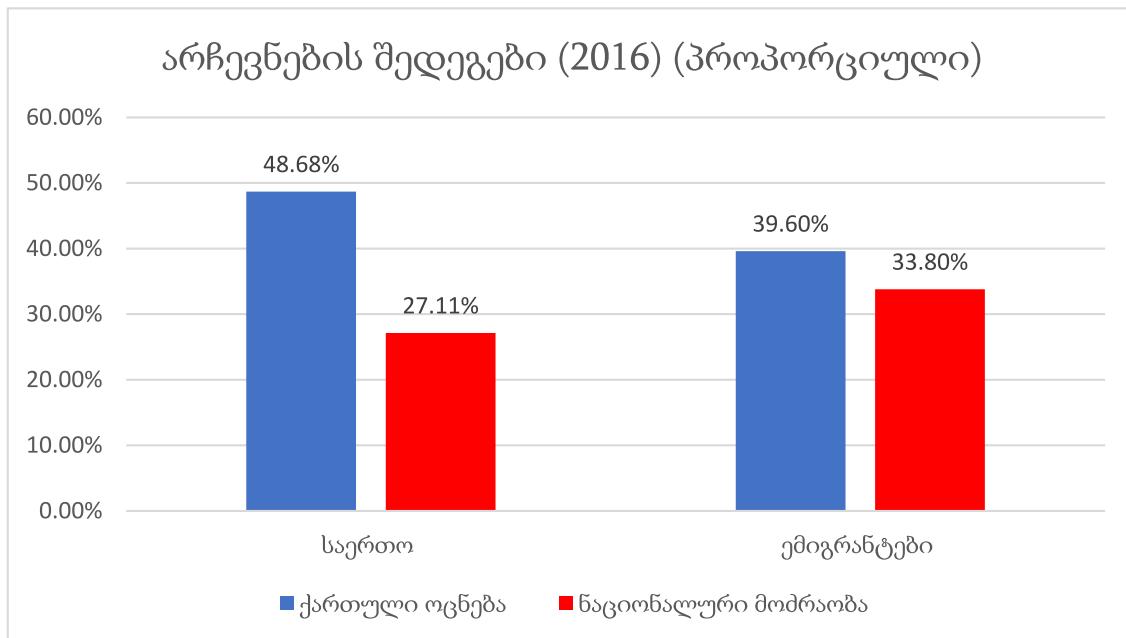
1. ემიგრანტების პოლიტიკური პრეფერენციები

საზღვარგარეთ არსებული საარჩევნო უნების შედეგები აჩვენებს, რომ ქართველი ემიგრანტები მეტად აძლევენ ხმას ოპოზიციურ პარტიებს. 2016 წლის გარდა, როგორც 2018-ის საპრეზიდენტო ისე 2020-ის საპარლამენტო არჩევნებში, ოპოზიციურმა კანდიდატმა და პარტიამ მიიღო მმართველ ქართულ ოცნებაზე მეტი ხმა. ქვემოთ მოყვანილი გრაფები, რომლებიც შედგენილია საქართველოს საარჩევნო

ადმინისტრაციის მონაცემებზე დაყრდნობით, აჩვენებს საზღვარგარეთ რეგისტრირებულ ამომრჩევლებს შორის არსებულ ტრენდს.

2016 წლის საპარლამენტო არჩევნების შედეგები (გრაფიკი 1) აჩვენებს კონტრასტს ემიგრანტების ხმებსა და საქართველოში მიცემულ ხმებს შორის.

გრაფიკი 1: 2016 წლის საპარლამენტო არჩევნების შედეგები

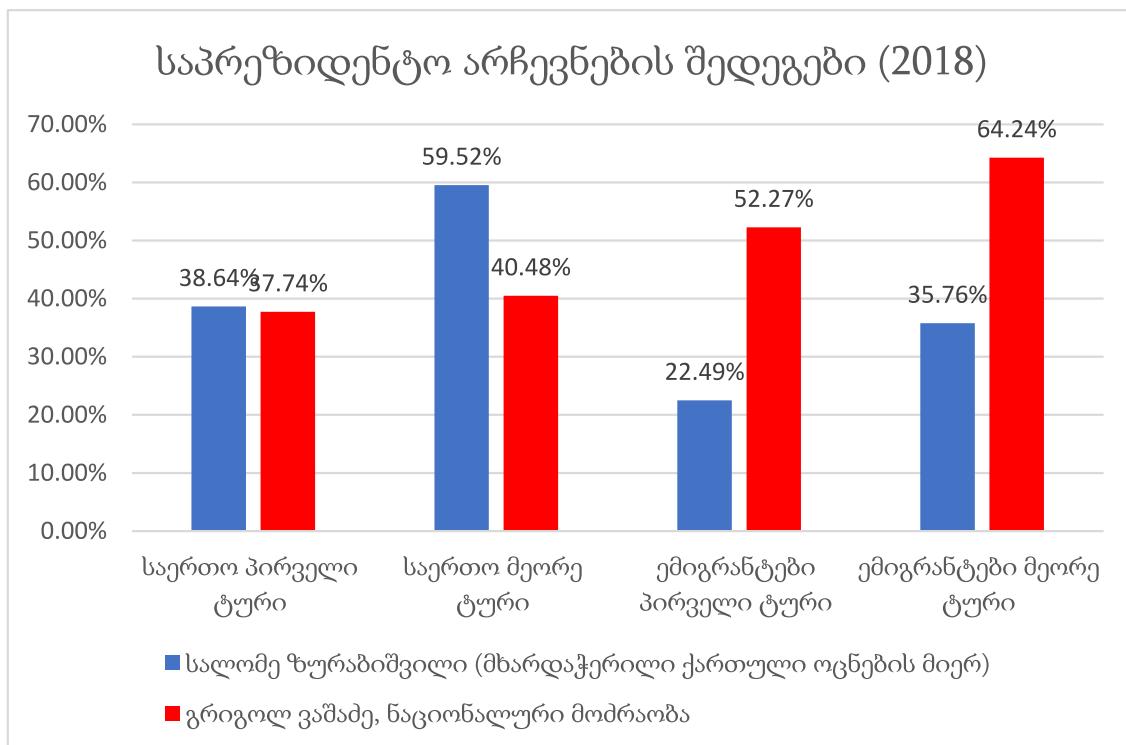

წყარო: ცესკო. ხელმისაწვდომია: <https://cesko.ge/>

2018 წლის საპრეზიდენტო არჩევნებში ეს განსხვავება კიდევ უფრო შესამჩნევი იყო, სადაც ოპოზიციის კანდიდატმა ორივე ტურში გაიმარჯვა საზღვარ-

გარეთ დარეგისტრირებულ ამომრჩევლებს შორის (გრაფიკი 2).

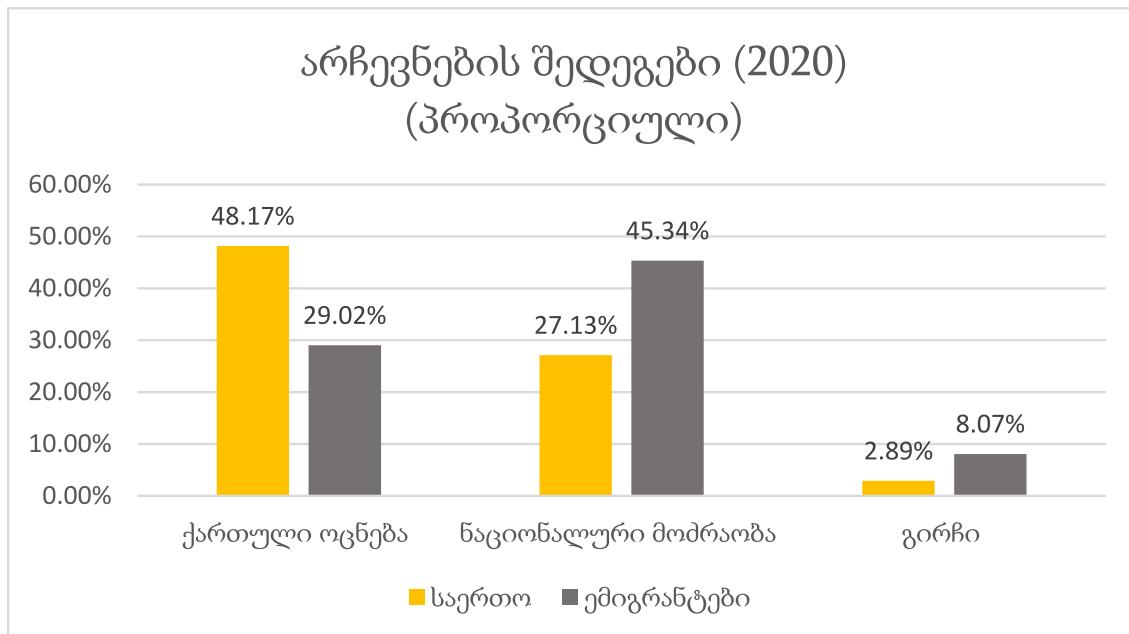
გრაფიკი 2: 2018 წლის საპრეზიდენტო არჩევნების შედეგები

წყარო: ცესკო. ხელმისაწვდომია: <https://cesko.ge/>

საზღვარგარეთ მიცემული ხმების უმეტესობა მიიღო არჩევნებში (გრაფიკი 3). ოპოზიციურმა პარტიამ 2020 წლის საპარლამენტო

გრაფიკი 3: 2020 წლის საპარლამენტო არჩევნების შედეგები

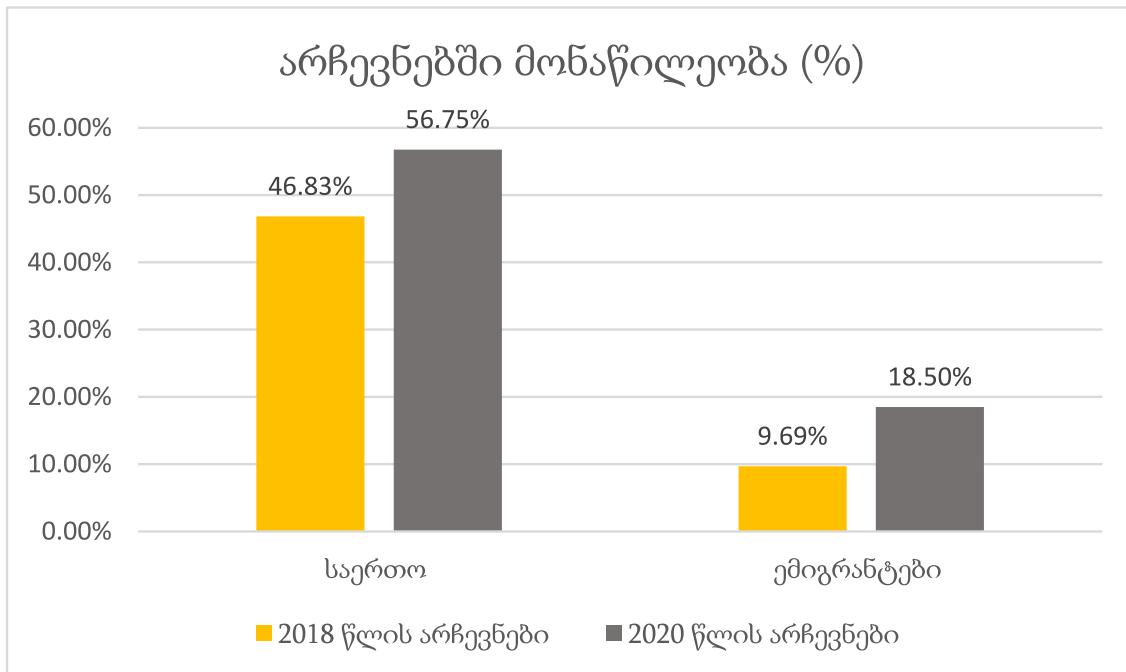
წყარო: ცესკო. ხელმისაწვდომია: <https://cesko.ge/>

2. მიგრანტებს შორის ხმის მიცემის მაჩვენებელი, მათი წარმოშობის ქვეყანასთან შედარებით შესამჩნევად დაბალია

მეორე წინაპირობა, რომლის არსებობაც აუცილებელია, რათა შესაძლებელი გახდეს იმის დადასტურება, რომ ქვეყნის გარეთ მიღებულ ხმებს აქვს პოტენციური გავლენა არჩევნების საერთო შედეგებზე, არის ხმის მიცემის დაბალი მაჩვენებელი იმ სცენართან შედარებით, როცა ეს ადამიანები არ ემ-

იგრირებულან საზღვარგარეთ. საარჩევნო ადმინისტრაციის სტატისტიკური მონაცემები აჩვენებს, რომ ემიგრანტებს შორის ხმის მიცემის მაჩვენებელი შესამჩნევად დაბალია ხმის მიცემის ზოგად დონესთან შედარებით (გრაფიკი 4).

გრაფიკი 4: 2018 და 2020 წლის არჩევნებში ხმის მიცემის მაჩვენებელი¹

წყარო: ცესკო. ხელმისაწვდომია: <https://cesko.ge/>

ეს საგრძნობი განსხვავებები საქართველოში და საზღვარგარეთ დარეგისტრირებულ ამომრჩევლებს შორის ხმის მიცემის საერთო რაოდენობებში აჩვენებს, რომ ამ შემთხვევაში, მოდელის მეორე წინაპირობაც სახეზეა. ხმის მიცემის დაბალი მაჩვენებელი შესაძლოა უკავშირდებოდეს რამდენიმე ისეთ ფაქტორს,

როგორიცაა მანძილი უახლოეს საარჩევნო უბანთან, სამსახურებრივი ვალდებულებები, საელჩოში ან საკონსულოში დარეგისტრირების სურვილის არარსებობა და ა.შ. ეს დაბრკოლებები და მათი გადაჭრის გზები ამ დოკუმენტის ბოლო ნაწილშია განხილული.

3. ემიგრანტთა რაოდენობა დიდია წარმოშობის ქვეყ-

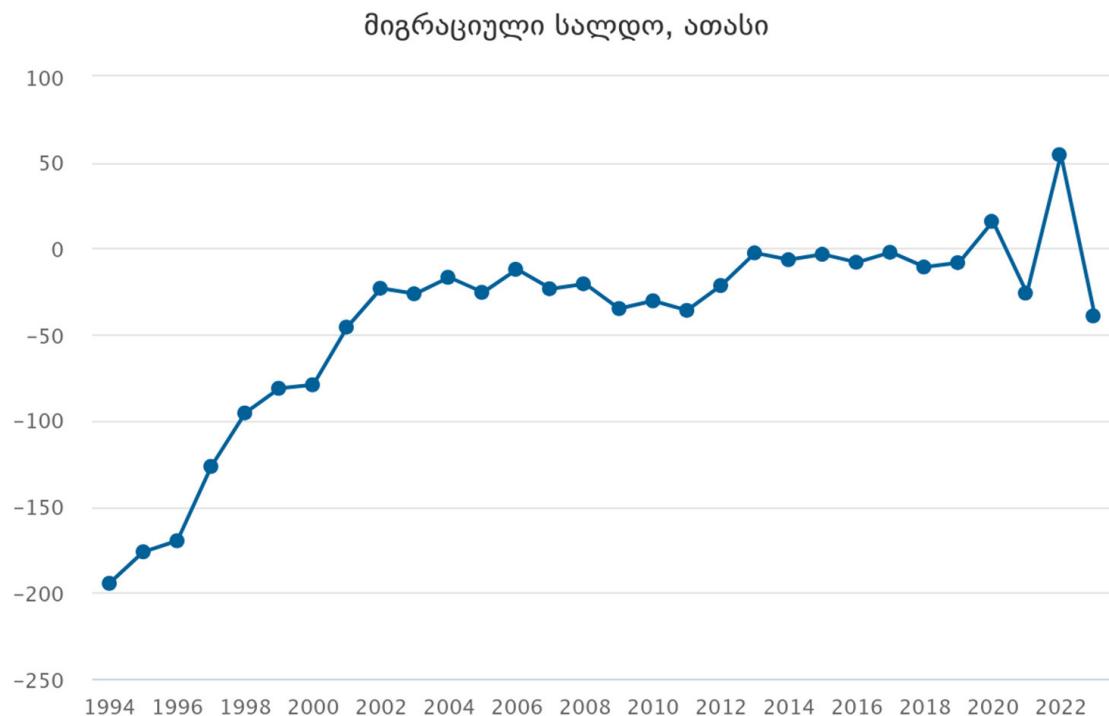
ნის მოსახლეობასთან შედარებით

სტატისტიკის ეროვნული სამსახურის სტატისტიკა მუდმივად აჩვენებს, რომ მიგრაციული სალდო (ქვეყნიდან წასულ და ქვეყანაში დაბრუნებულ ადამიანებს შორის სხვაობა) უარყოფითია, რაც იმას ნიშნავს, რომ ყოველ წლიურად საზღვარგარეთ მიდის ათასობით საქართველოს მოქალაქე. უფრო კონკრეტულად, როგორც გრაფიკი 5 აჩვენებს, უარყოფ-

ითი მიგრაცია სტაპილურად იზრდებოდა 2020 და 2022 წლების გარდა (საქართველოს სტატისტიკის ეროვნული ბიურო, 2024). ეს ორი გამონაკლისი უკავშირდება გლობალურ ჩოვიდ-19 პანდემიას და უკრაინაში შეჭრის შემდეგ რუსი იმიგრანტების შემოდინებას.

¹ 2016 წლის საპარლამენტო არჩევნების შესახებ ინფორმაცია არ არის ხელმისაწვდომი.

გრაფიკი 5: ჯამური მიგრაცია, ათასები

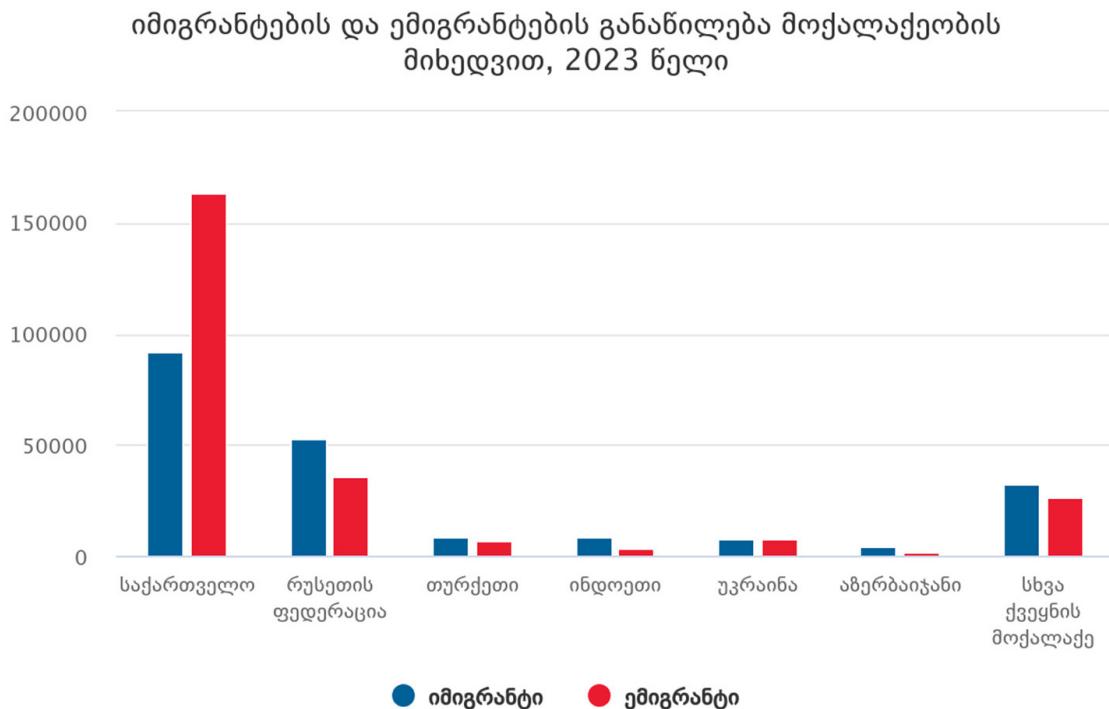

წყარო: საქართველოს სტატისტიკის ეროვნული სამსახური, ხელმისაწვდომია: <https://www.geostat.ge/en/modules/categories/322/migration>

ამ დოკუმენტზე მუშაობისას ხელმისაწვდომი უახლესი მონაცემები 2022 წლით თარიღდება. მონაცემების მიხედვით, მხოლოდ 2022 წელს, საქართველოს

მოქალაქე ემიგრანტთა რაოდენობა 100,802 იყო, იმიგრანტთა კი – 54.405 (გრაფიკი 6) (საქართველოს სტატისტიკის ეროვნული სამსახური 2024).

გრაფიკი 6: იმიგრანტები და ემიგრანტების მოქალაქეობის მიხედვით, 2023

წყარო: საქართველოს სტატისტიკის ეროვნული სამსახური. ხელმისაწვდომია: <https://www.geostat.ge/en/modules/categories/322/migration>

სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, საქართველოდან წასული მოქალაქეების რაოდენობა თითქმის ოჯერ მეტია სამშობლოში დაბრუნებულ მოქალაქეებზე. ამასთან, ამ ემიგრანტების უდიდესი ნაწილი 15-64 ასაკობრივ ჯგუფს მიეკუთვნება — ჯგუფი, რომელიც პოლიტიკურად და სოციალურად ყველაზე აქტიური უნდა იყოს. ეს ასაკობრივი ჯგუფი საზოგადოე-

ბის ის სეგმენტია, რომელსაც ყველაზე მეტი წვლილი შეაქვს გადასახადების გადახდის, სამუშაო ძალის და სხვა მიმართულებით. ამიტომ, საქართველოში შესაბამისი დაინტერესებული მხარეებისათვის უპირველესი პრიორიტეტი მათი ხმის მიცემის ფუნდამენტური უფლების გარანტირება უნდა იყოს.

გამოცვები რომელიც აპრკოლებს ემიგრაციას ხმის მიცემისგან

არსებობს რამდენიმე გამოწვევა, რომელიც ემიგრანტებს ხმის მიცემისას აბრკოლებს და იწვევს “დაკარგული ხმების” ეფექტს. ეს ბარიერი პირველ რიგში მანძილს უკავშირდება. უმეტეს შემთხვევებში, განსაკუთრებით ისეთ დიდ ქვეყნებში როგორიცაა ა.შ.შ. და გერმანია, იმისთვის, რომ დარეგისტრირებულმა ამომრჩეველმა მისცეს ხმა, მათ უწევთ საცხოვრებელი ადგილიდან შორს გადაადგილება. რამდე-

ნადაც საარჩევნო უბნები ხელმისაწვდომია მხოლოდ საელჩოებსა და საკონსულოებში, ამომრჩევლებს ურთულდებათ, ან არ ულირთ სხვა ქალაქებიდან ჩამოსვლა, თუ ისინი საკმარისი ენთუზიაზმით არ არიან განწყობილი რომელიმე პოლიტიკური პარტიის ან საკითხის მიმართ.

ამასთან, მაშინ, როდესაც საქართველოში არჩევ-

ნების დღე უქმეა, საზღვარგარეთ ეს ასე არ არის და ემიგრანტებს, რომლებიც საელჩოების ან საკონ-სულოებისგან შორს ცხოვრობენ არ შეუძლიათ სამ-სახურიდან გათავისუფლება.

საზღვარგარეთ მცხოვრებ ქართველებს შორის ხმის მისაცემად წასვლისას თავშეკავების კიდევ ერთი მიზეზი მათთვის, ვინც ქვეყანაში არალეგალურად იმყოფება პოტენციურ სამართლებრივ პრობლემებს უკავშირდება.

თუმცა, მანძილთან დაკავშირებული გამოწვევების დაძლევის რამდენიმე გზა არსებობს. საელჩოს მონაცემთა ბაზაში კონკრეტულ ქვეყანაში მცხოვრებ პირად რეგისტრირებულ მინიმუმ 50 საქართველოს მოქალაქეს შეუძლია საარჩევნო უბნის გახსნა მათ საცხოვრებელ ქალაქში მოითხოვონ. აღსანიშნავია, რომ მანძილის პრობლემის არ არსებობის პირობებშიც კი, ადგილებში, სადაც მაღალია ქართველი იმიგრანტების რაოდენობა, ერთი საარჩევნო უბანი საკონსულოში ვერ გაუმკლავდება რამდენიმე ათას ამომრჩეველს. ამიტომ, საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტრომ, უცხოელ პარტნიორებთან და დიასპორასთან კოორდინაციით საკონსულოების მიღმა საარჩევნო უბნების გახსნაზე უნდა დაიწყოს მუშაობა. განსაკუთრებით კი ისეთ ქალაქებში, სადაც ბევრი ქართველი ემიგრანტი ცხოვრობს.

ამ უკვე არსებული სამართლებრივი ჩარჩოს მიღმა, მანძილთან დაკავშირებული პრობლემები შეიძლება აღმოიფხვრას საზღვარგარეთ მცხოვრები მოქალაქეებისათვის ხმის მიცემის მეტი შესაძლებლობის შეთავაზებით. ეს შეიძლება იყოს, ფოსტის მეშვეობით ხმის მიცემის, ან მოქალაქეებისთვის საელჩოში ან საკონსულოში ხმის მიცემის შესაძლებლობის არჩევნებამდე რამდენიმე დღით ადრე დაშვება, როგორც ეს რამდენიმე ევროპულ ქვეყანაშია მიღებული. ამ აღტერნატივების საშუალებით შესაძლებელი ხდება მანძილთან და სამსახურებრივ მოვალეობებთან დაკავშირებული პრობლემების გადაჭრა. ესტონეთის მაგალითის გათვალისწინებით, კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი რეფორმა, რომელმაც შესაძლოა საგრძნობლად გაზარდოს ემიგრანტების მონაწილეობა, ონლაინ ხმის მიცემის დანერგვაა (ჰაკაბადზე 2021). ონლაინ ხმის მიცემის შესაძლებლობა გადაჭრის კიდევ ერთ ძირითად დაბრკოლებას, რომელიც უკავშირდება არალეგალურ ემიგრანტებს, რომელთაც არ სურთ მონაცემთა ბაზაში დარეგისტრირება. დისტანციური ხმის მიცემის შესაძლებლობის გაჩენა იმ არალეგალი ემიგრანტების პრობლემას პასუხობს, რომელთაც არ სურთ საელჩოს ან საკონსულოს სიებში რეგისტრაცია. ონლაინ ხმის მიცემის აღტერნატივა შესაძლებლობას აძლევს მათ მონაწილეობა მიიღონ არჩევნებში და ისარგებლონ თავიანთი ფუნდამენტური უფლებით ყოველგვარი სამართლებრივი შედეგების გარეშე.

დასკვნა და რეკომენდაციები

საქართველოში უარყოფითი ჯამური მიგრაცია მუდმივად მზარდია, რამდენადაც უფრო და უფრო მეტი მოქალაქე, ლეგალურად თუ არალეგალურად ტოვებს ქვეყანას. მოსალოდნებლია, რომ ამომრჩეველთა საზღვარგარეთ მასიური გადინება გააჩენს ე.წ. „დაკარგულ ხმებს“, რასაც არჩევნების შედეგებზე გავლენის მოხდენა შეუძლია. შედეგად, პარლამენტისა და მთავრობის შემადგენლობა ვერ წარმოადგენს მოქალაქეების ნამდვილ არჩევანს, რამდენადაც, ემიგრანტებისა და საქართველოში მცხოვრები მოქალაქეების მიერ ხმის მიცემის მაჩვენებლებს შორის უთანასწორობა შესამჩნევია.

უკანასკნელი სამი არჩევნების ანალიზი ცხადყოფს, რომ საზღვარგარეთ მცხოვრები იმ ამომრჩევლების უმეტესობა, რომელიც ხმას აძლევს, უფრო მეტად ოპოზიციური პარტიებისკენ იხრება. ეს შესაძლოა პოლიტიკით დაინტერესებული მოქალაქეების მოტივაციითა და ენთუზიაზმით აიხსნას. მიუხედავად ამისა, ემიგრანტი ხმების უმეტესობა “დაკარგული ხმაა”, რომელთაც არჩევნების შედეგებზე გავლენის მოხდენა შეეძლო. არჩევნებში ამომრჩევლების ამ სეგმენტის აქტიური ჩართულობა წვლილ შეიტანს წარმომადგენლობითობის გაზრდასა და პოლიტიკურ პლურალიზმში, რაც იმ გამოწვევის პასუხია, რომ-

ლის წინაშეც ახალგაზრდა ქართული დემოკრატია დაგას.

იმისთვის, რომ წახალისდეს ემიგრანტების მიერ ხმის

მიცემა და შემცირდეს დაკარგული ხმები, წინამდებარე პოლიტიკის დოკუმენტი მოკლევადიან და გრძელვადიან რეკომენდაციებს წარმოადგენს:

საქართველოს მთავრობასა და ცესკო-ს

- დაიწყონ აქტიური საინფორმაციო კამპანია საზღვარგარეთ მცხოვრები საქართველოს მოქალაქეებისთვის, თუ როგორ შეძლონ ფორმალურად მოითხოვონ დამატებითი საარჩევნო უბნების გახსნა მათ საცხოვრებელ ქალაქები და როგორ დარეგისტრირდნენ ამომრჩევლად;
- მჭიდროდ ითანამშრომლონ საზღვარგარეთ მცხოვრებ ემიგრანტებთან და დიასპორასთან ინფორმაციის გავრცელების კოორდინაციისა და ხმის მიცემის მაღალი მაჩვენებლის ხელშეწყობისთვის;
- მჭიდროდ ითანამშრომლონ ქართულ დიასპორასთან იმ ქალაქებში, სადაც დიდია ემიგრანტი მოსახლეობის რიცხვი, დამატებითი საარჩევნო უბნების გახსნის შესაძლებლობასთან დაკავშირებით;
- გაზიარდონ საარჩევნო კამპანია და ჩართულობა ქართულ დიასპორასთან მათი არჩევნებში მონაწილეობის წასახლისებლად;
- შეისწავლონ საზღვარგარეთ მცხოვრები მოქალაქეებისათვის ფოსტის მეშვეობით ხმის მიცემის შესაძლებლობა;
- შექმნან რამდენიმე დღის განმავლობაში ხმის მიცემის შესაძლებლობა საქართველოს საკონსულოებსა და საელჩოებში;
- აიყვანონ დროებითი კადრები, რომლებიც იმუშავებენ საგარეო წარმომადგენლობებში წინასაარჩევნო და საარჩევნო პერიოდში;

პოლიტიკურ პარტიებს

- გაზიარდონ საარჩევნო კამპანია და ჩართულობა ქართულ დიასპორასთან მათი არჩევნებში მონაწილეობის წასახლისებლად;
- იმუშაონ შესაბამის დაინტერესებულ მხარეებთან ისეთი სამართლებრივი და ტექნიკური ჩარჩოს გასავითარებლად, რომელიც
- გასცდნენ ვიწრო პარტიულ ინტერესებსა და ერთად იმუშაონ ემიგრანტების წინაშე არსებულ ამ გამოწვევებზე საპასუხოდ.

არასამთავრობო სექტორსა და მედიას

- აქტიურად ითანამშრომლონ საინფორმაციო კამპანიებზე ქართულ დიასპორასთან საზღვარგარეთ ხმის მიცემის პროცედურებთან დაკავშირებით;
- უზრუნველყონ ემიგრანტებისთვის სამართლებრივი და ბიუროკრატიული დახმარება საზღვარგარეთ ამომრჩევლად დარეგისტრირების პროცესში;

- მჭიდროდ ითანამშრომლონ საერთაშორისო პარტნიორებთან დისტანციური ხმის მიცემის გამოცდილების გაზიარების მიზნით;
- ჩაატარონ კვლევები ემიგრანტების მიერ ხმის მიცემასთან დაკავშირებით სხვა ქვეყნებში არსებული კანონმდებლობისა და პროცედურების შესასწავლად;
- შეიმუშაონ პოლიტიკის რეკომენდაციები შესაბამისი დაინტერესებული მხარეებისთვის საქართველოში.

გამოყენებული ლიტერატურა

- არაბული, ნასტასია. 2023. “ოჯახებით მიდიან, უკან დაბრუნებას აღარ აპირებენ” – როგორ ცვლის მიგრაცია დემოგრაფიულ სურათს საქართველოში. Radio Liberty. ხელმისაწვდომია: <https://www.radiotavisupleba.ge/a/როგორ-ცვლის-მიგრაცია-დემოგრაფიულ-სურათს-საქართველოში/32508683.html>
- ვარადაშვილი, მარიამ. 2023. 4,4 მილიარდი დოლარი – ემიგრაციებმა საქართველოში რეკორდული თანხა გადმორიცხეს. Radio Liberty. ხელმისაწვდომია: <https://www.radiotavisupleba.ge/a/მილიარდი-დოლარი-ემიგრაციებმა-სამშობლოიში-რეკორდული-რაოდენობის-ფული-გადმორიცხეს/32710053.html>
- საქართველოს სტატისტიკის ეროვნული სამსახური. 2023. მიგრაციული სალდო. ხელმისაწვდომია: <https://www.geostat.ge/en/modules/categories/322/migration>
- ცუცქირიძე, ლევან. 2024. ემიგრაციის პრობლემები – სტუმრად ლევან ცუცქირიძე. ხელმისაწვდომია: https://www.youtube.com/watch?v=aWex_PIUsZY&t=3077s
- CESKO. 2016. არჩევნები 2016. ხელმისაწვდომია: <https://archiveresults.cec.gov.ge/results/20161008/index.html>
- CESKO. 2018. არჩევნები 2018. ხელმისაწვდომია: [https://aრჩევნებისულტს.ცეკ.გოვ.გე/რესულტს/20181028/ანდებ.ჰემლ](https://aרכევნებისულტს.ცეკ.გოვ.გე/რესულტს/20181028/ანდებ.ჰემლ)
- CESKO. 2018. პრეზიდენტის არჩევნების პირველ და მეორე ტურში მონაწილეთა სტატისტიკური მონაცემები. ხელმისაწვდომია: <https://cesko.ge/ge/archevnebi/2018/prezidentis-archevnebi-2018/prezidentis-archevnebis-pirvel-da-meore-turshi-monatsleta-statistikuri-monatsemebi>
- CESKO. 2020. არჩევნები 2020. ხელმისაწვდომია: <https://cesko.ge/ge/archevnebi/2020>
- CESKO. 2020b. 2020 წლის პარლამენტის არჩევნების პირველ და მეორე ტურში მონაწილეთა სტატისტიკური ინფორმაცია. ხელმისაწვდომია: <https://ცეკ.გე/სტატიუ/რეს/აღმ/არჩევნები2020.პდფ>
- Giesing, Yvonne, and Felicitas Schikora. 2023. “Emigrants’ missing votes.” *European Journal of Political Economy* 78 (2023): 102398.
- Hernandez, Sabrina. 2020. Moldova’s diaspora flexes its political muscles. Atlantic Council. ხელმისაწვდომია: <https://www.atlanticcouncil.org/blogs/new-atlanticist/moldovas-diaspora-flexes-its-political-muscles/>
- Kakabadze, Shota. 2021. “Quest for Credible Elections in Georgia: Is “E” the answer?”, Policy Paper No. 22, Georgian Institute of Politics, May 2021.
- Szulecki, K., Kotnarowski, M. and Stanley, B., 2023. Emigrant external voting in Central-Eastern Europe after EU enlargement. *Electoral Studies*, 81 (2023): 102552.

საქართველოს პალგაზრდა
ამონჩევლების ხმა პოლიტიკაში:
მოლოდინები, მოთხოვნები და
პოლიტიკური პასუხები

სალომე განდელაძე

მოკლე შინაარსი

ქართველი ახალგაზრდების პოლიტიკა-ში მონაწილეობისა და ნდობის გასაზრდე-ლად, პოლიტიკური პარტიებისათვის ახ-ალგაზრდებთან ეფექტიანი კომუნიკაცია, კეთილსინდისიერება და მათ საჭიროებე-ზე მორგებული კონკრეტული სამოქმე-დო გეგმების შეთავაზება საკვანძოა. ამას ადასტურებს კვლევის ფარგლებში ახალ-გაზრდებსა და პოლიტიკურ პარტიებთან ჩატარებული ინტერვიუები. 2023 წლამდე, ახალგაზრდების სამოქალაქო და პოლიტი-კური აქტიურობის მაჩვენებელი შედარებით დაბალი იყო. თუმცა, 2023 და 2024 წლის მოვლენებმა, განსაკუთრებით კი ახალგაზ-რდების პროტესტმა „უცხოური გავლენის გამჭვირვალობის შესახებ კანონის“ (ე.ნ. „აგენტების კანონი“ / „რუსული კანონი“), წარმოაჩინა ახალგაზრდების მიმართ ან-გარიშვალდებულების მზარდი მნიშვნელობა.

წინამდებარე პოლიტიკის ნარკვევი აანალი-ზებს პოლიტიკურ პარტიებთან მიმართებით

ახალგაზრდების გამოწვევებსა და მათდა-მი მოლოდინებს. ტექსტში მეორე მხრივ გაანალიზებულია პოლიტიკური პარტიების ხედვები და სტრატეგიები, მიიზიდონ ახ-ალგაზრდა ამომრჩევლები და ჩართონ პოლიტიკურ ცხოვრებაში. ანალიზი ეფუძნე-ბა ოფიციალურ დოკუმენტებს, ანგარიშებს, სტატისტიკას, საზოგადოებრივი აზრის გამოკითხვებს, პოლიტიკურ პარტიებთან ჩატარებულ 9 ინტერვიუსა და ახალგაზრ-დების ფოკუს-ჯგუფებიდან მიღებულ მო-ნაცემებს. დოკუმენტი მოიცავს რეკომენ-დაციებს პოლიტიკური პარტიებისათვის, თუ როგორ ჩართონ და მიიზიდონ ახალ-გაზრდა ამომრჩევლები, ასევე შეთავაზე-ბებს საქართველოს ახალგაზრდობისთვის დემოკრატიულ პროცესებში პოლიტიკური მონაწილეობის გასაძლიერებლად.

საკვანძო სიტყვები: ახალგაზრდობა, ელე-ქტორატი, პოლიტიკური პარტიები, არჩევ-ნები, პროგრამები

შესავალი

გასული ორი წლის განმავლობაში, საქართ-ველობი დემოკრატიულ პროცესებში ახალ-გაზრდების მონაწილეობა მნიშვნელოვნად გაიზარდა. თუმცა, პარტიულ პოლიტიკა-სა და პოლიტიკურ ელიტაში ჩართულო-ბის მაჩვენებელი ისეთივე დაბალი რჩება, როგორც გასულ წლებში. ახალგაზრდობა საქართველოს მოსახლეობის დაახლოებით 18%-ს წარმოადგენს (Cheishvili and Gogoladze, 2020), თუმცა ბოლო საპარლამენტო არჩევნებში მათი მხოლოდ 18.8% მონაწილ-ეობდა (Polis180, 2021). 18-დან 29 წლამდე პირები საქართველოს ამომრჩეველთა მეხ-უთედს შეადგენს (საქართველოს ცენტრალური საარჩევნო კომისია, 2020). თუ ამ დე-მოგრაფიული ჯგუფის უმრავლესობა კვლავ

შეიკავებს თავს არჩევნებში მონაწილეობის-აგან, ახალგაზრდობის ხმა შესაძლოა მარ-გინალიზდეს.

მიუხედავად არჩევნებში ახალგაზრდების მზარდი მონაწილეობისა, თუ პოლიტიკური ელიტა ვერ შეძლებს მათი ნდობის მოპოვე-ბას, იქმნება მნიშვნელოვანი რისკი, რომ მომავალ საპარლამენტო არჩევნებში ახ-ალგაზრდები მონაწილეობას არ მიიღებენ. 2020 წელს, არჩევნებამდე ახალგაზრდების მხოლოდ 38% იცნობდა საარჩევნო გარე-მოსა და პოლიტიკური პარტიების საარჩევ-ნო პროგრამებს (IRI Georgia, 2020). ეს კი ნაწილობრივ გამოწვეული იყო იმით, რომ პოლიტიკურმა პარტიებმა არჩევნებამდე მხოლოდ რამდენიმე კვირით ადრე გამოა-

ქვეყნეს თავიანთი საარჩევნო პროგრამები, ვერ შეძლეს მათი ეფექტიანად წარდგენა ან მათი პროგრამები საზოგადოებისთვის არ იყო ხელმისაწვდომი. ამასთან, ამგვარ სიტუაციას პოლიტიკურ პროცესებში ჩართულობისადმი ახალგაზრდების ნაკლები ინტერესიც ხელს უწყობდა. წინა საპარლამენტო არჩევნებთან შედარებით, 2024 წლის წინასაარჩევნო პერიოდი განსხვავებული პოლიტიკური ლანდშაფტით ხასიათდება. ახლა ახალგაზრდები უფრო გულდასმით და კრიტიკულად აკვირდებიან პოლიტიკური პარტიების მოქმედებას და სამოქალაქო პროცესებშიც აქტიურად არიან ჩართულნი.

2023 წლამდე პოლიტიკური ელიტა მეტნილად უგულებელყოფდა ახალგაზრდობას, თუმცა 2023 წლის მარტის (Samkharadze & Lebanidze, 2023) და 2024 წლის მნიშვნელოვანი მოვლენების (Boffey, 2024) შემდგომ, თაობა Z-მ (Gen Z) „უცხოური გავლენის გამჭვირვალობის შესახებ კანონის“ (ხშირად მოიხსენიება, როგორც „აგენტების კანონი“, ან „რუსული კანონი“) მიმართ ძლიერი წინააღმდეგობა გამოავლინა, ქართულმა პოლიტიკურმა სპექტრმაც აქტიურად დაიწყო მათი ჩართვა. მიუხედავად გაზრდილი კომუნიკაციისა, პოლიტიკურ პარტიებს ხშირად არ ესმით ახალგაზრდების კონკრეტული საჭიროებები, ამდენად, პოლიტიკოსების სტრატეგიები

მიიმსრონ და ჩართონ ახალგაზრდები ხშირად აცდენილია ახალგაზრდა თაობის საჭიროებებს.

2024 წლის საპარლამენტო არჩევნების მოახლოებასთან ერთად, ახალგაზრდა ამომრჩევლების მიმსრობა პოლიტიკოსთა პრიორიტეტი გახდა, რითაც ისინი შეეცდებიან არჩევნებში აქტივობის მაღალი მაჩვენებლის უზრუნველყოფას. ამდენად, მნიშვნელოვანი საკითხებია, პირველ რიგში, ახალგაზრდების საჭიროებების გაცნობიერება და მეორე, ამ საჭიროებების საპასუხო პოლიტიკური პროგრამების შემუშავება. წინამდებარე პოლიტიკის ნარკვევი აანალიზებს, თუ რა მოლოდინები აქვთ ახალგაზრდა ამომრჩევლებს პოლიტიკური პარტიების მიმართ და პოლიტიკურ პარტიებს როგორ შეუძლიათ ახალგაზრდების 2024 წლის არჩევნებში მონაწილეობის უზრუნველყოფა. ანალიზი ეფუძნება არსებულ ლიტერატურასა და ანგარიშებს, ახალგაზრდების მანიფესტებს, საზოგადოებრივი აზრის გამოკითხვებს, სტატისტიკურ მონაცემებს, ფოკუს-ჯგუფებს ახალგაზრდებთან (განსაკუთრებით Gen Z), ინტერვიუებსა და კონსულტაციებს ცხრა პოლიტიკურ პარტიასთან. დოკუმენტი შეეცდება სრულყოფილად მიმოიხილოს ახალგაზრდების შეხედულებები და პოლიტიკური პარტიების მზაობა, გაამართლონ მათი მოლოდინები.

როგორია ახალგაზრდების შეხედულებები და მოლოდინები პოლიტიკური პარტიების მიმართ?

საქართველოში ახალგაზრდების უმრავლესობა ვერ პოულობს საერთოს რომელიმე პოლიტიკურ პარტიასთან და არ ფიქრობს, რომ რომელიმე პოლიტიკური პარტია გამოხატავს მათ ინტერესებს. გასული წლის საზოგადოებრივი აზრის გამოკითხვის შე-

დეგებით, 18-დან 34 წლამდე ახალგაზრდების 80% ვერცერთ პარტიასთან ხედავს საერთოს / სიახლოვეს (NDI Georgia 2023). მეტიც, ახალგაზრდების 74% არ აპირებს რომელიმე არსებული პოლიტიკური პარტიისთვის ხმის მიცემას ან გადაუწყვეტელია

(NDI Georgia 2023). ე.წ. „აგენტების კანონის“ მეორედ ინიცირებამ ახალგაზრდების პოლიტიკური მობილიზება გამოიწვია და სავარაუდოა, რომ მათი ხმები ოპოზიციური ფლანგისკენ გადაინაცვლებს. პოლიტიკური კონფიგურაცია ჯერ კიდევ არ არის ჩამოყალიბებული და პოლიტიკური ელიტის მიმართ ნდობაც დაბალია, ამის გამო კი ახალგაზრდების დიდი ნაწილი „გადაუწყვეტელ ამომრჩევლად“ რჩება, რასაც სხვადასხვა უნივერსიტეტის სტუდენტებთან ჩატარებული ფოკუს-ჯგუფებიც მოწმობს (ფოკუს-ჯგუფები სტუდენტებთან).

პოლიტიკოსთა პოპულიზმი, არაგულწრფელობა, თანმიმდევრული პროგრამებისა და სტრატეგიული გეგმების არარსებობა ის ძირითადი ხელისშემშლელი ასპექტებია, რომლებიც ახალგაზრდების ჩართულობას აფერხებს. ახალგაზრდების ფოკუს-ჯგუფებში გამოიკვეთა, რომ მკაფიო იდეოლოგიური პოზიციონირება არის ის ძირითადი კრიტერიუმი, რითაც პოლიტიკურმა პარტიებმა ახალგაზრდები უნდა მიიმსრონ. ასევე, უნდა აჩვენონ, როგორ აპირებენ კონკრეტული პრობლემების გადაჭრას, ასევე რომ შეუძლიათ კონკრეტული, მიღწევადი და ადეკვატური სამოქმედო გეგმების შეთავაზება. ჩენ d-სთან საუბარმა ასევე გამოავლინა, რომ მათვის პოლიტიკური პარტიების წევრთა კომპეტენცია ერთ-ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანი ფაქტორია. პოლიტიკური პარტიების წარმომადგენელთა კომპეტენცია უნდა ჩანდეს ქვეყნის უახლესი ისტორიის ობიექტურ შეფასებაში, არ უნდა ექცეოდეს წარსულის ჩარჩოებში და პოლიტიკურ პარტიას უნდა გააჩნდეს თანამედროვეობის ობიექტური აღქმა, არ ამოძრავებდეს პოლიტიკური შურისძიება (ფოკუს-ჯგუფები სტუდენტებთან).

ჩენ d მიიჩნევს, რომ პოლიტიკოსებს უნდა შეეძლოთ საჭიროებებზე დაფუძნებული დი-

სკუსია და არ ფოკუსირდებოდნენ მხოლოდ ფართო საზოგადოებისათვის კარგად ნაცნობ საკითხებზე, არამედ უნდა შეეძლოთ მოსახლეობის დარწმუნება, რომ ფართო საზოგადოებისათვის ჯერ კიდევ არაპოპულარული თემებიც არანაკლებ მნიშვნელოვანია. ახალგაზრდა თაობის ჩართულობა გარდამტებია პოლიტიკოსებისათვის, რომ წარმოადგინონ რეალისტური და შესრულებადი პოლიტიკური დაპირებები, რამდენადაც ახალგაზრდებს სჯერათ იმ იდეების, რომლებსაც არჩევნებზე მისცემენ ხმას (ფოკუს-ჯგუფები სტუდენტებთან).

როგორც კვლევა აჩვენებს, ახალგაზრდების ყურადღების მისაპყრობად პოლიტიკურმა პარტიებმა უნდა შეიმუშაონ ძალიან კონკრეტული სამოქმედო გეგმები და არსებული პრობლემების გადაჭრის გზები. გარდა ამისა, პოლიტიკურ პარტიას უნდა ჰქონდეს სტრატეგია ეროვნული და რეგიონული უსაფრთხოების, ეკონომიკური სტაბილურობის შესახებ (ფოკუს-ჯგუფები სტუდენტებთან). კრიტერიუმები, რაც ახალგაზრდებს არჩევნებზე მისვლას გადააწყვეტინებს, განსხვავდება პარტიულ პოლიტიკურ ცხოვრებაში მონაწილეობის კრიტერიუმებისაგან. როგორც ამბობენ, არჩევნებში მონაწილეობისთვის მნიშვნელოვანია პოლიტიკურმა პარტიებმა, პირველ რიგში, ახსნან რატომაა ახალგაზრდების ხმა მნიშვნელოვანი, და მეორე, პარტიებმა შეიმუშაონ დეტალური მანიფესტები, რომლითაც წარმოადგენენ თავიანთ დაპირებებს და დაარწმუნებენ ახალგაზრდებს. როგორც ჩენ d ამბობს, საარჩევნო სლოგანები მათვის საკმარისი არაა. მესამე, პარტიებმა უნდა წარმართონ პირდაპირი კომუნიკაცია ხალხთან, რადგან მათი აზრით, პირად შეხვედრებს მეტი დადებითი ეფექტი ექნება (ფოკუს-ჯგუფები სტუდენტებთან).

რაც შეეხება მოტივაციას, შეუერთდნენ რომელიმე პოლიტიკურ პარტიას, გამოკითხული

ახალგაზრდები მიიჩნევენ, რომ მნიშვნელოვანია, იდეები საზოგადოებამდე მარტივი ენით მივიდეს. ახალგაზრდები ფიქრობენ, რომ პოლიტიკურმა პარტიებმა უნდა უზრუნველყონ ახალგაზრდების ხმის გაცება და შემდეგ, მათვის პოლიტიკური პროგრამების შემუშავება. ეს კი შესაძლებელია მოხდეს ეფექტიანი ახალგაზრდების საბჭოებისა და კლუბების შექმნით, რომ მიიმხრონ ახალგაზრდები, როგორც ამომრჩევლები და პარტიის წევრები. ფოკუს-ჯგუფების ერთ-ერთმა მონანილემ მაგალითად მოიყვანა აშშ-ში ახალგაზრდების ჩართულობა ადგილობრივ დონეზე გადაწყვეტილებების მიღების პროცესში, როგორც რესპუბლიკური, ისე დემოკრატების პოლიტიკური პარტიების ახალგაზრდული ფრთის ორგანიზაციების ჩართულობით. ცალსახაა, რომ საქართველოში ახალგაზრდებს აქვთ სურვილი, ხელი შეუწყონ დეცენტრალიზაციას და გადაწყვეტილებების მიღებას მიკრო,

მუნიციპალურ დონეზე, თუმცა მათ ამის საშუალება იშვიათად აქვთ.

პოლიტიკურმა პარტიებმა რომ აღიქვან, თუ რით შეიძლება დაიმსახურონ ახალგაზრდების კეთილგანწყობა, მათ ვკითხეთ ამჟამინდელი ქართული პოლიტიკური ელიტის დადებითი ასპექტების შესახებაც. საპასუხოდ, ახალგაზრდებმა ისაუბრეს მმართველი პარტიის მცდელობაზე, ხაზი გაუსვას სტაბილურობას. რაც შეეხება ოპოზიციას, ახალგაზრდებმა დაასახელეს რამდენიმე ფაქტორი, მათ შორის მათი მყარი დასავლური პერსპექტივა და შესაბამისი ნარატივები, ძლიერი მხარდაჭერა უკრაინის მიმართ და მჭიდრო თანამშრომლობა აკადემიასთან, დამოუკიდებელ ანალიტიკურ ცენტრებთან და საერთაშორისო ორგანიზაციების რეკომენდაციების პატივისცემა, გათვალისწინება.

რა ძირითადი გამოწვევები აქვთ ახალგაზრდებს საქართველოში

ახალგაზრდების საჭიროებებსა და პოლიტიკური პარტიების პროგრამებში ასახულ ახალგაზრდებთან დაკავშირებულ საკითხებს შორის დიდი განსხვავებაა. სხვა მრავალ პრობლემასთან ერთად, ახალგაზრდების ძირითადი გამოწვევა განათლების დაბალი ხარისხი, შესაძლებლობების ნაკლებობა და სოციალურ-ეკონომიკური უთანასწორობაა (GIP and Polis180 2020). თუმცა, ახალგაზრდების თქმით, პოლიტიკური პარტიები აღნიშნულ პრობლემებს სათანადოდ არ ეხებიან (ფოკუს-ჯგუფი სტუდენტებთან, რესპონდენტები 1,2,5).

საგანმანათლებლო გამოწვევებს თუ განვიხილავთ, ახალგაზრდების შესახებ ბოლო კვლევით, 14-29 წლის ახალგაზრდების დაახლოებით 31% არ იღებს განათლებას,

კვალიფიკაციას და არაა დასაქმებული (Shubitidze, Sichinava & Khoshtaria 2023). ახალგაზრდების მთავარი წუხილია, რომ განათლების სისტემა ვერ პასუხობს საერთაშორისო და თუნდაც ადგილობრივ მოთხოვნებს. ამდენად, მათი აზრით, განათლების სისტემა შრომითი ბაზრის მოთხოვნებთან შესაბამისობაში არა (ფოკუს-ჯგუფი სტუდენტებთან, რესპონდენტები 2,5,6). ახალგაზრდობის სააგენტოს კვლევისა და ფოკუს-ჯგუფების შედეგების თანახმად, არ არსებობს საქმარისი პროფესიული პროგრამები, ხოლო არსებული დაბალი ხარისხისაა და ვერ ეხმარება ახალგაზრდებს შრომით ბაზარზე თავის დამკვიდრებასა და კარიერულ წინსვლაში (ფოკუს-ჯგუფი სტუდენტებთან, ახალგაზრდობის სააგენტო და ფრიდრიხ ებერტის ფონდი). ამიტომ, კვალ-

იფიკაციის ასამაღლებლად ახალგაზრდები მონაწილეობენ პროფესიული პროგრამების კონკურსებში, საერთაშორისო ორგანიზაციებისა და არასამთავრობო სექტორის მიერ შემოთავაზებულ უფასო კურსებში, რომ საგანმანათლებლო ინსტიტუტების მიღმა შეიძინონ და განავითარონ პროფესიული უნარები (ფოკუს-ჯგუფი სტუდენტებთან 2024).

შესაძლებლობების ნაკლებობასა და სოციო-ეკონომიკურ უთანასწორობაზე საუბრისას ახალგაზრდები ხაზს უსვამენ უმუშევრობას. უმუშევრობის მიზეზად ხშირად სახელდება სამუშაო ბაზარსა და ახალგაზრდების უნარებს შორის აცდენა, ასევე უნივერსიტეტებში კარიერული სერვისების არარსებობა (UNAG, 2021). ახალგაზრდები აღნიშნავენ, რომ საჯარო და კერძო სექტორებში ახალგაზრდებს ხედავენ, როგორც „უფასო მუშახელს“, განსაკუთრებით არაანაზღაურებადი სტაჟირებების ფარგლებში, ხოლო დასაქმებულები არასათანადო ანაზღაურებაზე საუბრობენ (GIP & Polis180; ფოკუს-ჯგუფი სტუდენტებთან 2024).

მიუხედავად იმისა, რომ ახალგაზრდებს ამ გამოწვევების მიზეზები კარგად ესმით, მათ

არ აქვთ სათანადო სივრცე და ფორმატი თავიანთი საჭიროებების ადგილობრივ და ეროვნულ დონეზე ადვოკატირებისათვის (GIP & Polis180). მათ იციან, რომ პოლიტიკური გადაწყვეტილებების მიღების პროცესში ჩართვა შესაძლებელია სხვადასხვა პლატფორმით, იქნება ეს ადგილობრივი საბჭოები, ახალგაზრდული ცენტრები თუ პოლიტიკური პარტიების ახალგაზრდული ფრთა, მაგრამ მათთვის არცერთი მათგანია ეფექტიანი (ფოკუს-ჯგუფები სტუდენტებთან, რესპონდენტები 3,4,7 2024). რაც შეეხება პოლიტიკურ პარტიებთან შეერთებას და თავიანთი ხედვების პოლიტიკური პლატფორმების მეშვეობით გაუღერებას, ახალგაზრდები მიიჩნევენ, რომ პოლიტიკური პარტიების უმრავლესობაში ახალგაზრდები ნაკლებად თამაშობენ ხელშესახებ როლს, ხშირ შემთხვევაში კი მათი როლი ხელოვნურია. ამ მიზეზთა გამო, ახალგაზრდები თავს არიდებენ პარტიულ პოლიტიკაში ჩართულობას (ფოკუს-ჯგუფი სტუდენტებთან 1,3,4,5,6). თუ პოლიტიკური პარტიები აქტიურად არ გამოიყენებენ ინკლუზიურ მოდელს, პროაქტიულად არ გამართავენ კონსულტაციებს ახალგაზრდებთან და არ განსაზღვრავენ, რა არის მათთვის მნიშვნელოვანი, პოლიტიკური ელიტა ვერ შეძლებს ახალგაზრდების ნდობის მოპოვებას.

როგორია პოლიტიკური პარტიების მიღგოა ახალგაზრდობისადმი?

ტრადიციულად, ახალგაზრდების ჩართულობა ქართულ პოლიტიკაში ძირითადად ტექნიკური ხასიათის იყო. პარტიებში ახალგაზრდების ფუნქციები ძირითადად საარჩევნო პროგრამების ბროშურების დარიგება და საარჩევნო ფოტოებში გამოჩენა იყო. პოლიტიკური ლიდერები სათანადოდ არ აფასებდნენ ახალგაზრდების როლს პარტიულ პოლიტიკაში, ამდენად ახალგაზ-

რდების უმრავლესობას არ სურდა პოლიტიკურ პარტიებთან აფილირება. თუმცა, 2023 წლიდან, სამოქალაქო პროტესტში Gen Z საზოგადოების მნიშვნელოვან მოთამაშედ გამოიკვეთა და პარტიებსაც მოუწიათ გადაეხედათ საკუთარი სტრატეგიებისთვის ახალგაზრდა ელექტორატის მიმართ და პარტიულ პოლიტიკაში მათი მონაწილეობისთვის. კვლევის პროცესში ინტერვიუები

ჩატარდა ცხრა პოლიტიკური პარტიის ლი-დერებთან.¹ ამ ცხრა პარტიიდან, მხოლოდ დროასა და გირჩი-მეტი თავისუფლების პა-სუხები გაერთიანდა მათი გადაწყვეტილების თანახმად. კვლევის გუნდი ასევე ოფიციალურად დაუკავშირდა მმართველ პარტიას, თუმცა გუნდს პასუხები არ მიუღია. ცხრილი აჩვენებს გამოკითხული პარტიების თე-მატურ პრიორიტეტებს ახალგაზრდებთან დაკავშირებით, ასევე მათ მიდგომებს ახალ-გაზრდების მიმხრობისა და ახალგაზრდების ხმების მოპოვებისათვის.

თემატურ პრიორიტეტებს შორის, განათლება ექვსი პარტიისთვის და უმუშევრობა კი ხუთი პარტიისათვის მთავარ თემატურ საკითხებს ნარმოადგენს (ცხრილი II), შესაბამისად, შეგვიძლია ვთქვათ, რომ ახალგაზრდების საჭიროებები და ამ პარტიების პრიორიტეტები თანხვედრაშია. მიუხედავად ამ დამთხვევისა, პროგრამების შესახებ ინფორმაცია არ მიდის ახალგაზრდებამდე, რაც პოლიტიკური პარტიების კომუნიკაციის პრობლემებით შეიძლება აიხსნას.

პარტიების მიდგომები და ხედვები, ასევე გადაწყვეტის გზები, განსხვავებულია. მაგალითად, განათლებასთან დაკავშირებული საკითხების განხილვისას, სტრატეგია აღმაშენებლის, ლეიბორისტული პარტიის, დროასა და გირჩი-მეტი თავისუფლებისთვის განათლების რეფორმა მნიშვნელოვანი (ვაშაძე, ქუმსიშვილი, ხოშტარია, 2024), ხოლო პარტია ლელო საქართველოსთვის ასევე არანაკლებ მნიშვნელოვანია პროფესიული განათლება (ხაზარაძე, 2024), პარტია ხალხისათვის კი აქცენტს აკეთებს სწავლის გადასახადსა და სტუდენტურ საცხოვრებელთან დაკავშირებულ გამოწვევებზე (დოლიძე, 2024). ოთხმა პარტიამ ხაზი გაუსვა

ანაზღაურებადი სტაჟირებების საჭიროებას (ლელო საქართველო, საქართველოსთვის, ხალხისთვის და სტრატეგია აღმაშენებელი), ხოლო ორმა მათგანმა პროფესიულ განვითარებაზე, ზოგადად (ენმ, მოქალაქეები). პარტიების თემატურ პრიორიტეტებზე საუბრისას ხაზი უნდა გაესვას ლელო საქართველოსთვის და სტრატეგია აღმაშენებლის მკვეთრ პოზიციას ახალგაზრდების მიგრაციასთან დაკავშირებით. ლელოს ხედვა და სპორტისა და კულტურის წამახალისებელი პროგრამები, ლეიბორისტული პარტიის ლობირება ახალგაზრდული ინფრასტრუქტურის შესაქმნელად, მოქალაქეების აქტიური ჩატარების თავდაცვის სფეროსა და და თავდაცვის კოდექსთან დაკავშირებულ საკითხებზე, ასევე უნდა აღინიშნოს.

ხუთი პოლიტიკური პარტია ცდილობს ახალგაზრდების პარტიაში მიღებას ახალგაზრდული ფრთისა და ორგანიზაციების მეშვეობით. ამ მიზნით, ერთიან ნაციონალურ მოძრაობასა და ლელოს ცალკე ახალგაზრდული ოფისები აქვთ. პარტიების უმრავლესობა იყენებს პირად კომუნიკაციას და სოციალურ ქსელებს ახალგაზრდების პოლიტიკურ ცხოვრებაში ჩასართავად და ახალგაზრდების ხმების მისაღებად. სტრატეგია აღმაშენებლისა და ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის ტაქტიკები ახალგაზრდების პოლიტიკურ დისკუსიებში ჩასართავად განსხვავდება სხვა პოლიტიკური პარტიების მიდგომებისაგან (ვაშაძე, 2024). დროასა და გირჩი-მეტი თავისუფლების მიდგომა ასევე საინტერესოა, რადგან პარტიებში სჯერათ, რომ მნიშვნელოვანია თავად პარტიებმა შესთავაზონ ხედვა და ლირებულებები და არ გადადგან ისეთი ნაბიჯები, რაც პარტიის პრინციპებთან შეუთავსებელი, თუმცა ელექტორალურად მომგებიანი იქნება (ხო-

¹ ერთიანი ნაციონალური მოძრაობა (ენმ), ლელო საქართველოსთვის, საქართველოს ლეიბორისტული პარტია, საქართველოსთვის, ხალხისთვის, საქართველოს კონსერვატიული პარტია, მოქალაქეები, სტრატეგია აღმაშენებელი, გირჩი – მეტი თავისუფლება და დროა (ერთობლივი ინტერვიუ).

შტარია, 2024). მნიშვნელოვანია, რომ ყველა პარტიის ლიდერი თანხმდება, რომ Gen Z-სთან საუბარი გასაგები, მარტივი ენითა და მეგობრულ გარემოში უნდა წარიმართოს. თუმცა, უნდა აღინიშნოს, რომ ჯერჯერობით ბოლომდე არცერთ პარტიას ესმის ახალგაზრდების, განსაკუთრებით კი Gen Z-ს

პრიორიტეტების და მიდგომების. კერძოდ, ახალგაზრდების თქმით, მარტივი და მოკლე მესიჯები მათთვის არაა საკმარისი, არამედ მოითხოვენ დეტალურ, გაზომვად სამოქმედო გეგმებს პოლიტიკური პარტიებისაგან და ასევე მათ კეთილსინდისიერებას (ფოკუს-ჯგუფები სტუდენტებთან, 2024).

ცხრილი II: პოლიტიკური პარტიების ახალგაზრდებზე ორიენტირებული პრიორიტეტების, პარტიულ პოლიტიკაში მათი ჩართულობის შესახებ მიდგომების და ახალგაზრდა ამომ-რჩევლების მიმხრობის სტრატეგიების ილუსტრაცია

პარტიები	ახალგაზრდებზე ორიენტირებული თემატური საკითხები	პარტიულ აქტივობებში ახალგაზრდების ჩართულობის შესახებ მიდგომები	ახალგაზრდა ამომრჩევლების მიმხრობის სტრატეგიები
ერთიანი ნაციონალური მოძრაობა (ენმ)	*დასაქმება *პროფესიული განვითარება	*პირისპირ შეხვედრები *დებატები *ახალგაზრდული ორგანიზაცია *ახალგაზრდული ოფისი	*ფონდი ახალგაზრდული ინიციატივებისთვის *საჯარო დისკუსიები
ლელო საქართველოსთვის	*ანაზღაურებადი სტაჟირება *დასაქმება *პროფესიული განათლება *სპორტი *კულტურა *ახალგაზრდების მიგრაცია	*ახალგაზრდული ორგანიზაცია *ახალგაზრდული ოფისი *პოლიტიკური აკადემია *კრეატიულ სამუშაოში ჩართულობა *მეგობრული მიდგომები *ლონისძიებები *ახალგაზრდები პოლიტიკურ საბჭოში	*კომუნიკაცია ახალგაზრდული ენით *მოკლე და ვიზუალურად ეფექტური მესიჯები *სოციალური მედიის პოსტები *პარტიულ აქტივობებში ჩართვა, სადაც არ არის იერარქია *სტაჟირება პარტიაში

საქართველოს ლეიბორისტული პარტია	*დასაქმება *ახალგაზრდებზე ორიენტირებული ინფრასტრუქტურა *განათლება	*ახალგაზრდების ჩართულობა ინტელექტუალურ თამაშებში *მეგობრული კომუნიკაცია	*პროგრამის მორგება ახალგაზრდების საჭიროებებზე *პარტიის მესიჯები გავრცელება სოციალური პლატფორმებით
საქართველოსთვის	*ანაზღაურებადი სტაჟირება ²	* ახალგაზრდულ საკითხებთან დაკავშირებით პარტიის ხედვისა და იდეების კომუნიკაცია *მუნიციპალური არჩევნების სიებში შეთავაზება *ახალი წევრების მიღება ონლაინ აპლიკაციით *ლონისძიებები	*მესიჯების გავრცელება სოციალური მედიით *ჩვენება, რომ პარტიაში ბევრი ახალგაზრდა ლიდერია
ხალხისთვის	*სტუდენტური საერთო საცხოვრებელები *დასაქმება *ანაზღაურებადი სტაჟირება *უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულებების გადასახადი	*სტაჟირებები პარტიასა და თბილისის საკრებულოში *ტრენინგები არასამთავრობო ორგანიზაციების მხარდაჭერით *შეთავაზება, მონაწილეობა მიიღონ გადაწვეტილების მიღების პროცესში	*პირდაპირი კომუნიკაცია *ახალგაზრდების პრობლემების პოლიტიკურ დღის წესრიგში ასახვა *კომუნიკაცია სოციალური მედიით
საქართველოს კონსერვატიული პარტია	*განათლება ³	*პარტიას ჰყავდა ახალგაზრდული ფრთა, ისინი	*ახალგაზრდებზე ორიენტირებული ახალი პროგრამის

² პოლიტიკური პარტია საქართველოსთვის ახალგაზრდებზე ორიენტირებული პროგრამა იქმნება IRI საქართველოს მხარდაჭერით.

³ ამჟამად, საქართველოს კონსერვატიული პარტია მუშაობს პროგრამის შექმნაზე.

		გაიზარდნენ და განიხილება ახალი ფრთის შექმნა	შექმნა
სტრატეგია ალმაშენებელი	*განათლება სასკოლო და საუნივერსიტეტო დონეზე *ფინანსური სტაბილურობა *სტაუირებები *ახალგაზრდების მიგრაცია	*თემატური დისკუსიები *სივრცე კრიტიკული კითხვების დასმისთვის *სტაუირება პარტიაში	*პირისპირ კომუნიკაცია *გასვლითი შეხვედრები *კომუნიკაცია მიგრანტებთან
მოქალაქეები	*პროფესიული განვითარება *თავდაცვის კოდექსი ⁴	*გასვლითი შეხვედრები	*თემატური შეხვედრები *კომუნიკაცია სოციალურ მედიაში
გირჩი – მეტი თავისუფლება და დღონა (ერთობლივი ინტერვიუ)	*განათლების რეფორმა *სამუშაო ადგილები *რუსეთი და ევროკავშირი *ლირებულებები	*შეხვედრები მეგობრულ გარემოში *ახალგაზრდების ჩართულობა ახალგაზრდებზე მორგებულ გარემოში	*მეგობრული ლექსიკის გამოყენება *პარტიის ხედვების გაცნობა ახალგაზრდებისთვის და არა მოქმედებები მხოლოდ ახალგაზრდების შეხედულებებზე დაყრდნობით *ვიდეო მესიჯები სოციალურ მედიაში

⁴ პოლიტიკური პარტია მოქალაქეები მუშაობს პროგრამაზე და ატარებს გასვლით შეხვედრებს.

დასკვნა და რეკომენდაცია

დღეისთვის, საქართველოში ახალგაზრდები პოლიტიკურად მეტად აქტიურნი არიან, შესაბამისად, მათი მოთხოვნები პოლიტიკოსების მიმართ მკაფიო და კონკრეტულია. მიუხედავად იმისა, რომ პოლიტიკური პარტიები აღიქვამენ ახალგაზრდების ფუნდამენტურ საჭიროებებს განათლებისა და დასაქმების მიმართულებით, ისინი მაინც ვერ ახერხებენ ამ საჭიროებებზე სათანადო რეაგირებას, რადგან მათი მიდგომები ზედაპირულია. სამოქალაქო აქტივიზმში ახალგაზრდების აქტიურ და მასობრივ ჩართულობამდე, პოლიტიკური პარტიები მათ როლს პარტიულ პოლიტიკურ ცხოვრებაში უფრო მეორეხარისხოვნად ხედავდნენ, ვიდრე ლიდერულ პოზიციებზე მოიაზრებდნენ. თუმცა, პარტიებმა თანდათან გააცნობიერეს, რომ გადაწყვეტილების მიღების

პროცესში ახალგაზრდების ჩართულობას აღტერნატივა არ აქვს და მათი ჩართვა მხოლოდ წინასაარჩევნო აგიტაციასა და ტექნიკურ ნაწილში რელევანტურობასაა მოკლებული. ამდენად, პოლიტიკური პარტიების უმრავლესობა ცდილობს იპოვოს მარტივი და მეგობრული საკომუნიკაციო ენა ახალგაზრდობასთან, რათა უკეთ გაუგონ მათ. შესაბამისად, თუ პოლიტიკური პარტიები გაითვალისწინებენ ახალგაზრდების ხედვებსა და მოთხოვნებს, გახდებიან მეტად გულწრფელი თავიანთ ლირებულებებსა და გეგმებთან დაკავშირებით, დიდია ალბათონა იმისა, რომ ჯერ კიდევ გადაუწყვეტელი ახალგაზრდა ელექტორატის აქტივობა 2024 წლის საპარლამენტო არჩევნებში წინა წლებთან შედარებით მნიშვნელოვნად გაიზარდოს.

რეკომენდაციები პოლიტიკურ პარტიებს:

- საარჩევნო ტექნოლოგიებსა და კამპანიებზე მომუშავე ექსპერტებსა და საერთაშორისო ორგანიზაციებთან თანამშრომლობით, **ახალგაზრდა ამომრჩევლებთან** კომუნიკაციის საუკეთესო პრაქტიკის, მათ შორის ციფრული არხების მეშვეობით, შესწავლა და პრაქტიკაში გამოყენება.
- დეტალური საარჩევნო პროგრამისა და სამოქმედო გეგმების შემუშავებ, თითოეული ფუნდამენტური პრობლემისათვის რეალისტური და ხელშესახები გადაჭრის გზების შეთავაზება, ამ პროცესში საკვანძო აქტორების იდენტიფიცირება – ადამიანი ან ადამიანთა ჯგუფი, რომელიც ანგარიშვალდებული იქნება ელექტორატის წინაშე.
- იდეოლოგიური ნიშისა და ფუნდამენტური ლირებულებების განსაზღვრა, რაც ამომრჩევლებს საშუალებას მისცემს გაიგონ, თუ რა პოზიცია აქვს ამა თუ იმ პარტიის კონკრეტულ სოციალურ, ეკონომიკურ, კულტურულ თუ საგარეო საკითხებთან დაკავშირებით.
- საარჩევნო პროგრამების შემუშავებისას, **ახალგაზრდა თაობის სხვადასხვა სოციალურ სეგმენტთან ინტენსიური კონსულტაციების** წარმართვა, როგორც ცენტრში, ისე რეგიონებში.

რეკომენდაციები საქართველოს ახალგაზრდობისთვის:

- სამოქალაქო აქტივიზმის პოლიტიკურ აქტივობად გარდაქმნა საკუთარ შეხედულებებსა და ღირებულებებთან ყველაზე ახლოს მდგომი პოლიტიკური პარტიების იდენტიფიცირებით და პარტიულ პოლიტიკაში ჩართვით.
- ფუნდამენტური სამოქალაქო უფლებებისა და პასუხისმგებლობების უზრუნველყოფა არჩევნებში და არჩევნებში მონაწილეობა, პოლიტიკური არჩევანის გაკეთება.
- პასუხისმგებლობის აღება, რომ იყვნენ დემოკრატიის დამცველები, მასობრივი დარეგისტრირება არჩევნების დამკვირვებლად, რათა არჩევნები სამართლიანად და გამჭვირვალედ ჩატარდეს.
- ახალგაზრდობის საჭიროებების პოლიტიკურ დღის წესრიგში დაყენება 2024 წლის არჩევნების კამპანიას მანიფესტების გამოქვეყნებით, ერთობლივი განცხადებებითა და პოლიტიკურ პარტიებთან ადვოკატირებით.

გამოყენებული ლიტერატურა

- Boffey, D. 2024. 'We are very strong': Georgia's Gen Z drives protests against return to past. The Guardian. ხელმისაწვდომია: <https://www.theguardian.com/world/article/2024/may/16/georgia-gen-z-drives-protests-against-return-to-past-foreign-agents-law> ბოლოს ნანახია: 27.05.2024.
- Cheishvili, R. and Gogoladze, N. 2020. Youth Index Report. UNFPA. ხელმისაწვდომია: https://georgia.unfpa.org/sites/default/files/pub-pdf/youth_index_eng_2021.pdf ბოლოს ნანახია: 11.05.2024.
- საქართველოს ცენტრალური საარჩევნო კომისია. 2020. არჩევნების შედეგები. ხელმისაწვდომია: <https://cesko.ge/ge/archevnebi/2020> ბოლოს ნანახია: 30.05.2024.
- GIP & Polis180. 2020. Youth Manifesto – Encouraging Political Participation in Georgia: Youth Perspective. ხელმისაწვდომია: <https://gip.ge/wp-content/uploads/2020/10/Youth-Manifesto-GEOYOUTH2020.pdf> ბოლოს ნანახია: 31.05.2024.
- IRI Georgia. 2020. Public Opinion Survey – Residents of Georgia. August 4-21. ხელმისაწვდომია: https://www.iri.org/wp-content/uploads/2020/09/iri_poll_presentation-georgia_august_2020.pdf ბოლოს ნანახია: 30.05.2024.
- NDI Georgia. 2023. NDI: Public attitudes in Georgia, March 2023. *Which party is closest to you?* ხელმისაწვდომია: <https://caucasusbarometer.org/en/nm2023ge/PARTYSUPS-by-AGEGROUP/> ბოლოს ნანახია: 30.05.2024.
- Polis180. 2021. Georgia's 2021 local elections: Youth at the democratic front line. ხელმისაწვდომია: <https://polis180.org/polisblog/2021/06/08/georgias-2021-local-elections-youth-at-the-democratic-front-line/> ბოლოს ნანახია: 24.05.2024.
- Samkharadze, N. & Lebanidze, B. 2023. The Gen Z Effect: A Portrait of the Younger Generation Fighting for Georgia's European Future. ხელმისაწვდომია: <https://gip.ge/the-gen-z-effect-a-portrait-of-the-younger-generation-fighting-for-georgias-european-future/> ბოლოს ნანახია: 20.05.2024.
- Shubitidze, R., Sichinava, D., & Khoshtaria, T. 2023. Youth Study – Generation of Independent Georgia: In Between Hopes and Uncertainties. Friedrich Ebert Foundation (FES). ხელმისაწვდომია: <https://library.fes.de/pdf-files/bueros/georgien/20611.pdf> ბოლოს ნანახია: 01.06.2024.
- UNAG. 2021. Young People in Georgia Miss Out on Chances They Deserve. ხელმისაწვდომია: <https://www.una.ge/archive?id=762> ბოლოს ნანახია: 30.05.2024.
- ახალგაზრდობის სააგენტო და ფრიდრიხ ებერტის ფონდი. 2021. ახალგაზრდობის საჭიროებები და გამოწვევები მუნიციპალურ და რეგიონულ დონეზე – საქართველო. ხელმისაწვდომია: <https://southcaucasus.fes.de/news-list/e/needs-and-challenges-of-the-youth-at-the-municipal-and-regional-levels-georgia> ბოლოს ნანახია: 01.06.2024.

პოლიტიკური პარტიები – ინტერვიუს რესპონდენტების პროფილი

- ბუჩქური, ანა.** 2024. საქართველოსთვის. პირადი კომუნიკაცია.
- დოლიძე, ანა.** 2024. ხალხისთვის. პირადი კომუნიკაცია.
- ჯულაყიძე, ნათა.** 2024. მოქალაქეები. პირადი კომუნიკაცია.
- ჯოხაძე, ქეთევან.** 2024. საქართველოს კონსერვატიული პარტია. პირადი კომუნიკაცია.
- ხაზარაძე, მამუკა.** 2024. ლელო საქართველოსთვის. პირადი კომუნიკაცია.
- ხოშტარია, ელენე.** 2024. დროა და გირჩი – მეტი თავისუფლება. პირადი კომუნიკაცია.
- ქუმსიშვილი, დიმიტრი.** 2024. საქართველოს ლეიიბორისტული პარტია. პირადი კომუნიკაცია.
- ნარმანია, იგორ.** 2024. ერთიანი ნაციონალური მოძრაობა (ენმ). პირადი კომუნიკაცია.
- ვაშაძე, გიორგი.** 2024. სტრატეგია აღმაშენებელი. პირადი კომუნიკაცია

ფოკუს-ჯგუფის მონაწილეთა პროფილები – სტუდენტები

- რესპონდენტი 1. 2024. საქართველოს უნივერსიტეტი (UG). ონლაინ ფოკუს-ჯგუფი.
- რესპონდენტი 2. 2024. თავისუფალი უნივერსიტეტი (FreeUni). ონლაინ ფოკუს-ჯგუფი.
- რესპონდენტი 3. 2024. თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი (თსუ). ონლაინ ფოკუს-ჯგუფი.
- რესპონდენტი 4. 2024. თსუ ეკონომიკის საერთაშორისო სკოლა (ISET). ონლაინ ფოკუს-ჯგუფი.
- რესპონდენტი 5. 2024. საქართველოს საზოგადოებრივ საქმეთა ინსტიტუტი (GIPA). ონლაინ ფოკუს-ჯგუფი.
- რესპონდენტი 6. 2024. ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი (ილიაუნი) ონლაინ ფოკუს-ჯგუფი.
- რესპონდენტი 7. 2024. კავკასიის უნივერსიტეტი (CU). ონლაინ ფოკუს-ჯგუფი.
- რესპონდენტი 8. 2024. შავი ზღვის საერთაშორისო უნივერსიტეტი (IBSU). ონლაინ ფოკუს-ჯგუფი.

ევროპავმის პაციენტის
სტატუსიდან უცხოური აგენტების
კანონამდე : რას ამბობენ პარტიები
სრციალურ მედია

ნინო სამხარაძე
ნინო კვირიკავაშვილი

მოკლე შინაარსი

წინამდებარე პოლიტიკის ნარკვევი აანალიზებს პოლიტიკური პარტიების როლს საქართველოს ახალგაზრდა დემოკრატიაში და ამომრჩევლის ჩართულობის უზრუნველსაყოფად პარტიების მიერ სოციალური მედიის გამოყენებაზე ამახვილებს ყურადღებას. ნაშრომი ხაზს უსვამს მესიჯების სტრატეგიულ მნიშვნელობას ელექტორალური ნდობის მოპოვებასა და შენარჩუნებაში. ქართული პოლიტიკური პარტიების მიმართ საზოგადოებრივი ნდობის საგრძნობი დეფიციტი არსებობს: მოსახლეობის 50%-ზე მეტი არ გამოხატავს რომელიმე პარტიის მიმართ კუთვნილებას ან არ პასუხობს კითხვას პარტიული პრეფერენციების შესახებ. ამ ფონზე, 2024 წლის საპარლამენტო არჩევნები საქართველოს დემოკრატიული პროგრესისკენ შემობრუნების პროცესში გადამწყვეტი მნიშვნელობის მოვლენად განიხილება. განსაკუთრებით, იმის გათვალისწინებით, რომ „უცხოური გავლენის გამჭვირვალობის შესახებ“ კანონის წინააღმდეგ გამართულმა ქუჩის მასობრივმა აქციებმა მკაფიოდ აჩვენა ქართული საზოგადოების ძლიერი მხარდაჭერა ევროკავშირში გაწევ-

რების მიმართ.

წარმოდგენილ კვლევაში გაანალიზებულია ათი საპარლამენტო პოლიტიკური პარტიის კომუნიკაცია სოციალურ მედიაში. კვლევის ფარგლებში განხორციელდა პარტიების ოფიციალური ჭაცებორკ გვერდების მონიტორინგი დროის ორ მონაკვეთში: 2023 წლის დეკემბერსა და 2024 წლის აპრილში. კვლევის მიზანი იყო იმის დადგენა, თუ რამდენად არის პარტიების მიერ გამოყენებული მასალები კონკრეტულ საკითხებზე ფოკუსირებული, პერსონალიზებული და მიზნობრივი. ნაშრომში, ასევე, იდენტიფიცირებულია კრეატიული მეთოდები საზოგადოების ონლაინ ჩართულობის უზრუნველსაყოფად. დოკუმენტის ბოლოს, წარმოდგენილია რეკომენდაციები კომუნიკაციაში არსებული ხარვეზების აღმოსაფხვრელად და პარტიების ციფრული ჩართულობის სტრატეგიების გასაუმჯობესებლად.

საკვანძო სიტყვები: პოლიტიკური პარტიები; ქართული პოლიტიკა; სტრატეგიული კომუნიკაცია; კომუნიკაცია სოციალურ მედიაში

შესავალი

პოლიტიკური პარტიები, როგორც პოლიტიკის ძირითადი აქტორები, საქართველოს მსგავსი ახალგაზრდა დემოკრატიების კონსოლიდაციის პროცესში მნიშვნელოვან როლს თამაშობენ. პარტიებს შორის კონკურენცია დემოკრატიის განუყოფელი ნაწილია, რამდენადაც პოლიტიკის იდეების ფართო ბაზარი მრავალფეროვან გარემოს ქმნის ელექტორატისთვის, სადაც თითოეულ მოქალაქეს საკუთარი ინტერესების დაცვა შეუძლია. სტრატეგიული კომუნიკაცია/ მესიჯინგი პარტიებისთვის ამომრჩევლების

მოსაზიდად, საზოგადოებრივი ნდობის ასამაღლებლად და საკუთარი პოლიტიკის იდეების ლეგიტიმირებისთვის მნიშვნელოვანი საშუალებას წარმოადგენს (Stromer-Galley 2021). თუმცა, საქართველოში პოლიტიკური პარტიები ხშირად აწყდებიან საზოგადოებრივ ნდობასთან დაკავშირებულ პრობლემებს. საზოგადოებრივი კვლევების მიხედვით, საქართველოს მოსახლეობის 50%-ზე მეტი მუდმივად აღნიშნავს, რომ არც ერთი პარტია არ წარმოადგენს მათ ინტერესებს, ან საერთოდ უარს ამბობს კითხვაზე პა-

სუხის გაცემაზე (CRRC 2023). მას შემდეგ, რაც „ქართულმა ოცნებამ“ წარმატებით მიიღო სადაც კანონი „უცხოური გავლენების გამჭვირვალობის შესახებ“, 2024 წლის ოქტომბერში დაგეგმილმა არჩევნებმა ქვეყნის დემოკრატიულ რელსებზე დაბრუნებისათვის გადამწყვეტი მნიშვნელობა შეიძინა. განსაკუთრებით იმ ფონზე, რომ თბილისის ქუჩებში თითქმის ორი თვის განმავლობაში მიმდინარე მასობრივი აქციები ქართველი ხალხის ევროკავშირში განევრების ნებას მკაფიოდ გამოხატავს.

წარმოდგენილ პოლიტიკის ნარკვევში განხილულია ქართული პოლიტიკური პარტიების კომუნიკაცია ამომრჩეველთან სოციალური მედიის საშუალებით. კერძოდ, თუ როგორია მათი გზავნილების ფორმა, შინაარსი და ზოგადი პრინციპები და რა არის საჭირო იმისათვის, რომ პარტიებისა და ამომ-

რჩევლის პოლიტიკური ხედვა ერთმანეთს ციფრული მედიის საშუალებით დაუახლოვდეს. დოკუმენტი იწყება მეთოდოლოგიური შენიშვნებით, რასაც მოსდევს ძირითადი ტენდენციების განხილვა შემდეგი თანმიმდევრობით: (1) რამდენად საგნობრივი ხასიათისაა პარტიების სოციალური მედია კომუნიკაცია; (2) რამდენად პერსონალიზებულია პარტიების სოციალური გვერდები; (3) როგორ განსაზღვრავენ პოლიტიკური პარტიები საქართველოში ამომრჩევლების მიზნობრიობას საკუთარი ოფიციალური გვერდების საშუალებით; და (4) რა ხელსაწყოები და კრეატიული მეთოდები გამოიყენება სოციალურ მედიაში მომხმარებლების მოსაზიდად. დოკუმენტის ბოლო ნაწილში, პოლიტიკის ნარკვევში იდენტიფიცირებულ ხარვეზებზე საპასუხოდ, პარტიებისთვის წარმოდგენილია რეკომენდაციები.

მეთოდოლოგიური და თეორიული შენიშვნები

სოციალური მედია პოლიტიკური კომუნიკაციის ინოვაციურ საშუალებას წარმოადგენს ამომრჩევლის პირდაპირი, მყისიერი და ინტერაქციული ჩართულობის უზრუნველყოფის თვალსაზრისით. მსოფლიო მასშტაბით პოლიტიკურ კომუნიკაციაში სოციალური მედიის მზარდი როლის გათვალისწინებით (Subekti et al., 2023, p.299), სოციალური მედიის ქსელების მონიტორინგი და ანალიზი, მათ შორის, პოლიტიკური პარტიების მიერ სოციალური მედიის გამოყენება, მკვლევრებისთვის მნიშვნელოვანი საშუალება გახდა წამყვანი პოლიტიკური და სოციალური საკითხების შესასწავლად (Stieglitz & Dang-Xuan, 2012). მსგავსი დინამიკა საქართველოშიც შეინიშნება, რასაც სოციალურ მედიაში საქართველოს მოქალაქეებისა და პოლიტიკური პარტიების აქტიურობა ადასტურებს. სოციალური

მედიის პლატფორმები აქტიურად გამოიყენება საარჩევნო კამპანიების დროს, და ტელევიზიების შემდეგ, ინტერნეტი და სოციალური მედია ქართველი ამომრჩევლებისთვის არჩევნებთან დაკავშირებული ინფორმაციის ყველაზე მნიშვნელოვან წყაროს წარმოადგენს (ISFED 2022). ამდენად, სოციალური მედიის მონიტორინგი კვლევის მნიშვნელოვანი ინსტრუმენტია საქართველოში პოლიტიკური პარტიების პოლიტიკური კომუნიკაციის სტრატეგიების შესახებ ღირებული ინფორმაციის მოსაპოვებლად. მონიტორინგის საშუალებით შესაძლებელია არა მხოლოდ პოლიტიკური აქტორების სტრატეგიების, არამედ პოლიტიკური კომუნიკაციის ფარული დინამიკის დადგენაც. თუმცა, წარმოდგენილი ანალიზის თეორიული ჩარჩო ეფუძნება მოცემულობას, რომ სოციალური მედია, მიუხედავად იმისა, რომ

პოლიტიკური ჩართულობის მზარდ დინა-
მიურ პლატფორმას წარმოადგენს, ასევე,
პრობლემურია სუბიექტურობის, მანიპუ-
ლაციისა და პოტენციურად მიკერძოებუ-
ლი რეაქციების თვალსაზრისით (Subekti et al., 2023; Stromer-Galley 2021). ნაშრომი
აღნიშნულ შეზღუდვებს ითვალისწინებს და
საქართველოში პოლიტიკური პარტიების
კომუნიკაციაში სოციალური მედიის როლის
შეფასებისათვის მომავალში უფრო ძირეუ-
ლი კვლევის საჭიროებას ხედავს.

მეთოდოლოგიური თვალსაზრისით, კვლე-
ვისთვის შეირჩა ათი საპარლამენტო პარ-
ტია, რომელთა ოფიციალური Facebook
გვერდების მონიტორინგი 2023 წლის დეკემ-
ბერშისა და 2024 წლის აპრილში განხორ-
ციელდა. ეს პარტიებია: ქართული ოცნება,
ერთიანი ნაციონალური მოძრაობა, საქართ-
ველოსტვის, ლელო, ევროპული საქართვე-
ლო, გირჩი, გირჩი მეტი თავისუფლება, მო-
ქალაქები, საქართველოს ლეიბორისტული
პარტია, სტრატეგია აღმაშენებელი (დანარ-
თი 1). მონიტორინგის პერიოდად 2023 წლის
დეკემბრისა და 2024 წლის აპრილის შერჩე-
ვა უკავშირდება ამ ორ თვეში მომხდარ უმ-
ნიშვნელოვანეს მოვლენებს – საქართველოს
მიერ ევროკავშირის წევრობის კანდიდატის
სტატუსის მიღებას და ქართული ოცნების

მიერ ე.წ. „უცხოური აგენტების“ შესახებ
კანონის ხელახლა ინიცირებას.

წარმოდგენილ კვლევაში ორი კრიტიკული
პრობლემური საკითხი იკვეთება: პირველი,
პარტიებს შესაძლოა ჰქონდეთ ალტერნატი-
ული სოციალური მედიის ანგარიშები, მაგ-
ალითად, პარტიის ლიდერის პირადი გვერ-
დები, რამაც, პოტენციურად, შეიძლება
დაბნეულობა გამოიწვიოს ინდივიდუალური
კომუნიკაციის სტრატეგიის თაობაზე. მეო-
რე, სოციალური მედია სუბიექტური და მა-
ნიპულაციური ინსტრუმენტია ელექტორატ-
თან პარტიული ჩართულობის გასაზომად
– იმის შეფასება, თუ რამდენადაა პარტი-
ის საკომუნიკაციო სტრატეგიები მიზნო-
ბრივი, შესაძლოა ისეთი ფაქტორებით იყოს
განპირობებული, როგორიცაა პოსტებზე
რეაგირების მოტივაცია; სოციალური მე-
დიის მომხმარებლების მხოლოდ ნაწილია
აქტიურად ჩართული სოციალურ მედია-
ში და ბევრია დამოკიდებული პარტიების
პოსტებზე „წვდომაზე“ და ასევე იმაზე, თუ
რას აკეთებენ ისინი ამ „წვდომის“ გასაზ-
რდელად. ეს შეზღუდვები საკითხის კომპ-
ლექსურობაზე მიუთითებს და დამატებით
კვლევას საჭიროებს კიდევ უფრო მეტად
დივერსიფიცირებული მეთოდების გამოყ-
ენებით.

მიგნება I: საკითხებზე ორიენტირებული პლატფორმების ნაკლებობა პარტიების სოციალურ მედიაში

პირველ რიგში, მნიშვნელოვანია იმის
გამოკვლევა, თუ რამდენად პასუხობენ
პოლიტიკური პარტიები ამომრჩევლების
მოლოდინებს და რამდენად არის ეს მათ
კომუნიკაციაში ასახული. იმის გათვალ-
ისწინებით, რომ ამომრჩევლების მხრიდან
არსებობს საგნობრივი დისკუსიის მოთხოვ-
ნა პოლიტიკური პარტიების მიმართ (Inter-
party Manifesto 2022; Interparty Manifesto 2023), პარტიების მიერ წარმოდგენილი
კონტენტის მთავარი მიზანი საკითხებზე

ორიენტირებულ კომუნიკაციაში უფრო
აქტიური და სტრატეგიული ჩართულობა
უნდა იყოს, განსაკუთრებით კი საარჩევნო
წელს. გარდა ამისა, პოლიტიკურ პარტიებს
შორის თანამშრომლობასა და კოალიციურ
მთავრობაზე გაზრდილი მოთხოვნა ასევე
იკვეთება პრეზიდენტის „ქართული ქარტი-
ის“ ინიციატივაში, რომელსაც პოლიტიკური
პარტიებისა და საზოგადოების დიდმა ნაწ-
ილმა დაუჭირა მხარი (Civil.Ge 2024). თუმ-
ცა, მონიტორინგი აჩვენებს, რომ პარტიების

სოციალურ მედიაში საგნობრივი დისკუსია ნაკლებად არის წარმოდგენილი.

მაშინ, როდესაც პარტიებს საკუთარი პრიორიტეტული საკითხები აქვთ, რომელთაც ისინი სხვადასხვა პლატფორმაზე აქტიურად განიხილავენ, როგორც ეს ცხრილი 1-შია ნაჩვენები, ასევე იკვეთება, რომ სოციალური მედიის კომუნიკაციის უმეტესი ნაწილი მაინც მიმდინარე საკითხებს ეთმობა, როგორც ეს დეკემბერში ევროკავშირის კან-

დიდატის სტატუსის მიღებისა და აპრილში „უცხოური აგენტების“ კანონპროექტის ინიციირების შემთხვევაში მოხდა. მიუხედავად იმისა, რომ გასაკვირი არაა პარტიების მცდელობა, კაპიტალიზება მოეხდინათ ამ საკითხებზე, ეს მაინც მიუთითებს პარტიების კონტენტისა და კომუნიკაციის უფრო მეტად რეაქციულ, ვიდრე პროაქტიულ ხასიათზე, სადაც პოლიტიკურ ჩართულობას საკითხებზე ორიენტირებული სტრატეგია განსაზღვრავს.

ცხრილი 1: 2023 წლის დეკემბერში პარტიების თემატური პრიორიტეტები სოციალურ მედიაში¹

პოლიტიკური პარტია	საკითხი
ქართული ოცნება	კლიმატის ცვლილება, სამეცნიერო შესაძლებლობები, სამედიცინო რეფორმა, ბიუჯეტი, უნგრეთი, საგანმანათლებლო რეფორმა, სპორტული პროექტები, მუხროვანის სამხედრო ბაზა, კანდიდატის სტატუსი
ერთიანი ნაციონალური მოძრაობა	2024 წლის არჩევნები, ევროკავშირის კანდიდატის სტატუსი, ოკუპაცია, კორუფცია, იმიგრაცია, საგანმანათლებლო სისტემა, რეგიონული პრობლემები, საცობები, ქუჩის ძალები, ჰიბრიდული ომი
საქართველოსთვის	კორუფცია, ევროკავშირი, ბიჭვინთა და რუსეთი, ადგილობრივი მთავრობა, მზარდი ფასები
ლელო საქართველოსთვის	პიროტექნიკა, პენსიები, დიასპორა, ევროკავშირის კანდიდატის სტატუსი, საარჩევნო რეფორმა, ლაგუნა ვერეს მშენებლობა, ქალების ეკონომიკური გაძლიერება, უსაფრთხოება და პარლამენტი, ცხოველები ქუჩაში, ბიჭვინთა და რუსეთი
სტრატეგია ალმაშენებელი	ევროკავშირის კანდიდატის სტატუსი, საქართველო როგორც სატრანზიტო ქვეყანა, სატრანსპორტო პრობლემები, საბანკო სესხები, 2024 წლის არჩევნები, განათლების რეფორმა, ეკონომიკური პრობლემები
გირჩი მეტი თავისუფლება	დიასპორა, სახელმწიფო დაფინანსება, ევროკავშირი, კორუფცია, იდეოლოგიები, გადასახადები, ოკუპაცია

¹ შენიშვნა: პირველ ადგილზეა ყველაზე ხშირად განხილვადი საკითხები, მეორე ადგილზეა ყველაზე ხშირად გაზიარებადი [საკითხები], და ა.შ.

გირჩი	სავალდებულო სამხედრო სამსახური, 2024 წლის არჩევნები, კონფლიქტის მოგვარება, განათლების სისტემა, ევროკავშირი, ნარკოპოლიტიკა, ინფრასტრუქტურა, ინფლაცია, პრივატიზაცია.
მოქალაქეები	სოციო-ეკონომიკური პრობლემები (საბანკო სესხები, მზარდი ფასები, წყლის სისტემები), ევროკავშირის კანდიდატის სტატუსი, დე-ოლიგარქიზაცია, კორუფცია, ფეიერვერკები
ლეიბორისტული პარტია	N/A
ევროპელი სოციალისტები	ძველი პირადობის მოწმობები არჩევნებში, ოკუპაცია

წყარო: მონიტორინგის შედეგები

მიგნება II: პარტიების სოციალური მედია აჩვენებს, რომ ისინი, ძირითადად, ლიდერებზე დაფუძნებული და ინდივიდუალისტურია

ქართულ პოლიტიკაში ითვლება, რომ პოლიტიკური პარტიები, ძირითადად, ლიდერებზე დამოკიდებული მოთამაშეები არიან. ეს დინამიკა ვლინდება მათ სოციალურ მედიაშიც. მონიტორინგის ორივე პერიოდში, პარტიების დიდი ნაწილი მნიშვნელოვან დამოკიდებულებას ამჟღავნებდა საკუთარ ლიდერზე ან ლიდერების ჯგუფზე. ამ მოსაზრების საილუსტრაციოდ ოთხი ძირითადი ინდიკატორის გამოყოფა შეიძლება:

- პარტიის ლიდერის ოფიციალურ გვერდს უფრო მეტი მიმდევარი ჰყავს, ვიდრე თავად პარტიის ოფიციალურ გვერდს;
- პარტიის ოფიციალურ გვერდებზე, უმეტესად, პარტიის ლიდერები საუბრობენ;
- კონკრეტული პოსტების სპეციფიკა, რომელიც რაიმე ფორმით შემხებლობაშია პარტიის ლიდერთან, გამოხატავს მის განსაკუთრებულ

მნიშვნელობას გადაწყვეტილების მიღების პროცესში;

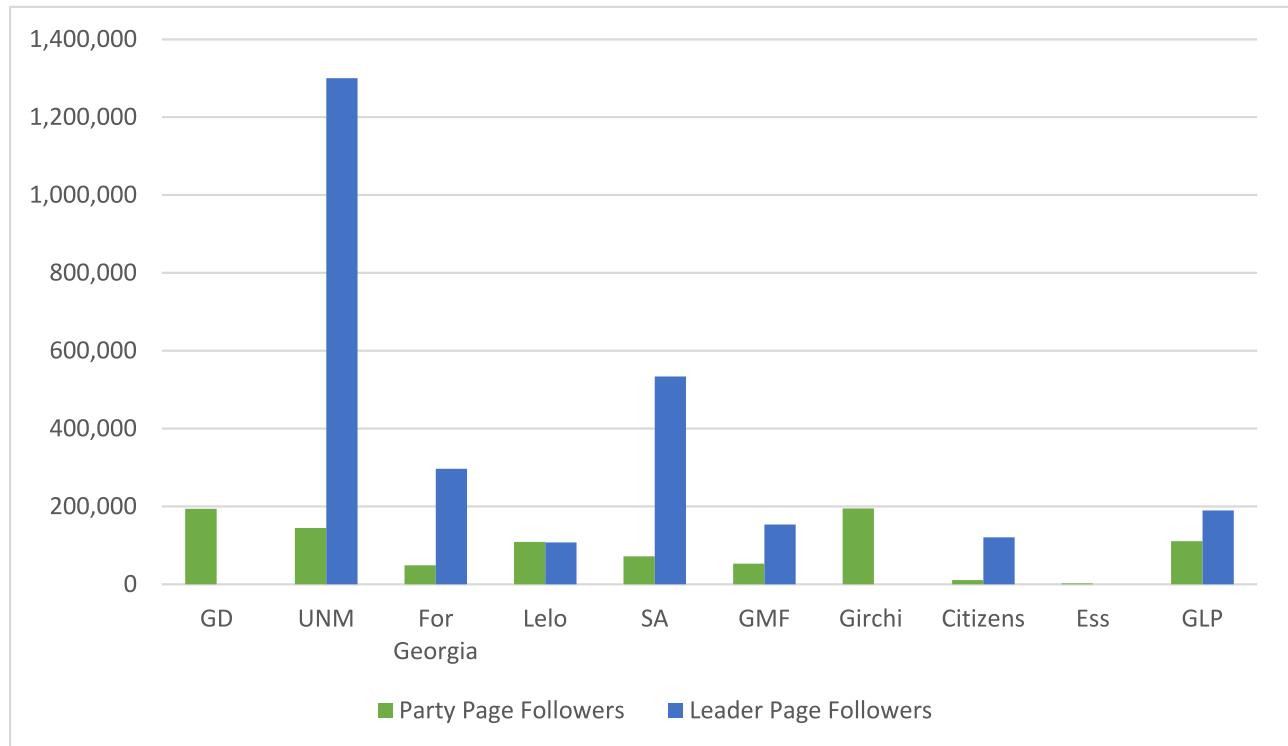
- ლიდერების შესახებ პოსტებს უფრო მეტი ჩართულობა აქვს (მოწმებები, კომენტარები, გაზიარებები), ვიდრე სხვა კონტენტს.

ორი ყველაზე დიდი პარტია ამომრჩევლის ხმების თვალსაზრისით - ქართული ოცნება და ერთიანი ნაციონალური მოძრაობა - განსაკუთრებით დაუფარავად აღიარებენ, რომ მათი ლიდერები, ბიძინა ივანიშვილი და მიხეილ სააკაშვილი პარტიების ბირთვს წარმოადგენენ. პრემიერ მინისტრი და ქართული ოცნების მაშინდელი თავმჯდომარე - ირაკლი კობახიძე სოციალური მედიაში გაკეთებულ განცხადებაში ხაზს უსვამდა ბიძინა ივანიშვილის „პოლიტიკურ ქველმოქმედებას“. ამავდროულად, ერთიანი ნაციონალური მოძრაობა არაერთ პოსტს აქვეყნებდა მიხეილ სააკაშვილის განსაკუთრებულ „ჰეროიზმთან“ დაკავშირებით. ათიდან ექვს პარტიაში, პოლიტიკური

პარტიის ლიდერის მიმდევრების რაოდენობა პარტიის გვერდის მიმდევრების რაოდენობას აჭარბებს. ქართული ოცნებისა და ევროპული სოციალისტების შემთხვევა-

ში, ლიდერის გვერდი არ იძებნება. ხოლო პარტია გირჩის არ ჰყავს ერთი გამოკვეთილი ლიდერი, რომელსაც საკუთარი გვერდი აქვს (ფიგურა 1; დანართი 2).

ფიგურა 1: სოციალური მედიის ოფიციალური გვერდები და მათ მიმდევრები: პარტიები/ლიდერები

ნუარო: მონიტორინგის შედეგები

მნიშვნელოვანია, ასევე, ალინიშნოს, რომ დიდ პარტიებს სოციალურ მედიაში სახეებისა და სპიკერების დივერსიფიცირების მეტი საშუალება აქვთ. თუმცა, პერსონალ-

იზაციის ყველაზე მაღალი ხარისხი მაინც ოთხი ყველაზე დიდი პარტიის პოსტების ჩართულობაში იკვეთება (ცხრილი 2).

ცხრილი 2: ყველაზე დიდი ჩართულობის მქონე პოსტები ქართული ოცნების, ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის, საქართველოსთვის და ლელოს შემთხვევაში.

პარტია	პოსტის შინაარსი	პოსტის ჩართულობა
ქართ. ოცნება	ბიძინა ივანიშვილის „მიმართვა ხალხს“	18K
ენმ	„ქართველი ემიგრანტები“ მიხეილ სააკაშვილი	2,2K
საქართველოსთვის	გიორგი გახარიას შეხვედრა სოფელ ობუჯის მოსახლეობასთან	1K
ლელო	მამუკა ხაზარაძის პარტიის თავმჯდომარედ არჩევა	1,3K

წყარო: მონიტორინგის შედეგები

ამგვარად, ცხადია, რომ პარტიები არ ავ-ლენენ ნებას, ციფრული პლატფორმები საკუთარი სტრატეგიული კომუნიკაციის დე-პერსონალიზაციისთვის გამოიყენონ. გარკვეულ შემთხვევებში, პარტიების გვერდები, პირიქით, ახალისებენ კიდევ ჩართულობას ლიდერზე დაფუძნებულ მასალებთან დაკავშირებით. სოციალური მედია შეიძლება მნიშვნელოვან ინსტრუმენტს წარმოად-

გენდეს იმისთვის, რომ ამორმჩეველთან პარტიამ კონტაქტი დაამყაროს გუნდის სახით და მეტად გააცნოს საზოგადოებას გუნდის წევრები თავიანთი უნიკალური გამოცდილებებითა და პროფესიონალიზმით. ეს უნდა იყოს გზა, რომელზე დაფუძნებითაც პოლიტიკურმა პარტიამ უნდა შექმნას საზოგადოებრივი ნდობა პარტიის მიმართ და არა მხოლოდ ლიდერის მიმართ.

მიგნება III: არადივერსიფიცირებული მიზნობრივი ჯგუფები

ეფექტიანი კომუნიკაციისთვის, პოლიტიკური პარტიების მიზნებს შორის ასევე უნდა იყოს სოციალურ მედიაში რაც შეიძლება ფართო დემოგრაფიის მოცვა. როგორც იკვეთება, ქართული პოლიტიკური პარტიების კომუნიკაციის სტრატეგიები ამ მიმართულებით ნაკლებად მიზნობრივია, ე.ი. ისინი იშვიათად მიემართება საზოგადოების კონკრეტულ დემოგრაფიულ ჯგუფებს ან მათ საჭიროებებსა და ინტერესებს. პოლიტიკური პარტიების ოფიციალური გვერდების კვლევამ ამ მიმართულებით რამდენიმე თავისებურების იდენტიფიცირების საშუალება მოგვცა.

მაგალითისთვის, ზოგიერთი პარტიის ოფიციალური გვერდი საერთოდ არ აჩვენებს კონკრეტული სოციალური ჯგუფის მიმართ ინტერესს. ამაზე მიუთითებს ის, რომ გვერდზე თვეში 5-ზე ნაკლები პოსტია კონკრეტული საკითხისა თუ დემოგრაფიული ჯგუფის გარშემო; განსაკუთრებით თალშისაცემია, რომ არ ჩანს რელიგიური და კულტურული ინკლუზიურობა ზოგიერთი პარტიის სოციალური მედიის დღის წესრიგში; გარდა ამისა, პარტიის კომუნიკაცია მიმდინარე მოვლენებთან დაკავშირებით (მაგ. „უცხოური აგენტების კანონი“) ძირითადად რეაქციულია.

ცხრილი 3: პოლიტიკური პარტიების სოციალური მედია და მიზნობრივი ჯგუფების მრავალ-ფეროვნება

პარტია	რელიგიური/კულ-ტურული ინკლუზი-ურობა ²	მიზნობრივი გამოქვეყნება მინიმუმ ხუთვერ თვეში
ქართული ოცნება	ექსკლუზიური	არა
ერთიანი ნაციონალ. მოძრაობა	ინკლუზიური	არა
საქართველოსთვის	ექსკლუზიური	არა
ლელო	ინკლუზიური	არა
სტრატეგია აღმაშენებელი	ნეიტრალური	არა
გირჩი მეტი თავისუფლება	ნეიტრალური	კი (დიასპორა)
გირჩი	ნეიტრალური	არა
ევროპელი სოციალისტები	ექსკლუზიური	არა
მოქალაქეები	ნეიტრალური	კი (პენსიონერები)
საქ. ლეიბორისტული პარტია	ნეიტრალური	არა

წყარო: მონიტორინგის შედეგები

2024 წლის აპრილის მონიტორინგის პერიოდში, ახალგაზრდების სახეები აქტიურად ჩნდებოდა პოლიტიკური პარტიების d-ითადი ნაწილის სოციალური მედიაში. ეს ცვალებადი დინამიკა, სავარაუდოდ, „რუსული კანონის“ საწინააღმდეგო აქციების ჩენ d-ის პროტესტად ბრენდიგნმა გამოიწვია. ამდენად, ბევრი პოლიტიკური პარტია ამ პერიოდში სპიკერებად საკუთარ ახალგაზრდა წევრებს წარმოაჩენდნენ. შესაბამისად,

კონკრეტული დემოგრაფიული ჯგუფის პრიორიტეტიზება პოლიტიკური პარტიების მხრიდან უფრო რეაქციულ ტაქტიკას ჰგავდა, ვიდრე პროაქტიულს. სპიკერების დივერსიფიცირება კონკრეტული გამოცდილებისა და პროფესიული კვალიფიკაციის მიხედვით, შეიძლება, მნიშვნელოვანი ნაბიჯი იყოს ელექტორატის იმ სამიზნე ჯგუფების ჩართულობის მიმართულებით, რომელიც სხვადასხვა პარტიებს პრიორიტეტულად მიაჩინათ.

² ინკლუზიური: პოსტები ორი ან მეტი სხვადასხვა რელიგიური/კულტურული ჯგუფების შესახებ; ექსკლუზიური: პოსტები მხოლოდ ერთი რელიგიური/კულტურული ჯგუფის შესახებ; ნეიტრალური: შესაბამისი პოსტების არარსებობა.

მიგნება IV: პარტიების სოციალური მედიის ინსტრუმენტები არ არის დივერსიფიცირებული, კრეატიული ან მიმზიდველი

სოციალურ მედიაში პარტიების მიერ გა-
მოყენებული ინსტრუმენტების მიმარ-
თულებით, მნიშვნელოვანია ითქვას, რომ
პოლიტიკური პარტიების დიდი ნაწილის
სოციალური მედიის კონტენტი არ არის
კრეატიული, რადგან ისინი, ძირითადად,
ტრადიციულ მედიაში გამოყენებულ მას-
ალას იყენებენ გასავრცელებლად და ნა-
კლებად ქმნიან საკუთარ კონტენტს. პარ-
ტიები იშვიათად ავრცელებენ გამორჩეულ

და ყურადღების მისაპყრობ მასალებს -
ვიდეოებს, ინფოგრაფიკას ან სხვა ტიპის
პოსტებს, რომლებიც ამომრჩეველს პარ-
ტიულ პლატფორმაზე მიაწვდიან ინფორ-
მაციას. აღნიშნული მიდგომის პრობლემას
ის წარმოადგენს, რომ პარტიები [სოციალ-
ური მედიის] ჩართულობის შესაძლებლობას
ტელემედიის დღის წესრიგსა და მათ კითხ-
ვებზე პასუხების გაზიარებაში ხარჯავენ,
იმის ნაცვლად, რომ მომხმარებლებს საკუ-
თარი შინაარსი შესთავაზონ.

ცხრილი 4: სოციალურ ქსელებში პარტიების კომუნიკაციის უნიკალური ინსტრუმენტები

პოლიტიკური პარტია	მომხმარებლების მოსაზიდად გამოყენებული ინსტრუმენტები
ქართული ოცნება	ჰეშტეგები
ენმ	პოსტერები; რილსები, გრაფიკა
საქართველოსთვის	მოკლე ვიდეოები, პოსტერები
ლელო საქართველოსთვის	გამორჩეული მასალა – საინფორ. ვიდეოები, ინფოგრაფიკა
სტრატეგია აღმაშენებელი	N/A
გირჩი მეტი თავისუფლება	კამპანიის სლოგანები – „საარჩევნო ყუთი შენს ქალაქში“, იუმორი, თემატური ალბომები
გირჩი	პირდაპირი ჩართვები, ანიმაციები, სტატიები, რილსები
მოქალაქეები	გამორჩ. მასალა – საინფ. ვიდეოები, პირდაპირი ჩართვები
ლეიბორისტული პარტია	N/A
ევროპელი სოციალისტები	N/A

წყარო: მონიტორინგის შედეგები

შემოქმედებითობის განზომილება პოლიტი-
კური პარტიებისთვის სოციალური მედიის
უმთავრესი სტრატეგია უნდა იყოს, თუკი
მათ პოტენციური ამომრჩევლის ყურადღე-
ბის მიზიდვა სურთ. იუმორი, ჰეშტეგები,

მყისიერი ჩართულობა პირდაპირი ჩართ-
ვების საშუალებით, და სლოგანებზე და-
ფუძნებული კონტენტი ინსტრუმენტების
იმ დიდი ჩამონათვალის ნაწილია, რომელ-
თაც ძალიან ცოტა პოლიტიკური პარტია

იყენებს, მიუხედავად იმისა, რომ მსგავსი პოსტები სოციალური მედიის ოფიციალურ გვერდებზე უფრო მეტ ჩართულობას უზრუნველყოფს. გამორჩეული მასალა არა მხ-

ოლოდ მეტ ადამიანს იზიდავს, არამედ პარტიის პლატფორმებს აუდიტორიისთვის უფრო მეტად გასაგებს ხდის.

დასკვნა და რეკომენდაციები

როგორც წარმოდგენილი კვლევის შედეგები აჩვენებს, მნიშვნელოვანია, რომ ქართულმა პოლიტიკურმა პარტიებმა უფრო მეტი ცოდნა, ადამიანური და ფინანსური რესურსი დაუთმონ სოციალურ მედიაში კომუნიკაციის გაუმჯობესებას ამომრჩევლის მხრიდან უფრო მეტად პოზიტიური და გაძლიერებული ჩართულობის უზრუნველსაყოფად. პარტიები ხშირად არასწორად და არაეფექტურად იყენებენ სოციალური მედიის სხვადასხვა ინსტრუმენტს და იშვიათად ქმნიან საკუთარ, გამორჩეულ მასალას. წარმოდგენილი ანალიზი ასევე აჩვენებს

ლიდერებზე დაფუძნებული სტრატეგიის მაღალ დონეს, დაბალ კრეატიულობას და მიზნობრივი სტრატეგიების არარსებობას ციფრულ მომხმარებლებთან კომუნიკაციისას. იმ პირობებში, როდესაც საქართველოში პოლიტიკური პარტიები საზოგადოებაში ნდობის გაზრდაზე უნდა მუშაობდნენ, სოციალური მედიის ინსტრუმენტების ეფექტური გამოყენება სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანია. ამდენად, წარმოდგენილი პოლიტიკის ნარკვევის მიგნებების საფუძველზე, პოლიტიკურ პარტიებს შემდეგ რეკომენდაციებს:

რეკომენდაციები პოლიტიკური პარტიებისთვის საქართველოში:

- პოლიტიკურმა პარტიებმა უნდა იმუშაონ კონკრეტულ ციფრულ სტრატეგიაზე, რათა პარტიის კომუნიკაცია ნაკლებად პერსონალიზებული, ე.ო. ლიდერზე დაფუძნებული იყოს;
- მათ უნდა გაზარდონ ისეთი მასალის რაოდენობა, სადაც წარმოჩნდილია პარტიის რიგითი წევრების გადაწყვეტილების მიღების პროცესში ჩართულობა;
- პარტიებმა ამომრჩეველს უნდა შესთავაზონ კონტენტი თავიანთი წევრების შესახებ, რითაც ისინი გაზრდიან ამ პირების ცნობადობას და ნდობას მთლიანად პარტიის მიმართ;
- თითოეულ პარტიაში უნდა მოხდეს კონკრეტული სოციალური და დემოგრაფიული ჯგუფების იდენტიფირება ამომრჩევლებს შორის, გამოიყოს პრიორიტეტული სოციალური ჯგუფები და მათვის მომზადეს სპეციალური მასალა გასაზიარებლად;
- რეგულარულად უნდა მოხდეს კონკრეტულ ელექტორალურ ჯგუფებთან ჩართულობა, ყველაზე ცოტა კვირაში ერთხელ, მიზნობრივი ცოცხალი ფორმატების ან სოციალური მედიის სხვა კრეატიული ინსტრუმენტების გამოყენებით.
- პარტიებმა მათვის პრიორიტეტულ საზოგადოებრივ ჯგუფებს

- უნდა შესთავაზონ კონკრეტული პოლიტიკა განსხვავებული კონტენტით, მაგალითად პლატფორმის გამარტივებით ინფორმაციების გამოყენების გზით;
- პარტიებმა ამომრჩეველს პროაქტიულად უნდა შესთავაზონ საგნობრივი პოლიტიკური კომუნიკაცია სოციალური მედიის გამოყენებით, უზრუნველყონ საზოგადოების ჩართულობა და წაახალისონ მეტი პოლიტიკური დებატები პლატფორმის საკითხების გარშემო;
 - პოლიტიკურმა პარტიებმა მეტად პროაქტიულად უნდა ითანამშრომლონ ერთმანეთთან საერთო ინტერესების გარშემო და სხვადასხვა გზით უზრუნველყონ ამომრჩევლის ჩართულობა სოციალურ მედიაში საზოგადოებრივი ნდობის გასაზრდელად და ამომრჩევლის მოლოდინების გასამართლებლად;
 - მათ უნდა შექმნან მოკლე, საშუალო და გრძელვადიანი კომუნიკაციის სტრატეგიები სხვადასხვა საკითხების გარშემო იმისათვის, რომ უზრუნველყონ უფრო პირდაპირი და გულწრფელი ონლაინ კომუნიკაცია ამომრჩევლებთან;
 - მნიშვნელოვანია მოხდეს კონტენტის დივერსიფიცირება სხვადასხვა რელიგიური თუ კულტურული ჯგუფის მიხედვით;
 - აუცილებელია, გამოიყოს დამოუკიდებელი რესურსი (ადამიანური თუ ფინანსური) სოციალური მედიის გვერდებზე გასაზიარებელი ორიგინალური მასალის შესაქმნელად, მათი ინტერვიუს სხვადასხვა წყაროებიდან გადაზიარების ნაცვლად;
 - ბოლოს, საჭიროა, გაუმჯობესდეს კრეატიული კონტენტი მეტი ყურადღების მისაპყრობად ონლაინ სივრცეში არსებული არაერთი საშუალების გამოყენებით.

გამოყენებული ლიტერატურა

- Civil.Ge. (2024, May 26). Georgian Charter: President proposes unified goals for Short-Term Parliament, technical government. *Civil Georgia*. ხელმისაწვდომია: <https://civil.ge/archives/609466> ბოლოს ნანახია: ივნისი 10, 2024;
- CRRC 2023. Which Political Party is Closest to You? ხელმისაწვდომია: <https://caucasusbarometer.org/en/no2023ge/PARTYSUPS/> ბოლოს ნანახია: ივნისი 10, 2024;
- Interparty Manifesto. (2022). What do Georgian Voters Expect: Message for Georgian Political Parties. In *gip.ge*. Georgian Institute of Politics. ხელმისაწვდომია: <https://gip.ge/wp-content/uploads/2022/05/Manifesto-ENG-1.pdf> ბოლოს ნანახია: ივნისი 10, 2024;
- Interparty Manifesto. (2023). Challenges Faced by Women Voters and Politicians: How Do Political Parties Respond to Their Expectations? In *gip.ge*. Georgian Institute of Politics. ხელმისაწვდომია: <https://gip.ge/publication-post/challenges-faced-by-women-voters-and-politicians-how-do-political-parties-respond-to-their-expectations/> ბოლოს ნანახია: ივნისი 10, 2024;
- ISFED. (2022). პოლიტიკური პარტიების საარჩევნო კამპანია ფეისბუქზე საქართველოს 2021 წლის ადგილობრივი არჩევნებისთვის | *ISFED*. isfed.ge. ხელმისაწვდომია: <https://isfed.ge/geo/sotsialuri-mediis-monitoringi/politikuri-partiebis-saarchevno-kampania-feisbuqze-saqartvelos-2021-tslis-adgilo-brivi-archevnebistvis> ბოლოს ნანახია: ივნისი 10, 2024;
- Stieglitz, S., & Dang-Xuan, L. (2012). Social media and political communication: a social media analytics framework. *Social Network Analysis and Mining*, 3(4), 1277–1291. ხელმისაწვდომია: <https://doi.org/10.1007/s13278-012-0079-3> ბოლოს ნანახია: ივნისი 10, 2024;
- Stromer-Galley, Jennifer, Rossini Patricia, Hemsley Jeff, Bolden Sara E. McKernan Brian. Political Messaging Over Time: A Comparison of US Presidential Candidate Facebook Posts and Tweets in 2016 and 2020. ხელმისაწვდომია: <https://journals.sagepub.com/doi/pdf/10.1177/20563051211063465> ბოლოს ნანახია: ივნისი 10, 2024;
- Subekti, D., Mutiarin, D., & Nurmandi, A. (2023). Political communication in social Media: A Bibliometrics analysis. *Studies in Media and Communication*, 11(6), 299. ხელმისაწვდომია: <https://doi.org/10.11114/smc.v11i6.6214> ბოლოს ნანახია: ივნისი 10, 2024.

დანართი 1:

პარტიები და მათი აბრევიატურები (ავტორის შეთავაზება)

პარტია	აბრევიატურა
Georgian Dream	GD
United National Movement	UNM
For Georgia	FG
Lelo	Lelo
Strategy Aghmashenebeli	SA
Girchi More Freedom	GMF
Girchi	Girchi
European Socialists	ESs
Citizens	Citizens
Georgian Labour Party	GLP

დანართი 2: პოლიტიკური პარტიების ოფიციალური სოციალური მედიის გვერდები და მათი მიმღევრები: პარტიები/ლიდერები

პარტია	პარტიის გვერდის მიმღევრები	ლიდერის გვერდის მიმღევრები
ქართული ოცნება	194K	N/A
ერთიანი ნაციონალური მოძრაობა	145K	1,3M
საქართველოსთვის	49K	397K
ლელო	109K	108K
სტრატეგია აღმაშენებლი	72K	534K
გირჩი მეტი თავისუფლება	53K	154K
გირჩი	195K	N/A
ევროპელი სოციალისტები	2,4K	N/A
მოქალაქეები	11K	121K
საქართ. ლეიბორისტული პარტია	111K	198K

ISBN 978-9941-499-76-0

A standard linear barcode representing the ISBN number 978-9941-499-76-0.

9 789941 499760